

PROGRAMACIÓ
DEPARTAMENT DE GREC MODERN

2023 / 2024

1	INTRODUCCIÓ	04
	1.1 MARC LEGISLATIU	04
	1.2 JUSTIFICACIÓ DE LA PROGRAMACIÓ	05
	1.3 CONTEXTUALITZACIÓ	05
2	CURRÍCULUM DELS NIVELLS	05
	2.1 NIVELL BÀSIC A2	05
	2.2 NIVELL INTERMEDI B1	35
	2.3 NIVEL INTERMEDI B2	68
3	DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES	107
	3.1 NIVELL BÀSIC 1 A2	107
	3.2 NIVELL BÀSIC 2 A2	111
	3.3 NIVELL INTERMEDI 1 B1	114
	3.4 NIVELL INTERMEDI 2 B1	117
	3.5 NIVELL INTERMEDI 1 B2	121
	3.6 NIVELL INTERMEDI 2 B2	124
4	METODOLOGIA. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES	127
	4.1 METODOLOGIA GENERAL I ESPECÍFICA DE L'IDIOMA	127
	4.2 ACTIVITATS I ESTRATÈGIES D'ENSENYAMENT I APRENTATGE	129
	4.3 AUTOAVALUACIÓ DE L'ALUMNAT	132
5	CRITERIS D'AVUACIÓ	133
	5.1 EN CURSOS NO CONDUENTS A PROVA DE CERTIFICACIÓ	133
	5.2 EN PROVA DE CERTIFICACIÓ	133
	5.3 TEST DE CLASSIFICACIÓ (PROVES DE NIVELL)	133
	5.4 CRITERIS DE CORRECCIÓ	134
	5.5 EVALUACIÓ DEL PROCESO DE ENSENYANZA Y APRENDIZAJE	134

6	MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS	135
7	FOMENT DE LA UTILITZACIÓ DE LA BIBLIOTECA O MEDIATECA LINGÜÍSTICA	135
8	UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ	135
9	RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS	136
	9.1 Material didàctic NIVELL BÀSIC 1 A2	136
	9.2 Material didàctic NIVELL BÀSIC 2 A2	138
	9.3 Material didàctic NIVELL INTERMEDI 1 B1-2 B1	140
	9.4 Material didàctic NIVELL INTERMEDI 1 B2-2 B2	142
10	PROVES DE CERTIFICACIÓ	144
11	PROVES DELS CURSOS NO CONDUENTS A LA PROVA DE CERTIFICACIÓ	144
12	CURSOS DE FORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA	144
13	ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES	144
14	PLA DE MILLORA DEL PROFESSORAT	145
15	PLA DIGITAL DEL CENTRE	145

1 INTRODUCCIÓ

1.1 MARC LEGISLATIU

Quant a la legislació general

- Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, articles 59-62.

Quant a l'organització i funcionament

- Resolució de 18 de juliol de 2023, del secretari autonòmic d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2023-2024.
- Decret 167/2017, de 3 de novembre, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament orgànic i funcional de les escoles oficials d'idiomes.
- Ordre 87/2013, de 20 de setembre, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regula l'organització i el funcionament de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana.

Quant a l'establiment del currículum

- Decret 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana.
- Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual queden fixades les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial que regula la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, i s'estableixen les equivalències entre els Ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats en diversos plans d'estudis i els d'aquest Reial decret.

Quant a l'avaluació i a les proves de certificació

- Reial Decret 1/2019, d' 11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- Ordre 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.
- Ordre 32/2011, de 20 de desembre, de la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació,

per la qual es regula el dret de l'alumnat a l'objectivitat en l'avaluació i s'estableix el procediment de reclamació de qualificacions obtingudes i de les decisions de promoció, de certificació o d'obtenció del títol acadèmic que corresponga.

1.2 JUSTIFICACIÓ DE LA PROGRAMACIÓ

La redacció del present document té per objecte especificar i reunir els continguts, els objectius, la metodologia, els criteris d'avaluació i tots aquells elements que formen part del procés d'aprenentatge de l'alumnat del Departament de Grec, de manera que siga una font més d'informació sobre aquest procés.

Pretén contribuir a l'autonomia i protagonisme de l'alumne en encarar l'adquisició de l'idioma, ja que en ell pot veure reflectit com seran les fases d'aprenentatge i contrastar-les amb la seua pròpia evolució, tant en el curt termini —en el curs inscrit— com en la successió de cursos acadèmics/nivells —en Grec Modern de moment d'1 A2 a 1 B2.

1.3 CONTEXTUALITZACIÓ

El Departament de Grec de l'EOI València-Saïdia es va crear en el curs 2016-2017, al mateix temps que els de Éuskar i Japonés, en una primera ampliació dels idiomes que es venien impartint en el centre en número de deu. Amb la implantació del Finés, Neerlandés i Polonés en el curs 2018-2019 l'oferta d'idiomes va quedar en 16, de manera que es dona així una resposta millor a les necessitats d'aprenentatge d'una sociedad multicultural com és la valenciana.

Els intercanvis culturals són cada vegada més freqüents, especialment a la Unió Europea. Molts dels nostres alumnes opten a un intercanvi en el marc del programa Erasmus o han realitzat ja un, que els va motivar a seguir amb la llengua que van començar a estudiar. Al mateix temps, la ciutat de València acull cada vegada més a estudiants grecs que difonen l'idioma entre nosaltres. Alguns dels nostres alumnes van formar una família mixta. No pocs d'ells són personas adultes que han mantingut tota la seua vida interès per la societat grega i viatgen amb freqüència allí. Uns altres estudien grec per mantindre activa la ment. Uns altres són helenistes i professors de Grec Antic.

2 CURRÍCULUM DELS NIVELLS

2.1 NIVELL BÀSIC A2

DEFINICIÓ DEL NIVEL BÁSICO A2

Els ensenyaments de Nivell Bàsic A2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a utilitzar l'idioma que aprén com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant a classe com en les situacions quotidianes presencials o virtuals.

Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten usar l'idioma de manera suficient, receptivament i productivament, tant de manera parlada com escrita. A més, l'alumnat ha de poder intervindre entre parlants de diverses llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requerisquen comprendre i produir textos breus en llengua estàndar, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguen expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent.

OBJECTIUS GENERALS

Una vegada adquirides les competències corresponents al Nivell Bàsic A2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar-ne el significat. La llengua és l'estàndar, amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques són òptimes i la comunicació, directa. Els textos versen principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'una rellevància immediata per a l'alumnat i es poden transmetre cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.).
- Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndar i en comunicació cara a cara; els textos tracten d'aspectes personals i quotidians. Comunicar-se de forma bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar molt sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.
- Comprendre, sempre que es puga rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica, de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari és d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos van acompanyats preferiblement d'imatges o il·lustracions i es refereixen a la vida quotidiana.
- Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndar i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos es refereixen principalment a temes quotidians o de rellevància immediata per a l'alumnat.
- Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions

curtes i senzilles que proporcione el discurs original (en la llengua A) articulat de forma clara i lenta. Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interés immediat (en llengua A), sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill. Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i rebu ajuda per a participar-hi i expressar els seus suggeriments.

- Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua A) sobre temes quotidians d'interés immediat o necessitat. Transmetre dades rellevants contingudes en textos curts, senzills i informatius amb estructuració clara, sempre que els textos siguen concrets, els temes familiars i es formulen en un llenguatge quotidià senzill.

2.1.1 ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

2.1.1.1 OBJECTIUS

- Identificar de forma general el tema d'una conversa del seu entorn que es realitze lentament i amb claredat.
- Reconéixer quan els parlants estan d'acord o discrepen en una conversa lenta i clara.
- Seguir intercanvis socials generals, breus i senzills, realitzats de manera molt lenta i clara.
- Seguir una presentació o demostració molt senzilla i molt estructurada, sempre que s'il·lustre amb diapositives, exemples concrets o diagrames, es faça lentament i clarament amb repeticions i el tema siga conegut.
- Comprendre informació simple esquematitzada que es dona en una situació predictable com, per exemple, una visita guiada.
- Comprendre i seguir una sèrie d'instruccions per a activitats familiars i quotidianes com, per exemple, esports, cuina etc., sempre que es donen de forma lenta i clara.
- Entendre avisos i instruccions directes (per exemple, un enregistrament telefònic, un anunci de ràdio d'un programa de cinema o esdeveniment esportiu, d'un tren endarrerit o de productes per la megafonia d'un supermercat), sempre que l'enregistrament siga lent i clar.
- Comprendre instruccions senzilles sobre com arribar d'X a Y, a peu o en transport públic, instruccions bàsiques sobre hores, dates, números etc., i tasques quotidianes i comandes que s'hagen de dur a terme.

- Comprendre la informació més important continguda en anuncis i emissions curtes de ràdio com, per exemple, les previsions meteorològiques, anuncis de concerts, resultats esportius o temps lliure, sempre que parlen lentament i amb claredat.
- Comprendre els aspectes importants d'una història i aconseguir seguir la trama, sempre que la història es conte lentament i amb claredat.
- Identificar el tema principal d'una notícia, un anunci de televisió, un tràiler o una escena d'una pel·lícula, on les imatges complementen els textos.

2.1.1.2 COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

2.1.1.2.1 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics i habituals relatius a:

- La vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris).
- Condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals).
- Relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts).
- Cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic).
- Cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

2.1.1.2.2 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals breus i senzills:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut y context).
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges etc.) en textos i enunciats curts, que tracten de temes quotidians concrets.
- Comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.
- Comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

- Reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous.

2.1.1.2.3 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant el seus exponents bàsics, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments).
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, la aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.1.1.2.4 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais bàsics propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc y temps).
- Expectatives generades pel context y el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

2.1.1.2.5 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SINTÀCTICS

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar de manera senzilla:

- L'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau).
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància).
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat).
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual.
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents).
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- Relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

2.1.1.2.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Comprensió de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.1.1.2.7 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FONETICOFONOLÒGICS

Reconeixement dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals que hi estan associats.

2.1.1.3 CRITERIS D'AVUACIÓ

- Identifica la intenció comunicativa, el tema i la informació rellevant, formula hipòtesis de contingut i confirma detalls predictibles, comprén el registre formal o informal en textos breus, senzills i contextualitzats (contactes socials quotidians, converses per a satisfer les necessitats més bàsiques, avisos i anuncis, predicció del temps, explicacions i enregistraments sobre temes quotidians, instruccions i consells senzills, descripcions i relats breus), emesos amb claredat, en bones condicions acústiques, sempre que en puga tornar a escoltar les parts més difícils.
- Coneix els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, relacions interpersonals i convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar en general les estratègies bàsiques més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix globalment la funció comunicativa més rellevant del text.
- Reconeix amb problemes ocasionals el lèxic oral d'ús freqüent relatiu a temes quotidians de caràcter general i pot inferir del context i del cotext, de vegades de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina en general els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix globalment les intencions comunicatives i els significats que generalment s'hi associen.

2.1.2 ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

2.1.2.1 OBJECTIUS

- Narrar de manera senzilla una història o descriure un fet o aspectes quotidians del seu entorn com per exemple persones, llocs, una ocupació professional o una experiència d'estudi.
- Enumerar les seues capacitats i incapacitats (p. e., quant a esports, jocs, habilitats i assignatures).
- Donar indicacions simples per a arribar d'un lloc a un altre, utilitzant expressions bàsiques i connectors seqüencials.
- Presentar la seua opinió en termes senzills, sempre que els oients hi col·laboren.
- Oferir anuncis i informes breus de continguts predictibles apresos que són intel·ligibles si els oients estan disposats a concentrar-se.
- Fer una presentació breu sobre un tema que correspon a la vida quotidiana, donar motius i explicacions senzilles de forma breu d'opinions, plans i accions.

- Xatejar amb un llenguatge senzill, fer preguntes i entendre les respostes relacionades amb la majoria de les qüestions quotidianes.
- Fer invitacions i suggeriments, demanar disculpes i respondre-hi.
- Expressar les seues preferències i sentiments amb expressions comunes molt bàsiques.
- Expressar i intercanviar opinions de manera limitada, expressant que està d'acord i en desacord amb els altres.
- Organitzar plans, fer propostes i respondre-hi.
- Obtindre de manera senzilla tota la informació necessària de tipus no especialitzat sobre viatges i transport públic (autobusos, trens i taxis), demanar i donar indicacions i comprar entrades.
- Preguntar per serveis i fer transaccions senzilles en botigues, oficines de correus o bancs i donar i rebre informació sobre quantitats, números, preus, etc.
- Fer front a necessitats quotidianes pràctiques: esbrinar i transmetre informació directa sobre fets, hàbits, passatemps, activitats fetes en el passat, plans i les intencions i respondre-hi.
- Sol·licitar, donar i seguir indicacions i instruccions senzilles, com per exemple explicar com arribar a algun lloc.
- Comunicar-se en tasques simples i rutinàries que requereixen un intercanvi d'informació senzill i directe sobre temes familiars (per exemple, treball i temps lliure).
- Fer preguntes senzilles sobre un esdeveniment i respondre, p. e., preguntar on i quan va tindre lloc, qui hi havia i com va ser.
- Comprendre continguts d'una entrevista i comunicar idees i informació sobre temes coneguts, sempre que pugua demanar aclariment i ajuda ocasionalment per a expressar el que vol.
- Utilitzar les telecomunicacions amb els seus amics per a intercanviar informació simple, fer plans i concertar cites.
- Fer aclariments i participar en una conversa telefònica curta i senzilla amb una persona coneguda sobre un tema predictable, p. e., temps d'arribada, compromisos que cal complir i confirmar detalls.

2.1.2.2 COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

2.1.2.2.1 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos orals dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics relatius a:

- La vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris).
- Condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals).
- Relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts).
- Cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic).
- Cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

2.1.2.2.2 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals, breus i senzills:

- Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. e., presentació, transacció...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre.
- Concebre el missatge amb una certa claredat i distingir-ne sovint la idea o idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar un llenguatge estereotipat, etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o llibre de text, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb una certa claredat ajustant-se, amb limitacions, als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments paralingüístics o paratextuals (p. e., demanar ajuda); assenyalar objectes, utilitzar díctics o dur a terme accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (cinèsica i proxèmica) o sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.1.2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més bàsics en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.1.2.2.4 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais bàsics, propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

2.1.2.2.5 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SINTÀCTICS

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau).
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància).
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat).
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual.
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents).
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- Relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

2.1.2.2.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.1.2.2.7 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FONETICOFONOLÒGICS

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú, a pesar que siga evident l'accent estranger i que de vegades siga difícil la comprensió.

2.1.2.3 CRITERIS D'AVUACIÓ

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i, segons la modalitat discursiva, en un registre, neutre o informal.

- Coneix i sap aplicar algunes estratègies bàsiques per a produir textos orals breus d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Gestiona un repertori bàsic memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor o vacille a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza algunes estructures sintàctiques bàsiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu, i empra els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara comet errors importants.
- Utilitza patrons bàsics d'oracions memoritzades, sintagmes de poques paraules i fórmules estereotipades per a comunicar-se.
- Transmet informació limitada en situacions quotidianes simples.
- Utilitza estructures simples correctament, però encara comet de manera sistemàtica errors bàsics.
- Interactua utilitzant expressions molt breus, a pesar que les pauses, els començaments incorrectes i la reformulació són molt evidents.
- Formula preguntes i afirmacions senzilles i hi respon.
- Indica quan segueix la conversa, però poques vegades és capaç de comprendre prou per a mantindre-la sense la col·laboració de l'interlocutor.
- Enllaça oracions i sintagmes amb connectors simples com *i*, *però* i *perquè*.
- Pronuncia i entona en general de manera intel·ligible i de forma suficientment clara per a ser entés, encara que els interlocutors hagen de demanar una repetició de tant en tant. A més, la forta influència d'altres llengües que parla en l'accent, el ritme i

l'entonació poden afectar la intel·ligibilitat i requerirà la col·laboració dels interlocutors. No obstant això, la pronunciació de paraules familiars és clara.

2.1.3 ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

2.1.3.1 OBJECTIUS

- Comprén textos breus i senzills, com per exemple cartes informals o correus electrònics, sobre temes familiars concrets que sorgeixen amb molta freqüència en la llengua quotidiana que contenen el vocabulari quotidià i una proporció d'internacionalismes.
- Comprén tipus bàsics de cartes i faxos normals (consultes, comandes, cartes de confirmació, etc.) sobre temes coneguts.
- Troba informació específica en textos pràctics, concrets i predictibles escrits en un llenguatge senzill (p. e., guies de viatge, receptes).
- Comprén la informació principal en descripcions breus i senzilles de mercaderies en fullets i llocs web (p. e., dispositius digitals portàtils, càmeres, etc.).
- Troba informació específica i predictable en textos senzills quotidians, com per exemple anuncis, prospectes, menús, llistes de referències i horaris, i aïlla la informació requerida (p. e., utilitzar un navegador per a trobar un servei o un comerç).
- Comprén senyals i avisos quotidians, etc., en llocs públics (com per exemple carrers, restaurants, estacions de ferrocarril o llocs de treball), com ara adreces, instruccions i advertències de risc.
- Comprén informació específica en textos escrits simples, com per exemple cartes i fullets breus o textos periodístics que descriuen esdeveniments.
- Segueix l'esquema general d'una notícia sobre un esdeveniment conegut, sempre que els continguts siguin familiars i previsibles.
- Tria la informació principal en informes periodístics breus o articles senzills en els quals consten números i noms i les il·lustracions i els títols tinguen un paper destacat i donen suport al significat del text.
- Comprén textos que descriuen persones, llocs, vida quotidiana i cultura, etc., sempre que estiguen escrits en un llenguatge senzill.
- Comprén la informació que es proporciona en fullets il·lustrats i mapes, p. e., els principals atractius d'una ciutat o una zona.
- Comprén els punts principals de les notícies breus sobre temes d'interés personal (per exemple, esport i personatges famosos).

- Comprén una descripció breu o un informe del seu camp, sempre que estiguen escrits de manera senzilla i no continguen detalls impredecibles.
- Comprén la majoria de la informació que les persones expressen sobre si mateixes en un anunci o una publicació personal i el que narren sobre altres persones.
- Comprén normes, per exemple, mesures de seguretat, quan s'expressen en un llenguatge senzill.
- Comprén instruccions curtes, escrites i il·lustrades pas a pas (per exemple, per a instal·lar aparells de tecnologia), sempre que estiguen il·lustrades i no escrites en text continu.
- Comprén instruccions sobre medicaments expressades com ordres simples, p. e., *Preneu-lo abans de les menjades* o *No en prengueu abans de conduir*.
- Segueix una recepta simple, especialment si hi ha imatges per a il·lustrar els passos més importants.
- Entén prou com per a llegir històries curtes, simples i tires còmiques que impliquen situacions familiars i concretes escrites en un llenguatge d'ús habitual i quotidià.
- Comprén els aspectes principals que s'enumeren en informes breus de revistes o en guies d'informació que tracten de temes concrets quotidians (p. e., aficions, esports, activitats d'oci, animals).
- Comprén narracions curtes i descripcions de la vida d'una persona que estan escrites amb paraules simples.
- Comprén el tema principal d'un article breu que informa d'un esdeveniment que segueix un patró predecible (per exemple, els Premis Goya), sempre que estiga escrit en un llenguatge senzill i clar.

2.1.3.2 COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

2.1.3.2.1 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- La vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris).
- Condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals).
- Relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts).
- Cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic).
- Cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i

tractament, pautes de comportament social).

2.1.3.2.2 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

Coneixement i ús de les estratègies més bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets.
- Comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.
- Comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.
- Reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous.

2.1.3.2.3 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Comprensió de les funcions comunicatives més bàsiques mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.1.3.2.4 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > correu electrònic); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

2.1.3.2.5 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SINTÀCTICS

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar de manera senzilla:

- L'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància).
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat).
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual.
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents).
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.

- Relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

2.1.3.2.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.1.3.2.7 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ORTOTIPOGRÀFICS

Reconeixement i comprensió general dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i convencions ortogràfiques, d'ús comú: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

2.1.3.3 CRITERIS D'AVUACIÓ

- Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.
- Coneix i aplica de forma bàsica a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma, extraient-ne claus per a interpretar-los.
- Coneix les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.
- Identifica la intenció comunicativa, el tema, els aspectes principals i els detalls rellevants de textos sobre temes quotidians, senzills, breus i convenientment contextualitzats (missatges, cartes, documents autèntics d'ús habitual, fullets turístics i comercials, anuncis, instruccions i relats).
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a temes generals quotidians i a aspectes relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals, i pot inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

2.1.4 ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

2.1.4.1 OBJECTIUS

- Escriure un text amb connectors sobre aspectes quotidians del seu entorn, p. e., persones, llocs, el treball o una experiència d'estudi.
- Escriure descripcions molt breus i bàsiques d'esdeveniments, activitats passades i experiències personals.
- Explicar una història senzilla (per exemple, sobre esdeveniments en un dia de festa).
- Escriure una sèrie de frases i oracions senzilles sobre la seua família, condicions de vida, antecedents educatius, treball actual o l'ocupació laboral anterior.
- Escriure entrades d'un diari personal que descriuen activitats (p. e., rutines diàries, eixides, esports, aficions), persones i llocs, utilitzant vocabulari bàsic concret i frases simples amb connectors senzills com *i*, *però* i *perquè*.
- Escriure la introducció d'una història o continuar-la, sempre que es puga consultar un diccionari i el manual de classe (p. e., taules de temps verbals del llibre de text).
- Expressar les seues impressions i opinions per escrit sobre temes d'interés personal (p. e., estils de vida, cultura, relats) utilitzant vocabulari i expressions bàsiques quotidianes.
- Intercanviar informació mitjançant missatges de text, correu electrònic o cartes breus, responent a preguntes de l'altra persona (per exemple, sobre un nou producte o activitat).
- Escriure notes, correus electrònics i missatges de text curts i simples (per exemple, enviar una invitació o respondre, confirmar o canviar una cita), expressant agraïment i disculpes, per a transmetre informació personal rutinària.
- Escriure un text curt en una targeta de felicitació (per exemple, per a l'aniversari d'una persona o per a desitjar un bon Nadal).
- Omplir dades personals i d'altres tipus en la majoria de formularis quotidians, p. e., per a sol·licitar una exempció de visat o obrir un compte bancari.
- Presentar-se i gestionar intercanvis senzills en línia, fent preguntes, responent i intercanviant idees sobre temes quotidians predictibles, sempre que tinga temps suficient per a formular les respostes i que interactue només amb un interlocutor alhora.
- Fer breus publicacions descriptives en línia sobre temes quotidians, activitats socials i sentiments, amb detalls clau senzills i fer comentaris sobre les publicacions en línia d'altres persones, sempre que estiguen escrites en un llenguatge senzill, reaccionant amb sentiments de sorpresa, interés i indiferència d'una manera simple.
- Utilitzar formes estereotipades per a respondre als problemes habituals que sorgeixen en les transaccions en línia (p. e., disponibilitat de models i ofertes especials, data de

lliurament, adreces, etc.).

- Interactuar en línia amb un interlocutor col·laborador en una tasca conjunta simple, seguint instruccions bàsiques i demanant aclariments, sempre que hi haja ajudes visuals, com per exemple imatges, estadístiques o gràfics per a aclarir els conceptes en qüestió.
- Fer transaccions senzilles en línia (com per exemple demanar productes o inscriure's en un curs), omplint un formulari o un imprés en línia, proporcionant dades personals, confirmant l'acceptació de termes i condicions o rebutjant serveis addicionals, etc.
- Formular preguntes bàsiques sobre la disponibilitat d'un producte o la funció que té.

2.1.4.2 COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

2.1.4.2.1 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- La vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris).
- Condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals).
- Relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts).
- Cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic).
- Cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

2.1.4.2.2 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. e., escriure una nota, un correu electrònic...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre.
- Concebre el missatge amb certa claredat i expressar la idea o idees principals d'acord amb una estructura bàsica.
- Identificar el lector i adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar-ne les dificultats i els recursos disponibles.

- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.1.4.2.3 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els exponents més bàsics d'aquestes, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.1.4.2.4 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; registre; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics,

lèxics i ortotipogràfics.

- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > entrada de xat); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuals i per referència al context).

2.1.4.2.5 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SINTÀCTICS

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per a expressar de manera senzilla:

- L'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau).
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància).
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat).
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual.
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents).
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- Relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

2.1.4.2.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Coneixement, selecció i ús del lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.1.4.2.7 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ORTOTIPOGRÀFICS

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i les convencions

ortogràfiques fonamentals: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

2.1.4.3 CRITERIS D'AVUACIÓ

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies bàsiques per a produir textos escrits breus, coherents i d'estructura simple i clara adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Du a terme les funcions principals bàsiques demanades pel propòsit comunicatiu.
- Mostra un control bàsic d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i empra mecanismes simples de cohesió.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit bàsic d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes.
- Utilitza els signes de puntuació elementals (p. e., el punt, la coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en paper com en suport digital.

2.1.5 ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

2.1.5.1 OBJECTIUS

- Transmet de forma oral (en llengua B) informació específica i rellevant continguda en textos breus senzills, com per exemple *etiquetes* i avisos, instruccions i anuncis (escrits en llengua B o A) sobre temes familiars, sempre que aquests s'expressen de manera lenta i clara en un llenguatge senzill (en llengua B o A), a pesar que pot ser que haja de simplificar el missatge i buscar paraules.
- Transmet per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos breus informatius senzills (escrits en llengua B o A), sempre que els textos tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits en un llenguatge quotidià senzill.
- Interpreta i descriu (en llengua B) gràfics senzills sobre temes familiars (per exemple, un mapa meteorològic o un gràfic bàsic amb text) (en llengua B o A), a pesar que puguen aparèixer pauses, començaments erronis i reformulacions del discurs.
- Informa (en llengua B) dels punts principals d'informacions senzilles de televisió o ràdio

(en llengua B o A) sobre esdeveniments, esports, accidents, etc., sempre que els temes siguen coneguts i el missatge siga lent i clar.

- Resumeix (en llengua B) els punts principals d'un text informatiu senzill (en llengua B o A) que tracte de temes quotidians, complementant el seu repertori limitat amb altres mitjans (p. e., gestos, dibuixos, paraules en altres idiomes) per a dur-lo a terme.
- Enumera una llista (en llengua B o A) amb la informació rellevant continguda en textos breus senzills (en llengua B o A), sempre que tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits de manera senzilla amb vocabulari quotidià.
- Interpreta (en llengua B) la idea general de textos curts i senzills quotidians (p. e., fullets, avisos, instruccions, cartes o correus electrònics) escrits en llengua B o A.
- Proporciona una traducció oral senzilla (en llengua B) d'informació escrita sobre temes quotidians amb oracions senzilles (en llengua A) (p. e., informació personal, narracions curtes, indicacions, avisos o instruccions).
- Pren notes simples en una presentació/demostració on el contingut és familiar i previsible i el presentador aclareix dubtes.

2.1.5.2 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS INTERCULTURALS

Aplicació dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals, consciència sociolingüística, observació, atenció, relacions i respecte, especialment les del nivell A2:

- Reconeix i aplica convencions culturals bàsiques associades a intercanvis socials quotidians (per exemple, diversos rituals de salutació).
- Actua de manera apropiada en salutacions quotidianes, comiats i expressions d'agraïment i disculpes, a pesar que té dificultats per a afrontar qualsevol variació de la rutina.
- Reconeix que el seu comportament en una transacció quotidiana pot transmetre un missatge diferent del que es pretén i pot tractar d'explicar-lo de manera simple.
- Reconeix quan es produeixen dificultats en la interacció amb membres d'altres cultures, a pesar que pot no saber molt bé com comportar-se.
- Comprén missatges, instruccions, anuncis habituals breus i articulats de manera clara, combinant el que entén de les versions disponibles en diversos idiomes.
- Empra advertències simples, instruccions i informació del producte proporcionades en paral·lel en diversos idiomes per a trobar informació rellevant.
- Activa el seu repertori limitat en diversos idiomes per a explicar un problema o

demanar ajuda o aclariments.

- Utilitza paraules i frases de diversos idiomes del seu repertori plurilingüe per a dur a terme una tasca simple, una transacció pràctica o un intercanvi d'informació.
- Utilitza una paraula d'un altre idioma del seu repertori plurilingüe per a fer-se comprendre en una situació rutinària quotidiana quan no se li ocorre una expressió adequada en la llengua en la qual està parlant.

2.1.5.3 CRITERIS D'AVUACIÓ

- Coneix els aspectes més bàsics que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents i les diferències i similituds més significatives quant als costums, usos, actituds, relacions i valors que prevalen, i és, en general, capaç d'actuar-hi en conseqüència, encara que de vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica de vegades, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com algunes intencions bàsiques dels emissors i receptors.
- Interpreta, de vegades correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que s'observen en els emissors o destinataris per a adaptar el seu discurs a les funcions requerides, encara que sovint no ho faça de manera fluida.
- Pren notes d'alguna informació necessària que considera important traslladar als destinataris.
- Transmet els aspectes principals continguts en textos breus i senzills sobre temes quotidians d'interés immediat, sempre que s'expressen amb claredat en un llenguatge senzill.
- Col·labora en tasques senzilles i pràctiques, preguntant què n'opinen els altres, fent suggeriments i comprenent les respostes, sempre que puga demanar repeticions o reformulacions ocasionalment.
- Contribueix a la comunicació, utilitzant paraules senzilles per a convidar persones a explicar coses, indicant quan entén les coses o hi està d'acord. Transmet el tema fonamental del que s'ha dit en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals.
- Reconeix quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i utilitza recursos lingüístics de manera senzilla per a buscar compromís i acord.

2.1.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS GRAMATICALS NIVELL BÀSIC A2

1. MORFOSINTAXI

Oració

- Oració declarativa afirmativa i negativa. Posició de la negació. Ús de doble negació (*Δεν καπνίζω ποτέ / Ποτέ δεν καπνίζω*). Amb interjeccions més freqüents (*Μπα, δε νομίζω...*). Formes el·líptiques (*Ποτέ*). Formes onomatopèiques (*Τσ*).
- Oració interrogativa amb pronom/adjectiu interrogatiu (*ποιος, -α, -ο, τι, πόσος, -η, -ο*) o adverbí interrogatiu (*πώς, από πού, πού, πότε, κάθε πότε, γιατί*) i sense ell (*Δουλεύεις;*). Formes el·líptiques (*Εσύ; Αλήθεια; Πόσο*).
- Oració exclamativa amb pronom/adjectiu exclamatiu (*Πόσο μ' αρέσει! Τι ωραίος άντρας!*). Amb interjeccions més freqüents (*Πο πο, πείνασα! Μπράβο, παιδί μου!*). Formes el·líptiques.
- Oració imperativa afirmativa (*δάνεισε*) i negativa (*μη δανείσεις*). Posposició dels pronoms complemente directe i indirecte (*δάνεισέ του / δάνεισέ τα*). Formes el·líptiques (*Γρήγορα!*).
- Introducció a les oracions impersonals en 3a persona plural (*Πώς σε λένε;*), amb el verb *κάνω* en 3a persona singular (*κάνει ζέστη*) i altres verbs meteorològics del nivell (*χιονίζει*). Amb el verb d'obligació *πρέπει*.
- Coordinació copulativa (*και/κι, ούτε*), disjuntiva (*ή*), adversativa (*αλλά, μα, όμως*), consecutiva (*λοιπόν*).
- Subordinació substantiva amb *να* (*μου αρέσει να περπατάω. / Θέλω να ταξιδέψω*). Amb *ότι / πως* (*Νομίζεις πως έχεις δίκιο;*).
- Subordinació adjectiva amb *που*. Adjectiva adverbial amb *όπου*.
- Subordinació adverbial causal (*γιατί*), final (*για να, να*), temporal (*όταν*), concessiva (*αν και*).

Nom

- Gènere: noms masculins parisíl·labs en *-ος (κήπος), -ας (πίνακας), -ης (υπολογιστής)*. Femenins parasíl·labs en *-α (ώρα), -η (εγγονή), -ος (οδός)*. Neutres parisíl·labs en *-ο (βιβλίο), -ι (σπίτι)*, imparisíl·labs en *-μα (μάθημα)* i en *-ιμο (πλύσιμο)*. Gènere de paraules d'origen estranger invariables (*ο/η ρεσεψιονίστ, ο/το κομπιούτερ, η ρεσεψιόν, η πλαζ, το μετρό, το ραντεβού*) més usades en el nivell. Femení de noms de professió *-ος/-α (νοσοκόμος/νοσοκόμα), -τής/-τρια (καθηγητής/καθηγήτρια)* més usats en el nivell. Paraules diferents, d'ús freqüent, per a cada sexe (*πατέρας/μητέρα, γιος/κόρη, γαμπρός/νύφη*). Paraules invariables de gènere neutre: lletres de l'alfabet (*το άλφα, το βήτα...*).
- Número singular i plural. Ús del plural per a paraules que indiquen idioma (*τα ελληνικά*), festes (*τα Χριστούγεννα*), objectes que es componen de dues parts (*τα κιάλια*) i algunes altres paraules corrents del nivell (*τα μαθηματικά*).
- Cas nominatiu, vocatiu, acusatiu i genitiu singular i plural.

Pronom

- Pronoms personals en nominatiu en funció de subjecte. Flexió de número (*εγώ, εμείς, εσύ, εσείς*) i, si escau, de número i gènere (*αυτός, αυτή, αυτό, αυτοί, αυτές*,

αυτά). Explicitació i el·lipsi del pronom. Formes febles d'acusatiu en funció de complement directe (με, σε, τον, την, το, μας, σας, τους, τις/τες, τα). Formes febles de genitiu en funció de complement indirecte (μου, σου, του, της, του, μας, σας, τους, τους, τους).

- Pronoms personals febles en genitiu amb valor d'adjectiu possessiu (η τσάντα μου). Pronom possessiu complex: (article) + adjectiu + pronom genitiu (ο) δικός μου, (η) δική/-ιά μου, (το) δικό μου. Concordança de l'adjectiu amb allò posseït i del pronom personal amb el posseïdor. Ús de l'article en cas de ser conegut l'objecte posseït.
- Flexió de gènere, número i cas dels pronoms citats a continuació que no siguen invariables.
- Pronoms demostratius αυτός, -ή, -ό i εκείνος, -η, -ο. Formes i usos en relació amb l'espai (αυτός εδώ / εκείνος εκεί).
- Pronoms interrogatius i exclamatius ποιος, -α, -ο, τι i πόσος, -η, -ο.
- Pronoms indefinits κάποιος, -α, -ο i, invariable, κάτι. Canvi semàntic de κανένας, καμία, κανένα i τίποτα en oracions interrogatives. Άλλος, -η, -ο.
- Pronom relatiu που.

Article

- Flexió de gènere, número i cas de l'article determinat ο, η, το. Insistència en el seu ús acompanyant noms propis de persones (είναι ο Κώστας) i topònims (μένει στην Αθήνα). Casos en què s'omet (τον λένε Κώστα, το πλοίο για Ρόδο, etc.). Flexió de gènere i cas de l'article indeterminat ένας, μία/μια, ένα. Absència de formes de plural suplides amb els indefinits (έχω κάποιους/κάτι φίλους).
- Concordança de l'article en gènere, número i cas amb el nom que acompanya.

Adjectiu/Adjectiu pronominal

- Flexió de gènere masculí, femení i neutre, número singular i plural i cas nominatiu, vocatiu, acusatiu i genitiu dels adjectius en -ος, -η, -ο (όμορφος, -η, -ο), -ος, -α, -ο (τέλειος, -α, -ο), -ός, -ή/-ιά, -ο (νησιτικός, ή/-ιά, -ό), -ός, -ιά, -ό (γλυκός, -ιά, -ό), -ής, -ιά, -ί (θαλασσης, -ιά, -ί). Introducció als adjectius de trets físics en -ης, -α, -ικο (κοκκινομάλλης, -α, -ικο). Adjectius invariables d'ús freqüent καφέ, μπλε, ριγέ, ροζ, etc.
- Concordança de l'adjectiu en gènere, número i cas amb el nom que acompanya.
- Grau positiu όμορφος. Comparatiu de superioritat perifràstic πιο όμορφος. Segon terme introduït per από (από τον αδερφό του). Superlatiu relatiu perifràstic ο πιο όμορφος. Segon terme introduït per από (από τα τρία αδέρφια) o per σε (στην οικογένεια). Formes més comunes del comparatiu/superlatiu monolèctic (καλύτερος). Superlatiu absolut perifràstic: πάρα πολύ όμορφος.
- Modificació de l'adjectiu mitjançant adverb (πιο ψηλός), un altre adjectiu (σκούρες πράσινες κάθετες ρίγες), pronom personal en genitiu (ο καλύτερός μου φίλος).

- Flexió de gènere, número i cas dels adjectius pronominals citats a continuació que no siguen invariables.
- Adjectius demostratius *αυτός, -ή, -ό* i *εκείνος, -η, -ο*. Insistència en la inclusió de l'article determinat abans del nom (*αυτός ο αναπτήρας*). Formes i usos en relació amb l'espai (*αυτός εδώ ο αναπτήρας / εκείνος εκεί ο αναπτήρας*).
- Adjectius interrogatius i exclamatius *ποιος, -α, -ο* (segones formes *ποιανού, ποιανής, ποιανών, ποιανούς* més freqüents en la llengua oral), *τι* (τίνος) i *πόσος, -η, -ο*.
- Adjectius numerals cardinals (unitats, desenes, centenes, milers i milió). Flexió de gènere i cas de 1, 3 i 4 i els seus compostos, de les centenes 200-900 i del miler. Gènere femení dels milers de 2.000 a 999.000. Flexió de gènere, número i cas dels numerals ordinals de 1r a 21é.
- Adjectius indefinits *κάποιος, -α, -ο*. Canvi semàntic de *κανένας, καμία, κανένα* en oracions interrogatives. *Όλος, -η, -ο, λίγος, -η, -ο, πολύς, πολλή, πολύ* i *μερικοί, -ές, -ά*.

Verb

- Present d'indicatiu dels verbs regulars i irregulars més usats de la veu activa de la 1a conjugació A (*πληρώνω, μένω, λέω*) i de la 2a B1 (*ρωτάω/-ώ*) i B2 (*αργώ, -είς*). Del verb *είμαι*. De verbs impersonals (*χιονίζει, κάνει ζέστη, πρέπει, έχει/υπάρχει*). De la veu passiva de la 1a conjugació A amb valor reflexiu (*λέγομαι, σηκώνομαι, επισκέπτομαι, πλένομαι...*) i de verbs deponents amb valor actiu (*εργάζομαι, σκέφτομαι...*) i B1 (*θυμάμαι, κοιμάμαι*). Ús del present per futur. Introducció al present històric.
- Pretèrit indefinit/aorist de verbs regulars i irregulars més usats de la veu activa de la 1a conjugació A (*πλήρωσα, έμεινα, είπα*) i de la 2a B1 (*ρώτησα*) i B2 (*άργησα*). Del verb *είμαι*. De verbs impersonals (*χιόνισε, έκανε ζέστη, έπρεπε, είχε*). Introducció a l'aorist de la veu passiva de la 1a conjugació A amb valor reflexiu (*σηκώθηκα, επισκέφτηκα, πλύθηκα...*) i de verbs deponents amb valor actiu (*εργάστηκα, σκέφτηκα...*) i B1 (*θυμήθηκα, κοιμήθηκα*). Usos de l'aorist en grec. Equivalències en la llengua materna de l'alumne.
- Introducció al pretèrit imperfecte d'indicatiu dels verbs de la veu activa de la 1ª conjugació A (*πλήρωνα, έμενα, έλεγα*) i de la 2a B1 (*ρωτούσα*) i B2 (*αργούσα*). Del verb *είμαι, ήμουν*. De verbs impersonals (*χιόνιζε, έκανε ζέστη, έπρεπε, είχε*).
- Futur puntual i subjuntiu puntual i duratiu (*θέλω να μιλήσουμε αύριο, μου αρέσει να μιλάω ελληνικά*) dels verbs del nivell.
- Introducció a l'imperatiu puntual dels verbs de la veu activa del nivell (*πλήρωσε, μείνε, πες*).
- Modalitat. Indicatiu: Factualitat (*Διάβασα την εφημερίδα*). Diferents perífrasis que indiquen: Necessitat (*Πρέπει να περάσω τις εξετάσεις*). Obligació, prescripció (*Πρέπει να πληρώνεις τους λογαριασμούς*). Capacitat (*Μπορεί να οδηγή. Ξέρει να οδηγή*). Possibilitat (*Μπορεί να το νοικιάσω*). Intenció (*Σκέφτεται να το πάρει*).

Θέλει να το πάρει. Λέει να το πάρει). Adverbi + indicatiu: Probabilitat (Μάλλον θα το πουλήσω). Imperatiu: Prescripció (Τρώγε καλά). Subjuntiu: Prescripció (Να τρως καλά). Prohibició (Μη φύγεις). Permis (Να περάσω;). Condicional: Desig (Θα ήθελε να το πάρει).

Adverbi

- De manera (ακριβώς, γρήγορα, καλά, καλούτσικα, καταπληκτικά, μαζί, σοβαρά, χάλια, ωραία).
- De lloc (αριστερά, δεξιά, εδώ, εκεί, κάτω, κοντά, μακριά, μπροστά, πάνω, πίσω, ψηλά).
- De temps (απόψε, αύριο, μετά, πέρσι, πριν, σήμερα, τώρα, φέτος, χθες). De freqüència temporal (πάντα, ποτέ, συνήθως, συχνά).
- De quantitat (αρκετά, καθόλου, λίγο, πολύ). L'adverbi *πιο* només pot modificar adjectius (*πιο καθαρός*) o adverbis (*πιο γρήγορα*).
- Afirmatiu / negatiu (ναι, μάλιστα, βεβαίως / όχι).
- De dubte / certa (μήπως / σίγουρα).
- Interrogatiu (πώς, πού, πότε); precedits de preposició (από πού, κάθε πότε).
- Locucions adverbials de manera (σιγά σιγά), freqüència temporal (πότε πότε).
- Ús de substantius amb valor adverbial de manera (μια χαρά), de freqüència temporal (καμιά φορά, μερικές φορές).
- Formació d'adverbis a partir del neutre plural en -α dels adjectius en -ος, -η/-α, -ο (καλά).
- Grau positiu. Grau comparatiu, forma perifràstica (*πιο αργά*). Grau superlatiu absolut, forma perifràstica (*πάρα πολύ αργά*). Formes monolèctiques més habituals (*αργότερα, καλύτερα*).
- Modificació de l'adverbi mitjançant un altre adverbi (*πολύ πιο καλά*), sintagma nominal (*κοντά στην πλατεία*) o pronom personal (*κοντά μας*).

Preposició

- Ús de preposicions més comunes amb acusatiu: *από, για, με, μέχρι, σε*.
- Preposicions regides pel verb: *μιλάω για, περνάω από, περπατάω σε, ρωτάω για, φροντίζω για...*
- Construccions freqüents amb *παρά, προς, κατά, μετά, πριν (από), χωρίς...* amb acusatiu.
- Locucions preposicionals *κοντά σε, δίπλα σε, μακριά από, μπροστά από, πίσω από, απέναντι από, απέναντι σε, πάνω σε, πάνω από, κάτω από...* amb acusatiu.
- Complement circumstantial de temps en acusatiu sense preposició (*σήμερα το πρωί, χθες το μεσημέρι, το χειμώνα, τον Αύγουστο, το 1940*). Complement circumstantial de temps amb preposició (*στις δώδεκα το μεσημέρι, στις 25 Μαρτίου, στα 1940*).

2. DISCURS

Adequació

- Maneig i ús del registre informal i estàndard en les situacions comunicatives del nivell.
- Expressions freqüents de tracte social que corresponen a funcions com agrair, rebutjar, demanar permís, etc.

Coherència

- Marcadors del discurs per a dirigir-se a algú, iniciar una conversa, cooperar (*παρακαλώ, ναι, λοιπόν, να σου/σας πω, (και) δε μου λες/λέτε, μάλιστα, βεβαίως*), interpel·lar l'interlocutor sobre el parlat (*εσύ/εσείς; εσένα/εσάς;*), demanar un aclariment (*ορίστε; πώς είπατε;*), concloure (*έγινε, τέλεια*), saludar (*γεια σου/σας, καλώς τον/την, χαίρετε*), acomiadar-se (*γεια [σου/σας], χαίρετε, αντίο, τα λέμε*), demanar i expressar confirmació (*κατάλαβες; / κατάλαβα*), demanar disculpes (*συγγνώμη, με συγχωρείτε*), mostrar agraïment (*[σας] ευχαριστώ, εγώ ευχαριστώ*), felicitar (*χρόνια πολλά!*), brindar (*γεια μας!, στην υγεία μας!*), expressar desitjos (*Καλή βδομάδα! Καλό ταξίδι! Καλή όρεξη! Καλή διασκέδαση!*) i reaccionar davant ells (*Επίσης!*).
- Marcadors per a mostrar acord i desacord (*κι εγώ, εγώ επίσης, εγώ όμως...*).
- Fórmules per a saludar i acomiadar-se en els missatges i cartes personals (*αγαπημένε, -η, -ο / αγαπητέ, -ή, -ό, χαιρετίσματα, φιλικά, φιλιά*).
- Marcadors per a organitzar el discurs i recursos per a contextualitzar en l'espai (*εδώ, εκεί...*) i en el temps (*τώρα, αυτή τη στιγμή, μετά, έπειτα, αργότερα...*).
- Organització del text: format, funció i ordre dels paràgrafs d'un text.
- Signes de puntuació en suport de l'estructuració d'idees: coma, en la frase; punt, en el paràgraf.

Cohesió

- Concordança de persona i número subjecte-verb, de gènere, número i cas subjecte-atribut, article-adjectius pronominals-adjectius-nom.
- Concordança bàsica dels temps verbals en el discurs.
- El·lipsi dels elements coneguts: del subjecte o/i del verb i de tots dos en les respostes (*-Καταλαβαίνεις ελληνικά; -Ναι. Εσύ; -Λίγο.*).
- Ús dels pronoms amb referent clar.
- Ús de l'article determinat amb noms esmentats anteriorment.
- Conjuncions coordinants (*και/κι, ούτε, ή, αλλά, μα, όμως, λοιπόν*) i subordinants (*ότι, πως, που, όπου, γιατί, για να, να, όταν, αν και*) d'ús freqüent.
- Entonació i puntuació discursives bàsiques.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Exponents freqüents orals i escrits en situacions formals i informals relacionades amb les funcions comunicatives del nivell (*Χαίρω πολύ. Πώς λέμε... στα ελληνικά; Τι σημαίνει...; Μήπως έχετε ώρα;*).
- Vocabulari usual de les situacions i temes del nivell.
- Col·locacions usuals amb certs verbs del nivell (*πηγαίνω βόλτα, πηγαίνω περίπατο, κάνω μπάνιο, κάνω δώρο, στρώνω το τραπέζι, στρώνω το κρεβάτι, πηγαίνω για ύπνο*).
- Comparacions estereotipades molt freqüents (*πεινάω σαν λύκος*).

Significat

- Sinònims (*αδύνατος = λεπτός, ψωνίζω = αγοράζω*), antònims (*λεπτός/ χοντρός, αγοράζω/πουλάω, μπαίνω/βγαίνω*) i paraules polisèmiques (*γραφείο, κουζίνα, τάξη*) d'ús freqüent.
- Hipònims → hiperònims de vocabulari freqüent (*μελιτζάνα, πιπεριά → λαχανικά, πορτοκάλι, πεπόνι → φρούτο, τριαντάφυλλο → λουλούδι*).
- Camps associatius dels temes treballats.

Formació de paraules

- Etimologia: família de paraules (*κίνηση, κινητός, -ή, -ό, το κινητό, ξεκινάω, κινηματογράφος, αυτοκίνητο, αυτοκινητάκι*).
- Neologismes.
- Derivació. Sufixos de formació de noms masculins *-τής* (*καθηγητής, πρωταγωνιστής*). Sufixos de formació de noms femenins *-τρια* (*μαθητής > μαθήτρια, πωλητής > πωλήτρια*), *-ίδα* (*Άγγλος > Αγγλίδα*). Sufixos de formació d'adjectius *-ικός, -ική, -ικό*, (*Άγγλος > αγγλικός, -ή, -ό*). Sufixos de formació de verbs *-ώνω* (*τέλειος > τελειώνω, όργανο > οργανώνω*), *-ίζω* (*καθαρός > καθαρίζω, καπνός > καπνίζω*), *-άζω* (*αγορά > αγοράζω, καπνός > καπνίζω*).
- Diminutius freqüents (*μπουκάλι > μπουκαλάκι, κρασί > κρασάκι*).
- Apel·latius familiars (*Κωνσταντίνος > Κώστας, Παναγιώτης > Πάνος*).
- Composició amb prefixos, *συμμαθητής, τηλεφωνο, τηλεόραση*.
- Composició amb dues paraules: paratàctica (*μαχαιροπίρουνα*), modificant (*αγριολούλουδο*), possessiva (*ξανθομάλλης, -α, -ικο*) i completiva (*χορτοφάγος*).

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Reconeixement i producció dels fonemes vocàlics i consonàntics, classificació i característiques. Diftongs. Agrupacions consonàntiques.
- Insistència en les oposicions fonològiques de major dificultat per a l'alumne: /s/ i /z/, /tʃ/ i /dʒ/, /b/ i /v/, /d/ i /ð/, /g/ i /ɣ/. Realització dels al·lòfons palatals de les velars /k/ i [c], /ɣ/ i [j], /g/ i [ʝ], /x/ i [ç].

- Introducció als diftongs impropis (sinizesi) i palatalització de les consonants (*ποιος, μάτια, ελιά, μια*).
- Processos fonològics. Assimilació (*αυτός, άύριο, ελευθερία, δουλεύω*). Dissimilació (*χθες > χτες, οκτώ > οχτώ*). Contracció en la declinació nominal (*δεκάξι*); en la 2ª conjugació B1 (*μιλάς, μιλάμε, μιλάτε, μιλάνε*), en la 2a conjugació B2 (*ζω, ζεις, ζει, ζούμε, ζείτε, ζουν*). Elisió (*μ' αρέσει*). Afèresi (*από 'δώ ο πατέρας μου*). Apòcope (*απ' το πρωί*). Síncope (*γράψτε*).
- Augment ε-.
- Reconeixement de la síl·laba tònica. Interferències amb l'espanyol. Accentuació del genitiu. Introducció al desplaçament de l'accent dels masculins esdrúixols en -ος (*άγγελος*).
- Accent i atonicitat en el sintagma. Accent d'enclisi en noms (*το τηλέφωνό μου*). Introducció a l'accent d'enclisi en verbs (*διάβασέ το*).
- Entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell.

Ortografia

- L'alfabet grec.
- Correspondència entre fonemes i lletres/signes amb què es representen. Divisió de paraules a final de línia.
- Escriptura de dígrafs vocàlics i consonàntics. Diftongs impropis i ús de la titlla i de la dièresi.
- Ús de majúscula inicial amb els noms propis, els gentilicis, els mesos, els dies de la setmana, els punts cardinals.
- Transcripció de les paraules d'origen estranger.
- Signes de puntuació: punt, coma, interrogació i exclamació.

2.2 NIVELL INTERMEDI B1

DEFINICIÓ DEL NIVEL INTERMEDIO B1

Els ensenyaments de nivell intermedi B1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a desimboldre's en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs on s'utilitza l'idioma; en l'establiment i el manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics, i en entorns educatius i ocupacionals en els quals es produeixen intercanvis senzills de caràcter factual.

A aquest efecte, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una certa flexibilitat, una facilitat relativa i una correcció raonable en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versen sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals,

d'actualitat o d'interés personal, i que continguen estructures senzilles i un repertori lèxic comú no molt idiomàtic.

OBJECTIUS GENERALS

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B1, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió mitjana, ben estructurats, clarament articulats a velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tracten d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seues experiències i els seus interessos, i sempre que les condicions acústiques siguen bones, es puga tornar a escoltar el que s'ha dit i se'n puguen confirmar alguns detalls.
- Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos orals breus o d'extensió mitjana, ben organitzats i adequats al context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interés personal, i desimboldre's amb una correcció i una fluïdesa suficients per a mantindre la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que de vegades siguen evidents l'accent estranger, les pauses per a fer una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i siga necessària una certa cooperació d'aquell per a mantindre la interacció.
- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o d'una extensió mitjana, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat, o d'interés personal.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interés personal, utilitzant amb una correcció raonable un repertori lèxic i estructural habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions de

caràcter habitual en les quals es produeixen intercanvis d'informació senzills relacionats amb assumptes quotidians o d'interés personal.

2.2.1 ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

2.2.1.1 OBJECTIUS

- Comprendre amb prou detall anuncis i missatges que continguen instruccions, indicacions o una altra informació, donades cara a cara o per mitjans tècnics, relatives al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- Comprendre la intenció i el sentit generals, i els aspectes importants, de declaracions breus i articulades amb claredat, en llengua estàndard i a una velocitat normal (p. e., durant una celebració privada o una cerimònia pública).
- Comprendre les idees principals i els detalls rellevants de presentacions, xarrades o conferències breus i senzilles que versen sobre temes coneguts, d'interés personal o de l'especialitat pròpia, sempre que el discurs estiga articulat de manera clara i en una varietat estàndard de la llengua. Entendre, en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, l'exposició d'un problema o la sol·licitud d'informació respecte d'aquesta (p. e., en el cas d'una reclamació), sempre que se'n puga demanar confirmació sobre alguns detalls.
- Comprendre el sentit general, les idees principals i els detalls rellevants d'una conversa o discussió informal que té lloc en la seua presència, sempre que el tema siga conegut i el discurs estiga articulat amb claredat i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre, en una conversa o discussió informal en la qual participa, tant de viva veu com per mitjans tècnics, descripcions i narracions sobre assumptes pràctics de la vida diària, i informació específica rellevant sobre temes generals, d'actualitat o d'interés personal, i captar sentiments com la sorpresa, l'interés o la indiferència, sempre que no hi haja interferències acústiques i que els interlocutors parlen amb claredat, a poc a poc i directament, eviten un ús molt idiomàtic de la llengua i estiguen disposats a repetir o reformular el que han dit.
- Identificar els punts principals i els detalls rellevants d'una conversa formal o un debat que es presencia, breu o de durada mitjana, i entre dos o més interlocutors, sobre temes generals, coneguts, d'actualitat o d'interés propi, sempre que les condicions acústiques siguen bones, que el discurs estiga ben estructurat i articulat amb claredat, en una varietat de llengua estàndard i que no es faça un ús molt idiomàtic o

especialitzat de la llengua.

- Comprendre, en una conversa formal en la qual es participa, en l'àmbit públic, acadèmic o ocupacional, i independentment del canal, una gran part del que es diu sobre activitats i procediments quotidians, i menys habituals si està relacionat amb el camp propi d'especialització, sempre que els interlocutors eviten un ús molt idiomàtic de la llengua i pronuncien amb claredat, i quan es puguen plantejar preguntes per a comprovar que s'ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls.
- Comprendre les idees principals de programes de ràdio o televisió, com ara anuncis publicitaris, butlletins informatius, entrevistes, reportatges o documentals, que tracten de temes quotidians, generals, d'actualitat, d'interés personal o de l'especialitat pròpia, quan s'articulen de manera relativament lenta i clara.
- Comprendre moltes pel·lícules, sèries i programes d'entreteniment que s'articulen amb claredat i en un llenguatge senzill, en una varietat estàndard de la llengua, i en els quals els elements visuals i l'acció condueixen una gran part de l'argument.

2.2.1.2 COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

2.2.1.2.1 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

2.2.1.2.2 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió

d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.

- Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

2.2.1.2.3 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.1.2.4 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i fonetofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., conversa > conversa formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació,

argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuals i per referència al context).

2.2.1.2.5 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SINTÀCTICS

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).
- La manera.
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.1.2.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Comprensió de lèxic oral d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.1.2.7 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FONETICOFONOLÒGICS

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals associats a aquests.

2.2.1.3 CRITERIS D'AVUACIÓ

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, les condicions de vida, les relacions interpersonals, la cinèsica i la proxèmica, els costums i els valors i les convencions socials de les cultures en les quals s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori comú dels seus exponents, així com patrons discursius bàsics relatius a l'organització textual.
- Aplica a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics d'ús freqüent en la comunicació oral.
- Reconeix sense dificultat lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians, de caràcter general, o relacionats amb els interessos propis, i pot inferir del context i del cotext, generalment de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix les intencions comunicatives i els significats generalment associats a aquests.

2.2.2 ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

2.2.2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques breus i assajades sobre un tema quotidià dins del camp propi o d'interés personal, que són clarament intel·ligibles malgrat anar acompanyades d'un accent i una entonació inconfusiblement estrangers.
- Fer presentacions preparades, breus o d'extensió mitjana, ben estructurades i amb suport visual (gràfics, fotografies, transparències o diapositives), sobre un tema general, o d'interés o de l'especialitat propis, amb prou claredat perquè es puga seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals del qual estiguen explicades amb una precisió raonable, així com respondre a preguntes complementàries breus i senzilles dels oients sobre el contingut del que s'ha presentat, encara que pot ser que haja de demanar que li les repetisquen si es parla amb rapidesa.
- Desimbolde's en transaccions comunes de la vida quotidiana com són els viatges, l'allotjament, els menjars i les compres, així com enfrontar-se a situacions menys habituals i explicar el motiu d'un problema (p. e., per a fer una reclamació, o fer una gestió administrativa de rutina), intercanviant, comprovant i confirmant informació amb

el detall degut, plantejant els raonaments i els punts de vista propis amb claredat i seguint les convencions socioculturals que demana el context específic.

- Participar amb eficàcia en converses informals, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre temes quotidians, d'interés personal o pertinents per a la vida diària (p. e., família, aficions, treball, viatges o fets d'actualitat), en els quals es descriuen amb un cert detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i es respon adequadament a sentiments com la sorpresa, l'interés o la indiferència; es contenen històries, així com l'argument de llibres i pel·lícules, indicant-hi les reaccions pròpies; s'ofereixen i es demanen opinions personals; es fan comprensibles les opinions o reaccions pròpies respecte a les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques, i es convida altres persones a expressar els seus punts de vista sobre la manera de procedir;
- s'expressen amb amabilitat creences, acords i desacords, i s'expliquen i justifiquen opinions i plans de manera senzilla.
- Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per a plantejar un tema nou), encara que es depenga molt de l'entrevistador durant la interacció, i utilitzar un qüestionari preparat per a fer una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries.
- Prendre part en converses i discussions formals habituals, en situacions predictibles en els àmbits públic, educatiu i ocupacional, sobre temes quotidians i que suposen un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en les quals es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar-hi un punt de vista amb claredat, oferint raonaments breus i explicacions d'opinions, plans i accions, i reaccionat de manera senzilla davant dels comentaris dels interlocutors, sempre que puga demanar que se'n repetisquen, aclarisquen o elaboren els punts clau si és necessari.

2.2.2.2 COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

2.2.2.2.1 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

2.2.2.2.2 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., presentació o transacció).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e., modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e., demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclarisquen el significat; utilitzar un llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.2.2.2.3 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.2.2.4 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais demanades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.2.2.5 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SINTÀCTICS

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció,

destinació, distància i disposició).

- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).
- La manera.
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.2.2.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.2.2.7 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FONETICOFONOLÒGICS

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú.

2.2.2.3 CRITERIS D'AVALUACIÓ

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar adequadament les estratègies per a produir textos orals breus o d'extensió mitjana, coherents i d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, utilitzant adequadament els exponents més habituals d'aquestes funcions i seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.

- Maneja un repertori memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor, o mostre algun titubeig a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza amb la deguda correcció i flexibilitat estructures sintàctiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu i empra en general adequadament els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals, i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat, o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara cometa errors importants, o haja d'adaptar el missatge, quan les demandes comunicatives són més complexes, o quan aborda temes i situacions poc freqüents en situacions menys corrents, recurrent en aquest cas a circumloquis i repeticions.
- Pronuncia i entona de manera clara i intel·ligible, encara que siga evident l'accent estranger, o cometa errors de pronunciació sempre que no interrompen la comunicació, i els interlocutors hagen de sol·licitar repeticions de tant en tant.

2.2.3 ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

2.2.3.1 OBJECTIUS

- Comprendre amb prou detall, amb l'ajuda de la imatge o marcadors clars que articulen el missatge, anuncis, cartells, rètols o avisos senzills i escrits amb claredat, que continguen instruccions, indicacions o una altra informació relativa al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- Localitzar amb facilitat i comprendre informació rellevant formulada de manera simple i clara en material escrit de caràcter quotidià, o relacionada amb assumptes d'interés personal, educatiu o ocupacional, p. e., en anuncis, prospectes, catàlegs, guies, fulls,

- programes o documents oficials breus.
- Entendre informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta, en qualsevol suport, clarament estructurats i sobre temes generals d'interés personal, acadèmic o ocupacional, sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils.
 - Comprendre notes i correspondència personal en qualsevol format, i missatges en fòrums i blogs, en els quals es donen instruccions o indicacions; es transmet informació procedent de tercers; es parla d'un mateix; es descriuen persones, esdeveniments, objectes i llocs; es narren esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris, i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o d'interés personal.
 - Comprendre informació rellevant en correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades com centres d'estudis, empreses o companyies de serveis en la qual s'informa d'assumptes d'interés propi (p. e., en relació amb una oferta de treball o una compra per Internet).
 - Comprendre el sentit general, la informació principal, les idees significatives i algun detall rellevant en notícies i articles periodístics senzills i ben estructurats, breus o d'extensió mitjana, sobre temes quotidians, d'actualitat o d'interés propi, i redactats en una variant estàndard de la llengua, en un llenguatge no molt idiomàtic o especialitzat.
 - Comprendre sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció, relats, contes o novel·les curtes estructurats clarament, escrits en una varietat estàndard de la llengua i en un llenguatge senzill, directe i no molt literari, i fer-se una idea clara del caràcter dels diversos personatges i les seues relacions, si estan descrits de manera senzilla i amb detalls explícits suficients.

2.2.3.2 COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

2.2.3.2.1 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text escrit, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

2.2.3.2.2 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la

comprensió de textos escrits:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e., sentit general, informació essencial, punts principals).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges...).
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

2.2.3.2.3 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Reconeixement de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.3.2.4 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Comprensió de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal,

lloc, temps).

- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuals; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., correspondència > carta comercial); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.3.2.5 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SINTÀCTICS

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)].
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).
- La manera.
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.3.2.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis;

clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.3.2.7 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ORTOTIPOGRÀFICS

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i les convencions ortogràfiques, d'ús comú.

2.2.3.3 CRITERIS D'AVUACIÓ

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en les quals s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització, el desenvolupament i la conclusió propis del text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, segons el gènere i tipus textual, i comprén les intencions comunicatives associades generalment a aquests.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals i pot, generalment de manera correcta, inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

2.2.4 ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

2.2.4.1 OBJECTIUS

- Completar un qüestionari amb informació personal breu i senzilla relativa a dades bàsiques, interessos, aficions, formació o experiència professional, o sobre preferències, gustos o opinions sobre productes, serveis, activitats o procediments coneguts o de caràcter quotidià.
- Escriure, en un format convencional i en qualsevol suport, un currículum breu, senzill i

ben estructurat, en el qual s'assenyalen els aspectes importants de manera esquemàtica i en el qual s'inclou la informació que es considera rellevant en relació amb el propòsit i el destinatari específics.

- Escriure, en qualsevol suport, notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana, i en els quals es destaquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques d'aquest tipus de textos i les normes de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.
- Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conversa formal, presentació, conferència o xarrada senzilla, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule de manera simple i s'articule amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua.
- Escriure correspondència personal, i participar en xats, fòrums i blogs, sobre temes quotidians, generals, d'actualitat o d'interés propi, i en els quals es demana o es transmet informació; es narren històries; es descriuen, amb un cert detall, experiències, esdeveniments, siguen aquests reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans, fent veure els aspectes que es consideren importants, preguntant sobre problemes o explicant-los amb una precisió raonable.
- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal bàsica i breu dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i se sol·licita informació bàsica, o es fa una gestió senzilla (p. e., una reclamació), observant les principals convencions formals i característiques d'aquest tipus de textos i respectant les normes fonamentals de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.
- Escriure informes molt breus en format convencional, amb informació sobre fets comuns i els motius de certes accions, en els àmbits públic, educatiu, o ocupacional, fent una descripció simple de persones, objectes i llocs i assenyalant els esdeveniments principals de manera esquemàtica.

2.2.4.2 COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

2.2.4.2.1 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social);

relacions interpersonals (entre homes i dones, familiars, generacionals); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

2.2.4.2.2 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., escriure una nota, un correu electrònic...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

2.2.4.2.3 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de

successos futurs.

- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.4.2.4 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais demanades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., correspondència > carta personal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.4.2.5 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SINTÀCTICS

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)].
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions

temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).
- La manera.
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.4.2.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.4.2.7 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ORTOTIPOGRÀFICS

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i convencions ortogràfiques fonamentals.

2.2.4.3 CRITERIS D'AVUACIÓ

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies adequades per a elaborar textos escrits breus i d'estructura simple adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més habituals d'aquestes funcions i els patrons discursius d'ús més freqüent per a organitzar el text escrit segons el seu gènere i tipus.

- Mostra un control raonable d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i utilitza mecanismes simples de cohesió (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició i connectors bàsics), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts haja d'adaptar el missatge.
- Utilitza, de manera adequada per a fer-se prou comprensible, els signes de puntuació elementals (p. e., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

2.2.5 ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

2.2.5.1 OBJECTIUS

- Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interés general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p. e., instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguen una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no molt idiomàtica.
- Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com públic (p. e., mentre es viatja, en hotels o restaurants o en entorns d'oci), sempre que els participants parlen a poc a poc i clarament, i puga demanar confirmació.
- Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p. e., durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que es puga preparar per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite i que els participants parlen a poc a poc, articulen amb claredat i facen pauses freqüents per a facilitar la interpretació.
- Mediar en situacions quotidianes i menys habituals (p. e., visita mèdica, gestions administratives senzilles o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial i donant i demanant l'opinió i suggeriments sobre solucions o vies d'actuació possibles.

- Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant de missatges (p. e., telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts.
- Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xarrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule d'una manera senzilla i s'articule amb claredat en una varietat estàndard de la llengua.
- Resumir fragments breus d'informació de diverses fonts, així com fer paràfrasis senzilles de passatges escrits breus utilitzant-hi les paraules i l'ordenació del text original.
- Transmetre per escrit la idea general, els punts principals i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interés general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. e., instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguen una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguen escrits en un llenguatge no especialitzat i presenten una varietat estàndard de la llengua no molt idiomàtica.

2.2.5.2 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS INTERCULTURALS

Aplicació dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals; consciència sociolingüística; observació; escolta; posada en relació; respecte.

2.2.5.3 CRITERIS D'AVUACIÓ

- Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que hi ha entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en les unes i les altres, i és capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que de vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte és rellevant.
- Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per a acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faça de manera fluida.
- Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i connexions

senzilles i directes amb el que pensa que poden conèixer.

- Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o l'aconsegueix amb anterioritat per a tindre-la disponible.
- Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o un poc més elaborada per a aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors.
- Fa preguntes simples però rellevants per a obtenir la informació bàsica o complementària que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

2.2.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS GRAMATICALES NIVEL B1 DE GREC

1. MORFONSINTAXI

Oració

- Actitud del parlant i modalitats d'oració. Oració interrogativa introduïda per preposició + pronom/adjectiu interrogatiu *ποιος, -α, -ο, τι, πόσος, -η, -ο* (*Με ποιον μένεις;*) o adverbí interrogatiu *πού, πότε* (*Μέχρι πότε θα έχουμε βροχές;*). Oració interrogativa introduïda per preposició + pronom personal fort (*Σ' εμένα μιλάς;*)
- Oració imperativa afirmativa i negativa amb dos pronoms febles anafòrics/catafòrics complements. Ordre dels elements: imperatiu + CI + CD (*δάνεισέ του τα*). Partícula negativa + subjuntiu + CI + CD (*μην του τα δανείσεις*).
- Oració desiderativa amb condicional/imperfecte del verb *θέλω* (*Θα ήθελα/Ηθελα να το δοκιμάσω*). Amb la interjecció *μακάρι* + *να* + imperfecte (*Μακάρι να δούλευα λιγότερες ώρες!*).
- Formes el·líptiques (*Εσύ; Αλήθεια; Πόσο*).
- Consolidació de la concordança de persona i número subjecte-verb, de gènere, número i cas subjecte-atribut, article-adjectius pronominals-adjectius-nom. Concordança subjecte-atribut, quan aquest es un nom (*Είμαστε μια μεγάλη οικογένεια. Ο γιος μου είναι γάτα*).
- Oracions exclamatives el·líptiques amb interjeccions més freqüents (*Αμάν πια, φτάνει! Α πα πα πα, ούτε για αστείο!*).
- Consolidació de les oracions impersonals en tercera persona del plural (*Εδώ δεν πουλάνε τέτοια πράγματα*). Valor impersonal del verb en segona persona del ingular (*Στις ταβέρνες τρως καλό και φτηνό φαγητό*).
- Consolidació de la coordinació copulativa (*και... και...*), disjuntiva (*ή... ή...*), adversativa (*όχι... αλλά...*), explicativa (*δηλαδή*).
- Subordinació substantiva referida al present, futur i passat amb verbs de llengua –i, a vegades, verbs d'enteniment i sentit–, introduïda per *ότι /πως* (*πιστεύω ότι/πως θα περάσεις καλά*). Amb verbs de desig, de mandat, de prohibició, de sentit, introduïda per *να* per a expressar modalitat: desig, ordre, prohibició, sentiments,

dubte (*πιστεύω να περάσεις καλά*). Introduïda per *που* per a expressar factualitat (*τον είδε που έφυγε*). L'estil indirecte: subordinació per a la transmissió d'informació amb *ότι/πως* + indicatiu (*Μας είπε ότι/πως εκείνες τις μέρες δούλευε πολλές ώρες*); per a la transmissió d'ordres, peticions, consells amb *να* + subjuntiu (*Της είπαμε να πάρει άδεια από την επομένη*), per a la transmissió de preguntes amb *αν* (*Τη ρωτήσαμε αν δουλεύει/δούλευε πολύ*). Introducció a la correlació de temps i maneres. Canvis en la informació/ordre/pregunta transmesa segons la situació de comunicació: («*Παιδιά, αυτές τις μέρες δουλεύω πολλές ώρες*». «*Πάρε άδεια από αύριο*»). Oració interrogativa indirecta introduïda pels pronoms i adverbis interrogatius coneguts *τι, ποιος, -α, -ο, πού, πώς, πότε, αν...*

- Subordinació adjectiva especificativa i explicativa amb antecedent exprés conegut (*που / ο οποίος, η οποία, το οποίο*) o sense aquest (*όποιος, -α, -ο / όσοι, -ες, -α*). Concordança del relatiu amb l'antecedent en gènere i número, no necessàriament en cas (*Γνώρισα έναν κύριο ο οποίος μιλούσε τέλεια*). Ús de preposició i adjectiu relatiu complex (*Ο άντρας για τον οποίο ρωτάς δε μένει εδώ*). Oracions de relatiu amb antecedent exprés desconegut i verb en subjuntiu (*Ψάχνω για ένα σπίτι που να βλέπει στην Ακρόπολη*).
- Subordinació adverbial causal (*επειδή, αφού*), final (*με σκοπό να*), consecutiva (*ώστε, έτσι ώστε, γι' αυτό [το λόγο]*), concessiva (*ενώ*), de manera (*όπως*), condicional eventual (*αν + subjuntiu puntual*), temporal d'anterioritat en el present o el passat amb indicatiu: amb *όταν, αφού, μόλις τρώω/έτρωγα/έφαγα*; d'anterioritat en el futur amb subjuntiu: amb *όταν, αφού, μόλις φάω*; temporal de posterioritat en el present, passat o futur amb subjuntiu: amb *πριν (να) φάω*; temporal de simultaneïtat en el present, passat o futur amb indicatiu: amb *ενώ, καθώς, την ώρα/τη στιγμή που τρώω/έτρωγα/έφαγα/θα τρώω*.
- Oració comparativa de superioritat amb *περισσότερο / πιο* + adjectiu / adjectiu en *-τερος... απ' (ό,τι)...*; comparativa d'inferioritat amb *λιγότερο* + adjectiu... *από...*; comparativa d'igualtat amb *τόσο* + adjectiu / adverbí... *όσο / όπως...*

Nom

- Gènere: noms masculins en *-ης* plural en *-εις* (*ασθενής*), imparisíl·labs en *-ας* (*ψαράς*), *-ης* (*φούρναρης*), *-ές* (*καφές*), *-ούς* (*παππούς*). Femenins en *-ση/-η* plural en *-εις* (*τάξη, πόλη*), i imparisíl·labs en *-ά* (*μαμά*) i en *-ού* (*αλεπού*). Neutres parisíl·labs en *-ος* (*λάθος*), imparisíl·labs en *-ς* (*κρέας, φως*) i l'irregular *γάλα*. Sistematització de noms de professió amb terminació *-ος* comuna per als dos gèneres (*ο/η ζωγράφος, ο/η επαγγελματίας*). Noves formes de femení corresponents a noms de professió en *-ας* i en *-ης* parisíl·labs (*μάγειρας / μαγείρισσα, βιβλιοπώλης / βιβλιοπώλισσα*) i imparisíl·labs (*περιπτεράς / περιπτερού, φούρναρης / φουρνάρισσα, καφετζής / καφετζού*). Gènere femení de la major part de les illes que acaben en *-ος* en l'àmbit grec (*η Άνδρος, η Σάμος, η Λέσβος, η Θάσσος, η Ίος...*). Desenvolupament de noms de parentiu neutres –a partir dels ja existents masculins i femenins– que inclouen els dos sexes (*αδελφός/ ή*

> *αδέλφια, εγγονός/ή > εγγόνια*, etc.). Noms substantivats a partir de la forma neutra d'un adjectiu (*το εξωτερικό, το αντιβιοτικό, το αντιπυρετικό, το ηρεμιστικό, το παυσίπονο*, etc).

- Número singular i plural. Paraules amb diferent significat en singular i plural (*η διακοπή / οι διακοπές, το φως / τα φώτα*). Substantius abstractes no solen tindre forma de plural (*η ειρήνη, η κούραση*). Només s'usen en plural els substantius referents al pagament d'una quantitat (*τα ρέστα, τα διόδια, τα δίδακτρα*). Són freqüents els noms de ciutats o d'illes de número plural (*τα Ιωάννινα, τα Χανιά, τα Κύθηρα*). Molts, pervivència de l'ús classic: *οι Δελφοί, οι Μυκήνες, τα Μέγαρα*.
- Consolidació de la forma de genitiu singular i plural del vocabulari del nivell. Accent invariable de masculins esdrúixols en *-ος* (*του πεζόδρομου, του λαχανόκηπου*) i dels noms propis usats actualment (*του Αλέξανδρου, του κυρίου Παπαδόπουλου*). En oposició a l'ús del cognom de la dona (*της κυρίας Παπαδοπούλου*).
- Ús del genitiu amb el valor de complement indirecte (*Το παιδί έδωσε του παππού ένα φιλί*).

Pronom

Flexió de gènere, número i cas dels pronoms citats a continuació que no siguen invariables.

- Pronoms personals: consolidació de les formes fortes i febles en funció de subjecte, complement directe i indirecte. Construccions amb doble pronom: ordre fix (CI + CD) dels pronoms febles en posició preverbal i postverbal, darrere d'imperatiu i gerundi. Ús de pronoms forts darrere de preposició i canvis que presenten (*από μένα για σένα*). Ús de pronoms forts en contrast entre dues persones (*Πιστεύεις αυτόν, όχι εμένα*); Ús de la partícula dística *να* associada a formes del pronom personal (*νάτος!, νάτη!*). Contrast amb l'ús en espanyol de pronoms reforçats amb catafòrics o anafòrics (*Την είδες την ταινία; Έλα τώρα, τον Κώστα τον ξέρεις!*). Pronoms complemente directe (*με ενδιαφέρει, με ενθουσιάζει, με ενοχλεί*) o complement indirecte (*μου αρέσει*) amb verbs afectius.
- Pronoms reflexius i recíprocs: introducció a l'ús de *ο εαυτός μου, ο εαυτός σου, ο εαυτός του...* i al de *ο ένας...* (*σ)τον άλλο*.
- Pronom possessiu complex: ús com predicat de (*ο) δικός μου*, amb article, quan es tracta d'alguna cosa coneguda esmentada prèviament; sense ell, per a indicar solament la pertinença. Ús del pronom personal feble en genitiu amb alguns adjectius, numerals substantivats, adverbis i interjeccions per a emfatitzar la persona (*μόνος του, μόνη της, μόνο του, οι δυο μας, πίσω μου, μπράβο της!*). Usos substantivats del possessiu: *οι δικοί μου* (els meus, la meua família); *ο δικός μου* (el meu cap).
- Pronoms demostratius: ús del pronom –sinònim de *αυτός, -ή, -ό–* (*ε)τούτος, -η, -ο*.
- Formes i usos en relació amb l'espai (*τούτος εδώ / εκείνος εκεί*).
- Pronoms indefinits: *καθένας, καθεμία, καθένα, κάμποσος, -η, -ο, ίδιος, -α, -ο, όλος, -η, -ο*. Equiparació de l'ús del neutre plural *όλα* amb el nostre *tot* i la seua repercussió en la concordança (*όλα μ' αρέσουν*). Construcció generalitzada amb

pronom feble catafòric (τα θέλω όλα) o amb inversió (όλα τα θέλω). Ús de άλλος -η, -ο amb numeral, per a indicar quantitat que s'afeg (Θέλεις άλλον έναν;) o diferencia (Πρόταση για έναν άλλον. Θέλεις κάτι άλλο;). Neutralització de les oposicions κανένας / κάποιος i τίποτα / κάτι en les oracions interrogatives.

- Pronoms interrogatius i exclamatius: introduïts per preposició (Σε ποιον αρέσουν τα μαθηματικά;)
- Pronoms relatius amb antecedent exprés: που, ο οποίος, η οποία, το οποίο (Το ζευγάρι παπούτσια που αγόρασε η Μαρίνα ήταν ακριβό. Το παπουτσάδικο από το οποίο πήρε τα παπούτσια είναι εδώ κοντά.) i sense antecedent exprés: όποιος, -α, -ο, όσος, -η, -ο, ό,τι (Όποιος θέλει να δοκιμάσει το ελληνικό φαγητό, να έρθει απόψε στην ταβέρνα. Όσοι πέρασαν στις εξετάσεις ησύχασαν. Ό,τι θέλεις λες). Ús de που en substitució de l'adverbi relatiu όπου (το σπίτι που μένω).

Article

- Formes fossilitzades de datiu (τοις μετρητοίς). Ús de la forma determinada o indeterminada per a acompanyar el substantiu segons s'haja esmentat anteriorment o no (Χθες φάγαμε σε μια ταβέρνα) o segons es pugui deduir pel context o quede determinat espacialment o d'alguna altra manera (-Χθες φάγαμε στην ταβέρνα της πλατείας / -Χθες φάγαμε σε μια καινούργια ταβέρνα / -Χθες φάγαμε στην καινούργια ταβέρνα [l'interlocutor sap d'ella]). Omissió de l'article per a fer referència a una categoria (Είμαι παντρεμένη με Έλληνα). Ús de l'article determinat amb valor generalitzador (ο Έλληνας πίνει αρκετό καφέ). Ús de l'article determinat amb adjectius numerals cardinals acompanyant noms esmentats (οι τρεις αδελφές / τα τρία αδέλφια). Ús de l'article indeterminat amb valor intensificador (Ένας Θεός θα ξέρει τι έγινε!).

Adjectiu/Adjectiu pronominal

- Flexió de gènere masculí, femení i neutre, número singular i plural i cas nominatiu, vocatiu, acusatiu i genitiu dels adjectius en -ύς, -ιά, -ύ (φαρδύς, -ιά, -ύ), -μένος, -μένη, -μένο (ευτυχισμένος, -η, -ο) i consolidació del tipus en -ης, -α, -ικο referit a trets de caràcter (τεμπέλης, -α, -ικο).
- Concordança de l'adjectiu en gènere, número i cas amb el nom que acompanya. Consolidació de la concordança amb els noms masculins parisíl·labs en -ας i en -ης i amb els femenins en -ος (Πήρα μικρούς κόκκινους αναπτήρες. Γνώρισα μερικές καλές φωτογράφους). Compostos lèxics amb adjectius que permeten assenyalar el gènere (κοινωνικός/κοινωνική λειτουργός). Concordança amb diversos subjectes inanimats en neutre (η ξύστρα και ο χάρακας είναι ακριβά).
- Graus de l'adjectiu. Consolidació de les formes perifràstiques de comparatiu de superioritat, de superlatiu relatiu i absolut. Formes monolèctiques de comparatiu de superioritat (η ζωή είναι ομορφότερη χωρίς τον εγωισμό), de superlatiu relatiu (ο ομορφότερος κήπος του βασιλείου) i absolut (ομορφότατη η μικρή λίμνη). Comparatiu d'inferioritat (λιγότερο όμορφος). Formes monolèctiques irregulars

(καλύτερος, μεγαλύτερος, περισσότερος, χειρότερος). Gradació de la comparació (πολύ / αρκετά / λίγο περισσότερος χρόνος). Absència de formes monolèctiques de comparació dels adjectius en -ής, ά, -ί, -ης, -α, -ικο, -ής, -ού, -ούδικο/-άδικο, μένος, -μένη, -μένο i dels que indiquen matèria (πέτρινος, -η, -ο), origen (ελληνικός, -ή, -ό), parentiu (μητρικός, -ή, -ό), lloc (ουράνιος, -α, -ο) o situació invariable (αθάνατος, -η, -ο).

- Modificadors de l'adjectiu: adverbi (βαριά άρρωστος), adjectiu pronominal (πόση συγκίνηση!), nom introduït per una preposició (απογοητευμένη από τους φίλους της) i nom en acusatiu (μια πλατεία γεμάτη ανθρώπους). Concordança gramatical i concordança per sentit.
- Flexió de gènere, número i cas dels adjectius pronominals citats a continuació que no siguen invariables.
- Adjectius possessius: sistematització de la concordança de l'adjectiu complex (ο) δικός μου, (η) δική/-ιά μου, (το) δικό μου amb el posseït i de l'ús de l'article amb l'adjectiu possessiu o el nom (ξοδεύω τα δικά μου χρήματα/τα δικά μου τα χρήματα/δικά μου χρήματα). Insistència en els casos en què la coincidència fònica amb altres pronoms de l'espanyol confon. Desambiguació dels pronoms τους i σας.
- Adjectius demostratius: incorporació de (ε)τούτος, -η, -ο al camp díctic de αυτός, -ή, -ό. Insistència en la inclusió de l'article determinat abans del nom (τούτος ο κόσμος, ο κόσμος τούτος). Formes i usos en relació amb l'espai (τούτος εδώ ο κόσμος).
- Adjectius numerals cardinals: consolidació dels números fins al milió i de la seua concordança (en els casos de les formes flexives 1, 3, 4, 200-1.000 i dels milers) amb el substantiu que acompanyen. Ús de δισεκατομμύριο. Numerals ordinals de 21é a 100é. Numerals fraccionaris: μισός, -ή, -ό i el compost ενάμιση, μιάμιση, ενάμισι. Formes monolèctiques δύομισι, τρεισήμισι, τριάμισι... Formes d'1 a 10 en composició: μονόκλινο, δίκλινο, τρίμηνο, τετραήμερο... Adjectius indefinits: sistematització de les formes ja vistes (κανένας άνθρωπος, πολλοί φοιτητές, λίγοι υπάλληλοι, αρκετοί τουρίστες, μερικές μέρες, όλος ο ντουιιάς). Construcció amb doble negació de κανένας, καμία, κανένα, quan precedeix o segueix al verb. Ús de άλλος, -η, -ο amb numeral, per a indicar quantitat que s'afig (Θέλεις άλλον έναν καφέ;) o diferencia (Πρόταση για έναν άλλον τρόπο ζωής. Με ζήτησε κανένας άλλος πελάτης; Γνωρίζεις κάποιον άλλον καθηγητή; Ποιος άλλος μουσικός σου αρέσει; Όποια άλλη λύση βρεθεί θα γίνει δεκτή). Neutralització de les oposicions κανένας / κάποιος en les oracions interrogatives (Συνάντησες κανένα / κάποιον φίλο;).
- Adjectius relatius indefinits: ό,τι, όποιος, -α, -ο, όσος, -η, -ο (Βάλε ό,τι ρούχα θες. Βοηθάει όποιο άνθρωπο έχει ανάγκη. Ημερήσια εκδρομή για όσους φοιτητές ενδιαφέρονται).

Verb

- Flexió: consolidació de les formes regulars i irregulars conegudes.

- Sistematització de la veu activa de verbs amb sentit actiu transitiu o intransitiu. Sistematització de la veu passiva en *-ομαι, -άμαι, -ιέμαι, -ούμαι*. Consolidació de les formes de la veu passiva amb sentit reflexiu (*σηκώνομαι*) i deponents amb sentit actiu (*εργάζομαι*). Introducció al significat recíproc i passiu dels verbs en veu passiva. Verbs que només tenen formes actives i sentit intransitiu (*τρέχω, μένω*). Verbs que només tenen formes passives i sentit actiu intransitiu (*έρχομαι, παραπονιέμαι, συνεννοούμαι*), transitiu (*χρειάζομαι*) o tots dos (*βαριέμαι*). Verbs amb formes actives transitives (*παίζω, σηκώνω, βλέπω, ξεκουράζω, μιλάω, ενοχλώ*) i passives amb significat passiu (*παίζομαι, μιλιέται, ενοχλούμαι*), reflexiu (*σηκώνομαι, ξεκουράζομαι, ενοχλούμαι*) i/o recíproc (*βλέπομαι, μιλιέμαι*).
- Present d'indicatiu de la veu activa de verbs de la 2a conjugació amb formes de B1 i B2 (*ζητώ, ζητάς/είς, ζητάει/εί...*) i de la veu passiva (B1 *βαριέμαι*, B2 *θεωρούμαι*). Consolidació de l'ús del present per futur. Ús col·loquial del present per passat.
- Consolidació del pretèrit indefinit/aorist de verbs regulars i irregulars coneguts de la veu activa de la 1a conjugació i de la 2a B1 i B2. Del verb *είμαι*. De verbs impersonals. De la veu passiva de la 1a conjugació A amb valor reflexiu i de verbs deponents i de la 2a conjugació B1 en *-άμαι*. Noves formes de l'aorist de la veu passiva de la 2a conjugació (B1 *ρωτήθηκα, βαρέθηκα*, B2 *θεωρήθηκα*). Marcadors temporals propis d'aquest temps. Repàs dels usos de l'aorist en grec. Equivalències d'ús en la llengua de l'alumne. Valor factitiu (*Άλλα πέντε λεπτά και φτάσαμε!*).
- Consolidació del pretèrit imperfecte d'indicatiu dels verbs de la veu activa de la 1a conjugació A i de la 2a B1 i B2. Del verb *είμαι*. De verbs impersonals. Formes de l'imperfecte de la veu passiva de la 1a conjugació A i de la 2a B1 (*πληρωνόμουν, σηκωνόμουν, εργαζόμουν, ερχόμουν, χρειάζόμουν, κοιμόμουν*). Marcadors temporals propis d'aquest temps. Usos i equivalències en la llengua de l'alumne.
- Temps compostos del passat: pretèrit perfecte i plusquamperfet de la veu activa de la 1a conjugació (*έχω/είχα πληρώσει, έχω/είχα μείνει, έχω/είχα πει*), de la 2a B1 (*έχω/είχα ρωτήσει*) i B2 (*έχω/είχα αργήσει*). De verbs impersonals (*έχει/είχε χιονίσει, έχει/είχε κάνει ζέστη*). De la veu passiva de la 1a conjugació A amb sentit reflexiu (*έχω/είχα σηκωθεί, έχω/είχα πλυθεί...*), de verbs deponents (*έχω/είχα εργαστεί, έχω/είχα σκεφτεί...*) i de la 2a conjugació B1 (*έχω/είχα ρωτηθεί, έχω/είχα βαρεθεί*) i B2 (*έχω/είχα θεωρηθεί*). Marcadors temporals propis d'aquest temps. Usos i equivalències en la llengua de l'alumne.
- Futur imperfecte dels verbs esmentats. Forma durativa (*Θα πίνετε ένα ποτήρι κρασί με το φαγητό*) i puntual (*Τι θα πιείτε;*). Marcadors temporals associats a cada aspecte. Expressió d'accions futures. Expressió de suposicions en el present.
- Futur perfecte dels verbs esmentats. (*Τι θα πιείτε;*). Marcadors temporals associats. Expressió d'accions futures, acabades amb anterioritat a unes altres també futures. Expressió de suposicions en el passat.
- Subjuntiu dels verbs esmentats. Forma durativa (*Πρέπει να πίνετε πολλά υγρά*) i puntual (*Πρέπει να κόψετε το τσιγάρο*). Marcadors temporals associats a cada aspecte. Expressió d'accions presents, passades o futures. Expressió de petició de

permís (*Να περάσω;*), de consells (*Να πλένεις τα δόντια σου κάθε πρωί και κάθε βράδυ*), de dubte (*Τι να κάνω;*), de prescripció/de prohibició (*Να μη φύγεις*), de la finalitat (*Πήγα να δω τους φίλους μου*), d'accions futures amb connectors temporals (*Αφού φτάσεις σπίτι, κάνε μου μια αναπάντητη*) o condicionals (*Αν μάθεις την αλήθεια, δε θα σου αρέσει*).

- Sistematització de les formes d'imperatiu de la veu activa, incloses les de la 2ª conjugació B1 i B2 i verbs amb exponents mixtos. Forma durativa (*ζήτα*) i forma puntual (*ζήτησε*). Anomalies en la formació de l'imperatiu puntual (*σώπασε/σώπα, τρέξε/τρέχα, τρέξτε/τρεχάτε, φύγε/φεύγα*). Partícules d'ús emfàtic amb l'imperatiu: *για, έλα* (*Για πες μου. Έλα κάτσε κάτω. Έλα πάρε*). Lexicalitzacions de formes d'imperatiu: *Έλα! Λέγετε; Σώπα!*
- Gerundi: formació i ús. Contrast amb l'espanyol: inexistència de perífrasi de gerundi amb el verb *είμαι*. Valor sintàctic de complement circumstancial. Valor temporal de simultaneïtat.
- Participi de perfecte passiu: formes regulars (*πληρωμένος, -η, -ο, παιγμένος, -η, -ο, σηκωμένος, -η, -ο*). El seu ús com a adjectiu: *κουρασμένος, ευχαριστημένος*.
- Mode: indicatiu, propi per a la transmissió d'informació; subjuntiu, propi per a la transmissió de suggeriments, ordres, consells.
- Aspecte: Duratiu o d'acció habitual, contínua o repetida: present, imperfecte, futur duratiu, subjuntiu duratiu, imperatiu duratiu. Duratiu com a forma no marcada de l'oposició amb l'aspecte puntual. Puntual o del moment o a manera de resum: aorist, futur puntual, subjuntiu puntual, imperatiu puntual. Aspecte perfectiu: pretèrit perfecte, pretèrit plusquamperfet, futur perfecte.
- Modalitat. Diferents perífrasis que indiquen: Necessitat (*Είναι ανάγκη να...*). Obligació (*Οφείλω να...*). Petició de permís (*Αν δεν σας ενοχλεί / πειράζει, μπορώ να...*). Capacitat (*Είμαι / Βρίσκομαι σε θέση να...*). Possibilitat (*Ίσως να... Είναι δυνατόν / πιθανόν να...*). Hipòtesi (*Λες να...*). Intenció (*Έχω σκοπό να, σχεδιάζω να...*). Prohibició (*Απαγορεύεται να... Δεν επιτρέπεται να...*). Denegació (*Αρνούμαι να...*).

Adverbi

- De manera (*αλλιώς, βιαστικά, έτσι, ευτυχώς, ήσυχα, καλώς, κυρίως, μόλις, ξαφνικά, όμορφα, προπάντων, χωριστά, σιγά*).
- De lloc (*αλλού, ανάμεσα, γύρω, δίπλα, εμπρός, έξω, κάπου, μέσα, παντού, παρακάτω, πουθενά*).
- De temps (*ακόμα/ακόμη, αργά, γρήγορα, έπειτα, νωρίς, ξανά, πάλι, παλιά, πέρυσι, πρώτα, τότε, ύστερα*).
- De freqüència temporal (*σπάνια, συνέχεια*).
- De quantitat (*ακριβώς, κάπου, λιγότερο, πάρα, περίπου, περισσότερο, σχεδόν*). La forma adverbial *πάρα* acompanya només l'adjectiu *πολύς* (*Κάνει πάρα πολλή ζέστη*) o l'adverbi *πολύ* (*Το τσάι είναι πάρα πολύ ζεστό*) en les frases amb superlatiu absolut.

- Afirmatiu / negatiu (σωστά, φυσικά / ούτε, μη).
- De dubte (ίσως, μάλλον).
- Relatiu (όπου, όπως, όσο).
- Interrogatiu (πόσο); precedits de preposició (από τότε, μέχρι τότε).
- Locucions adverbials de lloc (εδώ κάτω, εκεί πάνω, ευθεία κάτω), de quantitat (πάνω κάτω).
- Ús de substantius amb valor adverbial de manera (Πήγαμε παρέα στο νησί), de freqüència temporal (αρκετές φορές, πολλές φορές).
- Adverbis amb una sola terminació: -α (αργά, γρήγορα), -ως (δυστυχώς, διαρκώς); amb dues terminacions sense diferència de significat (βεβαία = βεβαίως, έγκαιρα = εγκαίρως); amb dues terminacions i diferència de significat (ακριβά/ακριβώς, τέλεια/τελείως).
- Grau comparatiu de superioritat, forma perifràstica (περισσότερο γρήγορα) i forma monolèctica (γρηγορότερα, βαθύτερα). Formes monolèctiques irregulars d'ús freqüent (περισσότερο, χειρότερα). Grau superlatiu absolut, forma perifràstica (πάρα πολύ χαμηλά/βαθιά) i formes monolèctiques més habituals (χαμηλότατα, βαθύτατα).

Preposició

- Sistematització de l'ús de les preposicions conegudes amb acusatiu. Ampliació: (έ)ως, κατά, μετά, πριν, παρά, χωρίς.
- Ús de preposicions més comunes amb genitiu: εξαιτίας, κατά, λόγω, μέσω, μεταξύ, υπέρ.
- Ampliació de preposicions regides pel verb: απαντάω σε, τηλεφωνώ σε, μοιάζω σε/με, ζητάω από, ενδιαφέρομαι για.
- Locucions preposicionals μέσα σε, έξω από, εκτός από, σε σχέση με que regeixen acusatiu.

2. DISCURS

Adequació

- Identificació de la funció comunicativa del text i selecció del tipus de text.
- Consolidació de l'ús del registre informal i estàndard en les situacions comunicatives del nivell. Introducció al registre formal. Adequació a la situació de comunicació.
- Llengua oral/llengua escrita.

Coherència i cohesió

- Marcadors del discurs per a dirigir-se a algú (κύριε/-οι, κυρία/-ες, δεσποινίς, ρε φίλε), introduir un comentari (Εδώ που τα λέμε), una pregunta (Να σε ρωτήσω κάτι;), demanar la comprensió de l'interlocutor (βλέπεις), interpel·lar l'interlocutor sobre el seu discurs (Αλήθεια; Σοβαρά;), concloure (Αυτά που λες), saludar (Τι γίνεται; Πώς πάει;), acomiadar-se (Λοιπόν, τα λέμε! Θα τα πούμε! Άντε γεια!),

preguntar qui té el torn de paraula (*Ποιος μιλάει;*) expressar coneixement (*Εμένα μου λες!*), desconeixement (*Δεν έχω ιδέα*), disculpar-se (*Λυπάμαι*), mostrar agraïment (*Χίλια ευχαριστώ*), felicitar per un èxit (*Συγχαρητήρια!*), felicitar per una compra (*Με γεια!*), desitjar èxit (*Καλή επιτυχία!*), expressar desitjos (*Καλή σας μέρα! Καλό μήνα! Καλό μάθημα! Καλή ξεκούραση! Καλές δουλειές! Περαστικά!*).

- Marcadors per a mostrar acord (*Εντάξει. Αλήθεια είναι. Ωραία ιδέα! Δεν είναι κακή ιδέα...*), desacord (*Αποκλείεται*), coincidència d'opinió (*Αυτά που λες*), preguntar per l'opinió (*Εσύ τι λες;*).
- Fòrmules per a saludar i acomiadar-se en els missatges i cartes personals (*Αγαπητέ/-ή κύριε/-α, θερμούς χαιρετισμούς*).
- Marcadors per a organitzar el discurs i recursos per a contextualitzar en l'espai (*εδώ, εκεί...*) i en el temps (*πρώτα, μετά, έπειτα, αργότερα, ύστερα...*).
- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs: present, passat, futur.
- Transmissió d'informació («*Φεύγω αμέσως*») en l'estil indirecte amb el compromís de l'emissor amb la veracitat del discurs (*Είπε ότι θα φύγει αμέσως*); sense el compromís de l'emissor (*Είπε ότι θα έφευγε αμέσως. Είπε ότι ήταν να φύγει αμέσως*).
- Organització del text: format, funció i ordre dels paràgrafs d'un text.
- Signes de puntuació en suport de l'estructuració d'idees: coma, en la frase; punt, en el paràgraf.
- Concordança de persona i número subjecte-verb, de gènere, número i cas subjecte-atribut, article-adjectius pronominals-adjectius-nom, de gènere i número antecedent-relatiu complex.
- Concordança bàsica dels temps verbals en el discurs.
- El·lipsi dels elements coneguts: del subjecte/complement directe o del verb i de tots dos en les respostes (*-Πήρες το γράμμα; -Ναι. Εσύ; -Επίσης*).
- Ús dels pronoms amb valor anafòric (*Ναι, το πήρα*).
- Ús de l'article determinat amb noms esmentats anteriorment.
- Conjuncions coordinants (*και/κι, και... και..., ούτε, ή, ή... ή..., αλλά, όμως, λοιπόν, δηλαδή*) i subordinants substantives (*ότι, πως, να, που, -en l'estil indirecte αν, τι, ποιος, -α, -ο, πώς, πού, πότε...-*), adjectives (*ο οποίος, -α, -ο, όποιος, -α, -ο, όσοι, -ες, -α, όπου*) i adverbials (*γιατί, επειδή, αφού, για να, ώστε, ενώ, όπως, όταν, αφού, μόλις, πριν (να), αν και*) d'ús freqüent.
- Entonació i puntuació discursives bàsiques.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Exponents freqüents orals i escrits en situacions formals i informals relacionades amb les funcions comunicatives del nivell (*Είναι σοβαρό, γιατρέ; Θα προτιμούσα μονόκλινο δωμάτιο. Ενδιαφέρομαι για τη θέση υπαλλήλου ρεσεψιόν. Από 'δω και πέρα θα πηγαίνω στη δουλειά με τη συγκοινωνία*).

- Vocabulari usual de les situacions i temes del nivell.
- Col·locacions usuals amb certs verbs del nivell (*έχω βήχα, έχω πυρετό, ζητώ άδεια, κάνω πλάκα, κάνω εντύπωση, παίζω ποδόσφαιρο, παίζω σκάκι*).
- Modismes o expressions idiomàtiques més usades (*φωτιά και λαύρα*).
- Comparacions estereotipades molt freqüents (*ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια*).
- Refranys (*Όποιος σπέρνει ανέμους, θερίζει θύελλες*).

Significat

- Sinònims (*φαρδύς = πλατύς, παραπονιάρης = γκρινιάρης*), antònims (*άνεργος / εργαζόμενος, συμβουλεύω / συμβουλεύομαι, ζεσταίνομαι / κρυώνω*) i paraules polisèmiques (*μαγαζί, θύελλα, γλώσσα*) d'ús freqüent.
- Hipònims → hiperònims de vocabulari freqüent (*δαχτυλίδι, βραχιόλι, σκουλαρίκια → κοσμήματα; ελιά, πλάτανος, κυπαρίσσι → δέντρο*).
- Camps associatius dels temes treballats.

Formació de paraules

- Etimologia: família de paraules (*γυμνός, -ή, -ό, γυμνάσιο, γυμνασιόπαιδο, γυμνασιάρχης, γυμνάζω, γυμνάζομαι, γύμνασμα, γυμνασμένος, -η, -ο, γυμναστής, γυμνάστρια, γυμναστήριο, γυμναστική, αγύμναστος, -η, -ο, γυμνό, γυμνότητα, γύμνια, γυμνιστής, γυμνίστρια, απογυμνώνω, ξεγυμνώνω, γυμνοσάλιαγκας, etc.*).
- Neologismes. Introducció del lexema original o adaptació al grec (*τρένο ο σιδηρόδρομος, κομπιούτερ ο υπολογιστής, σκάνερ ο σαρωτής*). Ús invariable de les formes no adaptades, sense -ς per al plural.
- Derivació. Sufixos de formació de noms masculins *-στης* (*τραγουδώ > τραγουδιστής, χτίζω > χτίστης*); *-άς* (*ψάρι > ψαράς, ψωμί > ψωμάς*); *-τζής* (*καφές > καφετζής, ταξί > ταξιτζής*). Sufixos de formació de noms femenins *-ισσα* (*μάγειρας > μαγείρισσα, βιβλιοπώλης > βιβλιοπώλισσα, φούρναρης > φουρνάρισσα*); *-ιέρα* (*αλάτι > αλατιέρα, φρυγανιά > φρυγανιέρα*); *-ιά* (*αμυγδαλιά, μηλιά*); *-ότητα* (*κομφός > κομφότητα, πόσος > ποσότητα*). Sufixos de formació de noms neutres *-είο* (*γράφω > γραφείο, ταχυδρόμος > ταχυδρομείο*); *-πωλείο* (*βιβλιοπωλείο, ανθοπωλείο*). Sufixos de formació d'adjectius *-ινος, -ινη, -ινο*, (*πέτρα > πέτρινος, -η, -ο, ξύλο > ξύλινος, -η, -ο*); *-ινός, -ινή, -ινό*, (*διπλανός, -ή, -ό, πλαϊνός, -ή, -ό*). Sufixos de formació de verbs *-εύω* (*δούλος > δουλεύω, ψάρι > ψαρεύω*).
- Diminutius freqüents en *-ακας* (*μπαμπάς > μπαμπάκας*); en *-ούλης* (*παππούς > παππούλης*); en *-άκι* amb canvi de gènere (*μηχανή > μηχανάκι, ταβέρνα > ταβερνάκι*); en *-ούλα* (*μηχανή > μηχανούλα, ταβέρνα > ταβερνούλα*). Valor afectiu dels diminutius (*Κόβουμε δυο ντοματούλες...*).
- Augmentatius freqüents en *-α* (*κουτάλι > κουτάλα, μαχαίρι > μαχαίρα*).
- Apel·latius familiars (*Δημήτριος > Δημητράκης > Τάκης, Παναγιώτης > Παναγιωτάκης > Τάκης, Χαράλαμπος > Χαραλάμπης > Λάμπης > Μπάμπης*).

- Composició amb prefixos: *ανανεώνω, αντιβιοτικό, αντιπυρετικό, είσοδος, εκτυπωτής, έξοδος, μεταφορά, συγγενής, συμφοιτητής, συνεργάτης, τηλεθεατής.*
- Composició amb dues paraules: paratàctica (*ασπρόμαυρος, -η, -ο*), modificant (*πονοκέφαλος, κεφαλόπονος, πονόλαιμος, λαιμόπονος*), possessiva (*μαυρομάτης, -α, -ικο, κοντομάνικος, -η, -ο, διώροφος, -η, -ο*) i completiva (*ξεναγός, φιλόλογος, φιλόζωος, -η, -ο*).
- Sigles d'ús freqüent: *ΔΕΗ, ΕΕ, ΗΠΑ, ΟΑΕΔ, ΟΗΕ, ΟΤΕ, ΦΠΑ, etc.*
- Acrònims d'ús freqüent: *ΕΛΤΑ, ΠΡΟ-ΠΟ, etc.*

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Consolidació del reconeixement i producció dels fonemes vocàlics i consonàntics, diftongs i agrupacions consonàntiques.
- Consolidació del reconeixement i producció de les oposicions fonològiques de major dificultat: /s/ i /z/, /tʃ/ i /dʒ/, /b/ i /v/, /d/ i /ð/, /g/ i /ɣ/ i realització d'al·lòfons palatals de les consonants velars /k/ i [ç], /ɣ/ i [j], /g/ i [j], /x/ i [ç].
- Atenció a les seqüències de fonemes vocàlics menys habituals per a l'alumne: hiats de tres vocals /*ιοα*/ (*βορειοανατολικός*), /*ιοε*/ (*νοτιοευρωπαϊός*).
- Processos fonològics. Insistència en el reconeixement i producció de diftongs impropis (sinizesi) i consegüent palatalització de les consonants que els precedeixen. Distribució morfològica: *μάτι > μάτια / δωμάτι-ο > δωμάτι-α*.
- Sinèresi: Formes de contracció alternatives de la 2a conjugació B1 (*μιλά, μιλούμε, μιλούν*).
- Reconeixement de la síl·laba tònica. Interferències amb l'espanyol. Sistematització de l'accentuació del genitiu singular i plural, amb especial atenció al desplaçament o no de l'accent dels masculins esdrúixols en *-ος* (*άγγελος / χωματόδρομος*).
- Accent i atonicitat en el sintagma. Sistematització de l'ús i producció de l'accent d'enclisi en noms (*η οικογένειά μου*) i en verbs (*τηλεφώνησέ μου*).
- Accentuació de les sigles més comunes: agudes (*ΔΕΗ, ΟΑΕΔ, ΟΤΕ*), planes (*ΗΠΑ*). Lectura de sigles com a paraules (*ΔΕΗ, ΗΠΑ, ΟΑΕΔ, ΟΤΕ*) o com a lletres per separat (*ΦΠΑ*).
- Sistematització de les corbes d'entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell.

Ortografia

- Consolidació de la lectura i escriptura de l'alfabet grec.
- Correspondència entre fonemes i lletres/signes amb què es representen.
- Insistència en l'escriptura de dígrafs vocàlics i consonàntics.
- Consolidació de l'ús de majúscula inicial.
- Insistència en l'escriptura sistemàtica de la titlla en tota paraula de dues o més síl·labes.

- Ortografia de paraules d'origen estranger: simplificació (*κλασικός*) o conservació de trets originals (*κλασσικός*).
- Consolidació de la transcripció de paraules d'origen estranger.
- Consolidació de l'ús dels signes de puntuació: punt, coma, interrogació i exclamació.

2.3 NIVEL INTERMEDIO B2

DEFINICIÓN DEL NIVEL INTERMEDIO B2

Els ensenyaments de Nivell Intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a viure de manera independent en llocs on s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requerisquen la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en aquest entorn.

Per a fer-ho l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faça en gran part de les ocasions sense esforç, en situacions tant habituals com, ocasionalment, més específiques i de més complexitat, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant concrets com, en alguns casos, abstractes, de temes generals o d'interés o del camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que continga estructures variades i, en uns certs àmbits d'interés, també complexes, i un repertori lèxic que incloga expressions idiomàtiques d'ús comú, que permeten apreciar i expressar diversos matisos de significat.

OBJECTIUS GENERALS

Una vegada adquirides les competències corresponents al Nivell Intermedi B2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com ocasionalment explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interés o d'especialització propis, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal i, de vegades, quan les condicions d'audició presenten una distorsió no significativa.
- Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars, detallats i

organitzats en funció de la intenció comunicativa, d'una certa extensió i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard, amb una pronunciació i entonació clares i naturals i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeta comunicar-se amb eficàcia, tot i que encara puga cometre errors esporàdics que provoquen la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.

- Comprendre amb prou facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant explícites com, en ocasions, implícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguen expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en puga rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats, en funció de la intenció comunicativa, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interés personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma variada de recursos lingüístics propis de la llengua escrita i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i, de vegades, de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

2.3.1 ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

2.3.1.1 OBJECTIUS

- Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, donats en viu o a través de mitjans tècnics, sobre temes concrets i abstractes (p. e., declaracions o missatges corporatius o institucionals), a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre amb un cert detall, independentment del canal, el que se li diu directament en transaccions i gestions de caràcter habitual i menys corrent, fins i tot en un ambient amb soroll de fons, sempre que s'utilitze una varietat estàndard de la llengua i que es puga demanar confirmació.

- Comprendre, amb el suport de la imatge (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos), la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de presentacions, xarrades, discursos i altres formes de presentació pública, acadèmica o professional extenses i, de vegades, lingüísticament complexes, sobre temes relativament coneguts, de caràcter general o dins del camp d'especialització o d'interés propi, sempre que estiguen ben estructurats i tinguen marcadors explícits que guien la comprensió.
- Comprendre les idees principals i les implicacions més generals de converses i discussions de caràcter informal, relativament extenses i animades, entre dos o més participants, sobre temes coneguts, d'actualitat o d'interés propi i captar matisos com la ironia o l'humor quan estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació es desenvolupe amb claredat i en una varietat de llengua estàndard no molt idiomàtica.
- Comprendre amb un cert detall les idees que destaquen els interlocutors, les seues actituds i arguments principals, en converses i discussions formals sobre línies d'actuació, procediments i altres assumptes de caràcter general relacionats amb el camp d'especialització propi.
- Comprendre documentals radiofònics, notícies de la televisió i programes sobre temes actuals, d'entrevistes en directe, debats, obres de teatre i pel·lícules, articulats amb claredat i a una velocitat normal en una varietat estàndard de la llengua, i identificar-hi l'estat d'ànim i el to dels parlants.

2.3.1.2 COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

2.3.1.2.1 COMPETÈNCIA Y CONTINGUTS SOCIOCULTURALS Y SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

2.3.1.2.2 COMPETÈNCIA Y CONTINGUTS ESTRATÈGICS

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts

- principals, detalls rellevants, opinions o actituds implícites).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
 - Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
 - Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
 - Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

2.3.1.2.3 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; excusar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertiments i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus diferents de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'apreci, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

2.3.1.2.4 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., presentació > presentació formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.3.1.2.5 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SINTÀCTICS

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).
- El mode.
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització

(estructures oracionals i ordre dels seus constituents).

- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.3.1.2.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Comprensió de lèxic oral comú i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

2.3.1.2.7 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FONETICOFONOLÒGICS

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests.

2.3.1.3 CRITERIS D'AVUACIÓ

- Coneix amb la profunditat deguda i aplica eficaçment a la comprensió del text, fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.
- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de patrons discursius diferents típics de diversos gèneres i tipus textuals orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns i més específics dins

del seu camp d'interés o d'especialització.

- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats pròpies en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.
- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

2.3.2 ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS

2.3.2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques sobre assumptes comuns i més específics dins del camp d'interés o especialització propi, amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oient.
- Fer presentacions clares i detallades, d'una certa durada i preparades prèviament, sobre una àmplia sèrie d'assumptes generals o relacionats amb l'especialitat pròpia, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments i ampliant i defensant les seues idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementàries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no comporta cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.
- Desimboldre's amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i, de vegades, menys habituals, ja siga cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant i donant informació i explicacions clares i detallades, deixant clares la seua postura i les seues expectatives, i desenvolupant la seua argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que hagen sorgit.
- Participar activament en converses i discussions informals amb un o més interlocutors, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, descrivint amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i responent als dels seus interlocutors, fent comentaris adequats; expressant i defensant amb claredat i convicció, i explicant i justificant de manera persuasiva, les opinions, les creences i els projectes; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments, i comentaris adequats; realitzant hipòtesis i responent a aquestes; tot això sense divertir o molestar involuntàriament els seus interlocutors, sense comportar tensió per a cap

de les parts, transmetent una certa emoció i destacant la importància personal de fets i experiències.

- Prendre la iniciativa en una entrevista (p. e., de treball), ampliant i desenvolupant les idees pròpies, bé amb poca ajuda, bé obtenint-la de l'entrevistador si es necessita.
- Participar activament i adequadament en converses, reunions, discussions i debats formals de caràcter habitual, o més específic dins del camp d'especialització propi, en els àmbits públic, acadèmic o professional, en els quals esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències, i comparant els avantatges i desavantatges, d'enfocaments diversos, i en les quals ofereix, explica i defensa les seues opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes.

2.3.2.2 COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

2.3.2.2.1 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text oral monològic i dialògic dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

2.3.2.2.2 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., presentació > presentació formal).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebent el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i

els recursos disponibles.

- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e., modificar paraules de significat semblant o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals [p. e., demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o realitzar accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica) o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals].
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.3.2.2.3 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna

cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa i dels contraris d'aquests.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

2.3.2.2.4 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., entrevista > entrevista de treball); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.3.2.2.5 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SINTÀCTICS

Coneixement, selecció i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)].
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).

- El mode.
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.3.2.2.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

2.3.2.2.7 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FONETICOFONOLÒGICS

Producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i les intencions comunicatives associats amb aquests.

2.3.2.3 CRITERIS D'AVUACIÓ

- Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faça sense esforç per part seua o dels interlocutors.
- Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat,

els exponents més adequats al context específic.

- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna rrelliscada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seua especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.
- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que haja de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per a fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a fer-ho algunes estructures complexes, sense que se li note molt que està buscant les paraules que necessita.
- Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que pot ser que no sempre ho faça amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seua comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar i contribuint al manteniment de la comunicació.

2.3.3 ACTIVITATS DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

2.3.3.1 OBJECTIUS

- Comprendre instruccions, indicacions o altres informacions tècniques de certa extensió i complexitat dins del camp d'interés o d'especialització propi, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències.
- Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una sèrie de temes professionals o d'interés propi, i comprendre, en textos de referència i consulta, en qualsevol suport, informació detallada sobre temes generals,

de l'especialitat pròpia o d'interés personal, així com informació específica en textos oficials, institucionals o corporatius.

- Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport, inclosos fòrums i blogs, en els quals es transmet informació detallada i s'expressen, es justifiquen i s'argumenten idees i opinions sobre temes concrets i abstractes de caràcter general o d'interés propi.
- Llegir correspondència formal relativa al camp d'especialització propi, sobre assumptes de caràcter tant abstracte com concret, i captar-ne el significat essencial, així com comprendre'n els detalls i les implicacions més rellevants.
- Comprendre textos periodístics, inclosos articles i reportatges sobre temes d'actualitat i, de vegades, especialitzats, en els quals l'autor adopta certs punts de vista, presenta i desenvolupa arguments, i expressa opinions de manera tant implícita com explícita.
- Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis, escrits en prosa i en una varietat lingüística estàndard, d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajuda esporàdica del diccionari.

2.3.3.2 COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

2.3.3.2.1 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

2.3.3.2.2 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e., sentit general, informació essencial, punts principals o opinions implícites).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges i gràfics, trets ortotipogràfics...).

- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

2.3.3.2.3 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa i dels contraris d'aquests.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

2.3.3.2.4 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Comprensió de models contextuals i patrons textuels variats propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuels; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., text periodístic > article d'opinió); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.3.3.2.5 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SINTÀCTICS

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició).
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).
- El mode.
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.3.3.2.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Comprensió de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

2.3.3.2.7 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ORTOTIPOGRÀFICS

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú generals i en entorns comunicatius específics.

2.3.3.3 CRITERIS D'AVUACIÓ

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estils estàndard.
- Llig amb un alt grau d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diversos textos i fins i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diversos gèneres i tipus textuals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i les funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i

modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.

- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

2.3.4 ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

2.3.4.1 OBJECTIUS

- Omplir, en suport paper o en línia, qüestionaris i formularis detallats amb informació precisa, de tipus personal, públic, acadèmic o professional incloent-hi preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. e., per a contractar una assegurança, fer una sol·licitud davant d'organismes o institucions oficials, o una enquesta d'opinió).
- Escriure, en qualsevol suport o format, un CV detallat, juntament amb una carta de motivació (p. e., per a cursar estudis a l'estranger o presentar-se per a un lloc de treball), detallant i ampliant la informació que es considera rellevant i ajustant-la al propòsit i al destinatari específics.
- Escriure notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat o més detallada, segons la necessitat comunicativa, incloent-hi explicacions i opinions, sobre aspectes relacionats amb activitats i situacions habituals, o més específics dins del camp d'especialització o d'interès propi, i en els quals es destaquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques del gènere i tipus textuals i les normes de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.
- Prendre notes, amb el detall suficient, sobre aspectes que es consideren importants, durant una conferència, presentació o xarrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, de caràcter general o relacionat amb el camp d'especialització o d'interès propi, encara que es perda alguna informació per concentrar-se en les paraules mateixes.
- Prendre notes, recollint les idees principals, els aspectes rellevants i detalls importants, durant una entrevista (p. e., de treball), una conversa formal, una reunió o un debat, ben estructurats i sobre temes relacionats amb el camp d'especialització o d'interès propi.
- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se amb seguretat

en fòrums i blogs, en els quals s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet una certa emoció, es destaca la importància personal de fets i experiències i es comenten les notícies i els punts de vista dels corresponents i d'altres persones.

- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal adreçada a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i se sol·licita informació, i s'expliquen i es justifiquen amb el suficient detall els motius de certes accions, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.

2.3.4.2 COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

2.3.4.2.1 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I SOCIOLINGÜÍSTICS

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text escrit dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

2.3.4.2.2 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ESTRATÈGICS

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., escriure una carta de presentació, un informe...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i

una reparació de la comunicació.

2.3.4.2.3 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS FUNCIONALS

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini. Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa i dels contraris d'aquests.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

2.3.4.2.4 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS DISCURSIUS

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita a la producció i coproducció de textos:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., correspondència > carta formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.3.4.2.5 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS SINTÀCTICS

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició).
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).
- El mode.
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.3.4.2.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS LÈXICS

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

2.3.4.2.7 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS ORTOTIPOGRÀFICS

Producció dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú, generals i en entorns específics segons l'àmbit comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i les intencions comunicatives associats amb aquests.

2.3.4.3 CRITERIS D'AVUACIÓ

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per a expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.
- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per a elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e., desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.
- Realitza les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que conduïsquen a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per a desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliar amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demuestra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna rrelliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la

comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.

- Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recurrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara puga manifestar influència de la/es seua/es llengua/ües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e., parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva) i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

2.3.5 ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

2.3.5.1 OBJECTIUS

- Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptualment i, de vegades, estructuralment complexos (p. e., presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant concrets com ocasionalment abstractes, de temes generals o de l'interés o camp d'especialització propi, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir-ne les seccions difícils.
- Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de fonts diferents (p. e., diversos mitjans de comunicació o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).
- Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat (p. e., en reunions socials, cerimònies, esdeveniments o visites culturals), sempre que puga demanar confirmació d'alguns detalls.
- Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. e., en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que puga preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, transmetent la informació, les

opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diverses postures i arguments, expressant les seues opinions sobre aquest tema amb claredat i amabilitat, i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.

- Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, conversa o debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interés propi o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional.
- Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant explícites com ocasionalment implícites, continguts en textos escrits o orals conceptualment i estructuralment ben elaborats, sobre aspectes, amb un grau de concreció diferent, de temes generals o de l'interés o camp d'especialització propi, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si en pot rellegir les seccions complexes o tornar a escoltar el que s'ha dit.
- Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, opinions i arguments expressats en converses, entre dos o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interés personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.
- Resumir per escrit notícies i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.
- Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de fonts diferents (p. e., diversos mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

2.3.5.2 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS INTERCULTURALS

Gestió dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació amb una certa flexibilitat: autoconsciència cultural; consciència sociolingüística; coneixements culturals generals i més específics; observació; escolta; avaluació; posada en relació; adaptació; respecte.

2.3.5.3 CRITERIS D'AVALUACIÓ

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma, així com les seues implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).
- Sap obtindre la informació detallada que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre i la detalla de manera satisfactòria segons siga necessari.
- Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.
- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per a ampliar alguns aspectes que considera importants i resumint informació i els arguments quan és necessari per a aclarir el fil de la discussió.
- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.
- És capaç de suggerir un acord, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

2.3.6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS GRAMATICALS NIVELL B2 DE GREC

1. MORFONSINTAXI

Oració

- Actitud del parlant i modalitats d'oració. Consolidació d'oració interrogativa introduïda per preposició + pronom / adjectiu interrogatiu *ποιος, -α, -ο, τι, πόσος, -η, -ο* (*Με πόσους συγκατόικους μένεις; Για ποιον προορισμό θα κλείσετε εισιτήριο;*) o adverbi interrogatiu *πού, πότε* (*Προς τα πού πηγαίνεις;*), amb interrogatiu en sintagma anteposat al nom que modifica (*Ποιανών παιδιών οι γονείς είναι ξένοι;*).

- Oració exclamativa (Αυτό μου έλειπε τώρα! Κι εγώ που πίστευα ότι ήμουν ασφαλής εκεί! Πού να 'ξερα ότι με παρακολουθούσαν!). Oracions exclamatives el·liptiques (Γεια χαρά! Θεέ μου! Να ζήσεις/ζήσετε! Στάσου! Υπομονή! Χριστέ μου! Oracions amb interjeccions com a únic element (αλίμονο, άντε, βρε, μπα, ρε).
- Oració desiderativa introduïda per μακάρι (Μακάρι να ήσουν εδώ! Ας ερχόσουν!). Negativa amb μη (Ας μην ξυπνούσα!).
- Construcció d'oracions de probabilitat en el passat (Ίσως γύρισε στο νησί. Ίσως δε γύρισε στο νησί. Ίσως να γύρισε στο νησί), present (Ίσως / Ίσως να είναι / έχει πάει στο σχολείο) o futur (Ίσως έρθει στη συναυλία. Ίσως δεν έρθει στη συναυλία. Ίσως να έρθει στη συναυλία). Conjectura en el present amb futur imperfecte o pretèrit perfecte (Θα είναι / θα έχει πάει στο σχολείο).
- Oració passiva de procés i de resultat (Η πόλη σκεπάζεται κάθε χρόνο από το χιόνι. Παρατηρούμε ότι η πόλη έχει σκεπαστεί από το χιόνι. Η πόλη είναι σκεπασμένη από μισό μέτρο χιόνι).
- Ordre dels elements de l'oració i la seua implicació en el significat: rellevància d'un element mitjancant la seua dislocació o oposició a un altre element: subjecte (Αρκετά δούλεψε αυτός) i complement (Το θέμα δεν αφορά εσένα, αλλά αυτόν. Τίποτα δεν έχω να πω. Ιδέα δεν έχω).
- Formes el·liptiques (Εμένα μ' αρέσει το ψάρι, αυτηνής όχι. Εδώ τα καλά πορτοκάλια!).
- Ampliació de la concordança: de persona i número, subjecte-verb amb diversos subjectes pronoms (preponderància de la 1a, 2a o 3a persona segons el cas), amb diversos subjectes en plural sense referència a la 1a o 2a persona, amb el verb davant de diversos subjectes (Να πάει/πάνε αυτός και οι φίλοι του), amb un subjecte col·lectiu (Το πλήθος φώναζε/φώναζαν). Concordança del participi amb el subjecte en les oracions equivalents a passives (Οι μαθητές έχουν εγγραφεί/είναι εγγεγραμμένοι στο σωστό έτος).
- Oracions impersonals en tercera persona del singular amb subjecte gramatical κανείς (Από τον Λυκαβηττό μπορεί να δει κανείς όλη την Αθήνα). Usos alternatius de la primera persona del plural i de la segona del singular (...μπορούμε να δούμε όλη την Αθήνα / μπορείς να δεις όλη την Αθήνα) en registres menys formals.

Oració complexa

- Coordinació copulativa d'oracions negatives, afirmativa + negativa, negativa + afirmativa (ούτε... ούτε..., δεν... και δεν, και δεν, και... δεν, και μη, δεν... και). Consolidació de l'oració disjuntiva (είτε... είτε...), adversativa (παρά, ενώ, μόνο, μόνο που, αλλά και, αλλά όχι και, δεν... παρά), consecutiva (ώστε, επομένως, τώρα, τότε) i explicativa afirmativa i negativa.
- Consolidació de la subordinació substantiva introduïda per *ότι* / *πως* (i *που* per a indicar la factualitat) complement de verbs de llengua (comunicació i manifestació d'informació), enteniment (pensament i creença, opinió, coneixement, certesa) i sentit (percepció sensorial). Amb aquests verbs introduïda per *να* per a indicar dubte

(Δεν πιστεύω να μην έρθεις αύριο). Ús com a subjecte de verbs en ús impersonal amb *óτι/πως* (*Μου φαίνεται ότι δεν θα προλάβετε*), amb *που/ότι* (*Μου φτάνει που με πιστεύουν οι δικόί μου*), amb expressions equivalents (*Είναι κρίμα που δεν ήρθες*) o perífrasis (*Είμαι της γνώμης πως θ' αλλάξουν τα πράγματα*). Introduïda per *να* i com a complement de verbs de desig (de voluntat), ordre (mandat, influència, directius), prohibició, sentit (percepció sensorial), afecció i sentiment, dubte, consecució, començament, fi i finalització de l'acció. Com a subjecte de verbs en ús impersonal (*Απαγορεύεται να καπνίζετε. Με ενδιαφέρει πολύ να νοικιάσω αυτό το σπίτι*), expressions equivalents (*Είναι ανάγκη να ανακυκλώνουμε*) o perífrasis (*Είμαι έτοιμη να φύγω*). Introduïda per les preposicions *αντί, δίχως, ίσαμε, χωρίς* (*Εφυγε από το νοσοκομείο χωρίς να ξέρει τα αποτελέσματα των εξετάσεων*). Opcionalment per article (*Τα δέκα πλεονεκτήματα που έχει (το) να ζεις σε λιγότερα από 50 τ.μ.*). Ampliació d'estructures amb verbs de temor, inquietud, dubte, prevenció introduïdes per *μήπως (δε), μη (δε) (φοβάμαι μήπως/μην έρθει/φοβάμαι μήπως/μη δεν έρθει)*. Consolidació de la correlació de temps i modes en les subordinades substantives introduïdes per *ότι, πως, που, να* i *μήπως* i en les corresponents a l'estil indirecte. Doblets temporals en la subordinada referida al passat (*Μας είπε ότι/πως δούλευε/δουλεύει πολλές ώρες. Μας είπε ότι/πως έχει δουλέψει/είχε δουλέψει πάνω από είκοσι χρόνια στο εργοστάσιο*) i al futur (*Μας είπε ότι θα φύγει/θα έφευγε αμέσως*). Oració interrogativa indirecta total introduïda per *μη, μήπως, μη τυχόν*. Consolidació d'oració interrogativa indirecta parcial.

- Consolidació de la subordinació adjectiva amb antecedent exprés conegut (*Η καθηγήτρια με την οποία μαθαίνω βιολί είναι Ρωσίδα*) i sistematització de la concordança del relatiu complex o *οποίος, η οποία, το οποίο* amb el seu antecedent. Oracions de relatiu que tenen com a antecedent una oració (*Είχαμε πολύ καλή αποδοχή από το κοινό, το οποίο μας κάνει αισιόδοξους για το μέλλον*). Ampliació de les oracions de relatiu sense antecedent exprés conegut introduïdes per *ότι, οτιδήποτε, οποιοσδήποτε, οποιαδήποτε, οποιοδήποτε* (*Οποιοσδήποτε (εργαζόμενος) αρρωστήσει, θα πάρει αποζημίωση*). Oracions de relatiu sense antecedent exprés en funció de complement, el pronom / adjectiu de les quals siga el subjecte de la subordinada: en acusatiu (*Θα πάρουμε μαζί μας οποιονδήποτε θέλει να έρθει*).
- Subordinació adverbial. Causal (*διότι, μια και, μιας και*) en indicatiu (*Θα τρέξω στο ιατρείο, γιατί έχω ραντεβού*) o en un temps d'indicatiu amb *θα* per a indicar probabilitat o en condicional (*Θα τρέξω στο ιατρείο, γιατί εκεί θα ξέρουν σίγουρα τι πρέπει να κάνω*). Final (*με στόχο να; negativa για να μη, να μη, μη*) en subjuntiu. Consecutiva real (*ώστε, που, negació δε*) en indicatiu (*Το χιόνι είχε στρωθεί στον κάμπο τόσο, που τα σκέπασε όλα*); probable, en un temps d'indicatiu amb *θα* per a indicar probabilitat o en condicional (*Έχει τόσα χρόνια να με δει, που δε θα με θυμάται*). Concessiva real (*αν και, ενώ, παρόλο που, παρ' ότι, negació δεν; και ας, κι ας, negació μη*) en indicatiu (*ζει πολύ ευτυχισμένα, κι ας μην είναι πλούσιος*).

Concessiva irreal de passat (*και αν*, negació *δεν*; *και να*, *και... να*, *που να*, *να*, *ας... και*, negació *μη*) en un temps històric d'indicatiu (*Και να μην ήθελες, εγώ θα το μάθαινα*). Condicional (*αν*, *εάν*, *άμα*, *σαν*, *έτσι και*, *σε περίπτωση που*). Condicional eventual: *αν* + subjuntiu/futur puntual. Condicional real: *αν* + qualsevol temps d'indicatiu. Condicional irreal: *αν* + imperfecte o plusquamperfet. Condicional de mera possibilitat: *αν* + imperfecte. Les quatre modalitats amb la negació *δεν*. Consolidació de la subordinació condicional eventual, real, irreal i de mera possibilitat. Temporal d'anterioritat en el present o el passat amb indicatiu: amb *άμα*, *σαν*, (*Τον Σπύρο τον είχε καταβάλει ο κόπος, κι άμα έφαγε, αποκοιμήθηκε*); d'anterioritat en el futur amb subjuntiu puntual: amb *άμα*, *σαν* (*Οι γονείς αγωνιούν για τη ζωή που θα έχει το παιδί τους, σαν μεγαλώσει*). Temporal de posterioritat en el present, passat o futur amb subjuntiu: amb *ως που να*, *προτού (να)* (*Προτού να φύγεις, να φροντίσεις να κλείσεις την πόρτα*); temporal de simultaneïtat en el present, passat o futur amb indicatiu: amb *εκεί που*, *όσο*, *όποτε* (*Εκεί που προσπαθούσε να βάλει μια μεγάλη πέτρα στη δυτική πλευρά της εκκλησίας, γλίστρησε και έπεσε*).

Nom

- Gènere: consolidació de l'ús de noms masculins en *-ης* plural en *-εις* (*συγγενής*), imparisíl·labs en *-ας* (*ψωμάς*), *-ης* (*μπακάλης*), *-ές* (*κεφτές*), *-ούς* (*παππούς*) i imparisíl·labs femenins en *-ά* (*γιαγιά*) i en *-ού* (*μαϊμού*). Noms masculins/femenins en *-έας* plural en *-εις* (*εισαγγελέας*), amb neutralització de l'oposició masculí / femení (*ο εισαγγελέας/η εισαγγελέας*); mecanismes de recuperació de l'oposició (*οι γυναίκες εισαγγελείς, της εισαγγελέως*). Masculins imparisíl·labs en *-ιας* (*εξυπνάκιας*). Femenins en *-ω* (*Διδώ*, en singular). Declinació particular de neutres imparisíl·labs en *-αν* (*συμβάν*), *-εν* (*φωνήεν*), *-ον* (*μέλλον*), *-ώς* (*καθεστώς*) i *-ός* (*γεγονός*). Noves formes de femení corresponents a noms de professió en *-ιδα* (*καλλιτέχνης/καλλιτέχνιδα, λογοτέχνης/λογοτέχνιδα*). Noms d'animal amb dos gèneres, no associats a canvi semàntic (*ο κάβουρας/το καβούρι, ο σαλίγκαρος/το σαλιγκάρι, ο σκύλος/το σκυλί, ο σπουργίτης/το σπουργίτι, ο τζίτζικας/το τζίτζικι*). Gènere femení de la major part de vegetals que produeixen fruites, fruits o flors, que són la majoria d'ells de gènere neutre (*η μηλιά > το μήλο, η πορτοκαλιά > το πορτοκάλι, η αχλαδιά > το αχλάδι, η αμυγδαλιά > το αμύγδαλο, η τριανταφυλλιά > το τριαντάφυλλο...*). Noms substantivats a partir de la forma neutra d'un adjectiu (*το βιογραφικό, το διορθωτικό, το υπεραστικό*, etc.).
- Número singular i plural. Paraules amb dos gèneres en plural (*ο βράχος > οι βράχοι/τα βράχια, ο λαιμός > οι λαιμοί/τα λαιμά, ο λόγος > οι λόγοι/τα λόγια, ο χρόνος > οι χρόνοι/τα χρόνια*). Diferenciació de significat. Paraules usades preferentment en plural (*οι αποσκευές, τα κουζινικά, τα μαχαιροπίρουνα, τα πιατικά*). Formes només de plural dels substantius (o adjectius substantivats) referents a: aspectes múltiples d'una circumstància (*γεράματα, τρεχάματα*); celebracions (*βαφτίσια, εγκαίνια*); entitats que son múltiples o incomptables

(*κάλαντα, χαιρετίσματα*); temps (*μεσάνυχτα*), pagament d'una quantitat (*τα δίδακτρα, τα ναύλα*).

- Noms col·lectius formats pel lexema de número per a composició (*μονο-, δι-, τρι-, τετρ-..., δεκ-, εικοσ-, τριαντ-, σαραντ-..., εκατοντ-*) i els sufixos *-αριά* = un conjunt aproximat de (*Εμαθε να παίζει καμιά εικοσαριά τραγούδια*), *-άδα* = unitats que formen un conjunt (*μονάδα, δυάδα, τριάδα, τετράδα...*), *συμπέθερος/α* > *τα συμπεθερικά, μπατζανάκης/αινα* > *τα μπατζανάκια*, etc.).
- Consolidació de l'accentuació del genitiu singular i plural dels noms masculins esdrúixols en *-ος* (*του ανθρώπου/του πεζόδρομου, των ανθρώπων/των πεζόδρομων*) i també dels que presenten doble accentuació (*του πονοκέφαλου / του πονοκεφάλου, των πονοκεφάλων / των πονοκεφάλων*), del genitiu plural dels femenins en *-α* i en *-η* (*κόρη* > *κορών*, però *δεσποινίδα* > *δεσποινίδων*). Consolidació de l'accentuació en els cognoms i noms propis grecs. Contrast entre l'ús històric i l'actual.

Pronom

- Flexió de gènere, número i cas dels pronoms citats a continuació que no siguin invariables.
- Pronoms personals: consolidació de les formes fortes i la seua correcta entonació; pronom fort CD sense preposició (*Εμένα ρωτάς;*), també en frases sense verb (*Ποιον περιμένεις; Εσένα*). Consolidació de la concordança dels pronoms febles amb els seus referents; pronoms CD (*με βολεύει, με συμφέρει, με ωφελεί*) o CI (*μου φαίνεται*) amb verbs valoratius; atenció a la combinació de dues formes febles en funció de CI i CD, la seua posició preverbal o postverbal i les formes fora de la norma (**μου σε/μου σας, etc., *του σε/της με/την σας, etc., *μου της/της του, etc.*) o d'ús restringit (*τους τους, της τις*). Pertorbació de l'ordre dels pronoms CI – CD darrere d'imperatiu (*πες το μου*). Consolidació de construccions amb duplicat de complements amb pronoms clítics. Contrast amb l'ús en espanyol. Necessitat de concordança en genitiu del nom CI amb el pronom CI (*Στον Κώστα ~~του~~ αρέσει ο κινηματογράφος. Του Κώστα του αρέσει ο κινηματογράφος*). Combinació de pronoms forts emfàtics amb pronoms febles, concordança entre ells i el referent (*Αυτόν τον ενδιαφέρουν τα μαθήματα χορού. Αυτηνής δεν της αρέσει η θάλασσα*). Ús de pronoms forts sense canvi respecte al paradigma darrere de les preposicions *χωρίς, δίχως, προς* (*Δεν πάω πουθενά χωρίς εσένα*). Consolidació de l'ús de pronoms forts en contrast entre dues persones (*Ηθελαν αυτόν, όχι εσένα*). Ús de formes àtones del pronom personal de 3a persona subjecte (*τος, τη, το, τοι, τες, τα*) associades al verb *estar* (*Πού είναι αυτός; > Πού 'ν' τος; > Πούντος; Πού είναι αυτοί; > Πού 'ν' τοι; > Πούντοι;*). Formes col·loquials del pronom personal fort de 3a persona de singular en genitiu (*αυτουνού, αυτηνής, αυτωνών*) equivalents a *αυτού, αυτής, αυτών*. Formes col·loquials dels pronoms personals de 1a i 2a persona de singular en acusatiu (*εμένα(νε), εσένα(νε)*).

- Pronoms reflexius: consolidació de l'ús de *ο εαυτός μου, ο εαυτός σου, ο εαυτός του...* Ús emfàtic amb l'adjectiu pronominal *ο ίδιος* (*Αμφισβητούσε τον ίδιο τον εαυτό της/τον εαυτό της τον ίδιο/τον ίδιο της τον εαυτό*). Doble ús en plural (*Όλοι έχουμε την τάση μέσα μας να αμφισβητούμε τον εαυτό μας/τους εαυτούς μας*).
- Pronoms recíprocs: consolidació de l'ús de *ο ένας...* (*σ*)τον άλλο.
- Pronom possessiu complex (*ο*) *δικός μου*: consolidació de la concordança amb el posseïdor (pronomen personal en genitiu) i amb el posseït (adjectiu *δικός*). Usos substantivats: *το δικό μου* (*la meua voluntat, el meu punt de vista: Θέλει πάντα να περνάει το δικό του*). *Έχω τα δικά μου* (*els meus problemes: Ήταν στραβωμένη, όλα της έφταιγαν. Είχε κι αυτή τα δικά της. Τρεις μήνες απλήρωτη*). Expressions (*Και τα ρέστα δικά σας*). Pronom simple *μου, σου...*: ús reforçat amb un pronomen personal emfàtic (*Εμένα ο μπαμπάς μου είναι δημόσιος υπάλληλος*); com a segon terme de la comparació darrere d'un adjectiu en grau comparatiu (*Είμαι μεγαλύτερή σου*).
- Pronoms demostratius: consolidació de l'ús de (*ε*)τούτος, -η, -ο. Formes i usos de *τόσος, τόση, τόσο* (*Γιατί μου ζητάς τόσα πολλά;*). Ús en correlació amb el pronomen relatiu *όσος, -η, -ο* (*Όσα δίνεις, τόσα παίρνεις*).
- Pronoms indefinits: consolidació de l'ús de *καθένας, καθεμία, καθένα, κάμποσος, -η, -ο, ίδιος, -α, -ο, όλος, -η, -ο, άλλος, -η, -ο*. Consolidació de l'ús del neutre plural *όλα* equiparat al nostre *tot* i la seua repercussió en la concordança (*όλα μ' αρέσουν*). Ús de *οποιοσδήποτε, οποιαδήποτε, οποιοδήποτε* i dels invariables *οτιδήποτε, καθετί, κατιτί* (*ρώτησε οτιδήποτε*). Ús de *ένας, μία/μία, ένα* com a pronomen indefinit (*Βρήκα να παρκάρω έξω, αλλά βγήκε ένας και μου είπε «φίλε, πρόσεχε. Εδώ γράφουν»*).
- Pronoms interrogatius i exclamatius: convivència de formes del pronomen *ποιος, ποια, ποιο* en genitiu (*ποιου/ποιανού, ποιας/ποιανής, ποιων/ποιανών*). Forma *τίνος*.
- Pronoms relatius amb antecedent exprés: consolidació de l'ús de *που, ο οποίος, η οποία, το οποίο*. Relatius sense antecedent exprés: consolidació de l'ús *όποιος, -α, -ο, όσος, -η, -ο, ό,τι*. Introducció a l'ús de *οποιοσδήποτε, οποιαδήποτε, οποιοδήποτε* (*Παρακαλώ, προώθησε αυτή τη σελίδα σε οποιοσδήποτε γνωρίζεις στην παρέα σου*), *οτιδήποτε* (*Μην πιστέψεις οτιδήποτε σου πει αυτός*).

Article

- Elecció d'article determinat/indeterminat o omissió d'article. Ampliació de criteris d'ús. Article determinat *ο, η, το*: al costat d'un nom de cosa o persona determinat pel possessiu *μου, σου...* (*Πήρε το αυτοκίνητό του κι έφυγε*), d'una oració de relatiu (*Το 1938 μεταφέρθηκε το άγαλμα που υπάρχει στην αυλή του σχολείου*), al costat d'un nom referit a una realitat coneguda per tots, com a cossos celestes (*Η Αφροδίτη είναι ο δεύτερος σε απόσταση από τον Ήλιο πλανήτης*), accidents geogràfics (*Κατασκήνωση στις όχθες του ποταμού*), fenòmens meteorològics (*Τα μελέμια φυσούν με μεγάλη δύναμη στην ανοιχτή θάλασσα*), termes que expressen temps (*Χθες το μεσημέρι έκανε πολλή ζέστη*), vegetals o animals (*Στην*

Ελλάδα, ο τσαλαπετεινός έρχεται μετά την άνοιξη), activitats habituals i les seues eines (Το σφυρί χρησιμοποιείται για το κάρφωμα προκών), parents (Αφήνει η μητέρα το παιδί;), noms propis (Κατασκήνωση στις όχθες του Αχελώου). Omissió de l'article determinat: amb noms de persona en la denominació dels carrers (Περνάω από την πλατεία Κολοκοτρώνη); en perífrasis verbals (έχω σκοπό να... = σκοπεύω, έχω χρέος να... = υποχρεώνομαι, οφείλω, έχω δικαίωμα να... = δικαιούμαι).

- Article indeterminat ένας, μία/μια, ένα: al costat d'un nom de cosa o persona no determinat, desconegut per als interlocutors (Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε μια βασίλισσα...). Una vegada esmentat, acompanyat de l'article determinat (Η βασίλισσα αρρώστησε βαριά). Omissió de l'article indeterminat: amb noms de coses que s'entén formen part d'un tot (Τρώω ψωμί. Πίνω νερό). Ús de l'article indeterminat amb aquests noms que es refereixen a unitats (Δώσε μου ένα ψωμί = una reça de pa. Θέλω ένα νερό = una botella d'aigua).
- Ús de l'article determinat amb valor de pronom demostratiu en l'expressió το και το (Του είπα το και το).
- Ús de l'article indeterminat amb valor encaridor (Μία Αγγλία δεν μπόρεσε να τους νικήσει).

Adjectiu/Adjectiu pronominal

- Consolidació de les formes dels adjectius en -ύς, -ιά, -ύ (βαθύς), -μένος, -μένη, -μένο (ψιλοκομμένος) i de la seua concordança amb el nom. Flexió de gènere masculí, femení i neutre, número singular i plural i cas nominatiu, vocatiu, acusatiu i genitiu dels adjectius en -ης, -ης, -ες (διεθνής, διεθνής, διεθνές), -ύς, -εία, -ύ (ευρύς, ευρεία, ευρύ), -άς, -ού, -άδικο / -ούδικο (γλωσσάς, γλωσσού, γλωσσάδικο / γλωσσούδικο). Formes de participi en -ων, -ουσα, -ον (ενδιαφέρων, ενδιαφέρουσα, ενδιαφέρον).
- Concordança de l'adjectiu en gènere, número i cas amb el nom que acompanya. Atenció a la concordança amb els noms que segueixen diferents declinacions (Μου αρέσουν οι ειλικρινείς άνθρωποι. Έχω τρέξει σε λίγους διεθνείς αγώνες). Compostos lèxics amb adjectius que permeten assenyalar el gènere (ορκωτός/ορκωτή διερμηνέας). Concordança de la forma neutra de l'adjectiu amb diversos subjectes inanimats de diferent gènere (Η οροφή και οι τοίχοι είναι ζωγραφισμένα με πράσινο χρώμα). Concordança gramatical amb un subjecte animat de gènere neutre: (Το πλήρωμα δεν ήταν επαρκώς εκπαιδευμένο); concordança per sentit (Σε μερικά σκάφη, εκτός από τον καπετάνιο, το πλήρωμα ήταν ξένοι).
- Posició de l'adjectiu atributiu que acompanya substantiu amb article determinat: sense èmfasi, entre l'article i el substantiu (ο σοφός άνθρωπος), amb èmfasi, darrere o davant del substantiu, amb article determinat (ο άνθρωπος ο σοφός, ο σοφός ο άνθρωπος); amb article indeterminat (ένας σοφός άνθρωπος), amb èmfasi (ένας άνθρωπος σοφός). Adjectiu predicatiu: al costat de substantius amb article

determinat i no porta article (*Έχει τα μαλλιά της ξανθά. Με κοίταξε με τα μάτια διάπλατα. / Άνοιξε διάπλατα τα μάτια του. / Τα μάτια μου άνοιξαν διάπλατα*).

- Graus de l'adjectiu. Consolidació de les formes monolèctiques regulars i irregulars més freqüents vistes de comparatiu de superioritat, inferioritat, superlatiu relatiu i absolut. Ampliació amb les formes de comparatiu de superioritat (*Ο αδύνατος είναι πάντα συμπαθέστερος από τον δυνατό*), de superlatiu relatiu (*Ο Άργος είναι ένας από τους συμπαθέστερους ήρωες της Οδύσσειας*) i absolut (*Ο γείτονάς μου έχει δύο συμπαθέστατες γατούλες*) dels nous adjectius del nivell. Gradació de la comparació (*πολύ / αρκετά / λίγο περισσότερος χρόνος*). Segon terme de la comparació introduït per *από*. Adjectius modificats per adverbis que també expressen grau superlatiu absolut (*εξαιρετικά / απίστευτα / υπερβολικά / αφάνταστα... ευγενικός*). Adjectius en grau comparatiu i superlatiu formats a partir d'adverbis (*κατώτερος, κατώτατος*). Formació del superlatiu absolut mitjançant prefixos intensificadors: *κάτασπρος, κατάλευκος, ολόασπρος, ολόλευκος, πανάκριβος, πεντακάθαρος, πάμφθηνος...* Ús del comparatiu de superioritat o d'inferioritat amb les frases *όσο μπορώ, όσο γίνεται, όσο το δυνατόν* (*Να είστε όσο γίνεται περισσότερο χαλαροί*).
- Flexió de gènere, número i cas dels adjectius pronominals citats a continuació que no siguen invariables.
- Adjectiu possessiu complex (*ο δικός μου*): consolidació de la concordança amb el posseïdor (pronom personal en genitiu) i amb el posseït (adjectiu *δικός*) i de la seua posició respecte al nom (*Περπατάει μία ώρα την ημέρα με το δικό του (το) σκυλί/με το σκυλί το δικό του*). Si el possessiu no porta article, tampoc el nom (*Εγώ προσωπικά δεν έχω δικό μου σκύλο*).
- Adjectius demostratius: Consolidació de l'ús de (*ε*)τούτος, -η, -ο. Formes i usos de *τόσος, τόση, τόσο* (*Οι χορτοφάγοι δεν πρέπει να καταναλώνουν τόσο καφέ*). En oracions exclamatives (*Είχα τόση λαχτάρα να σε δω!*). Ús en correlació amb el relatiu *όσος, -η, -ο* (*Ορισμένοι φρουτοχυμοί έχουν τόση ζάχαρη όση τα αναψυκτικά*). Formes i usos de *τέτοιος, τέτοια, τέτοιο* (*Κάνει τέτοιο κρύο!*).
- Adjectius numerals cardinals: consolidació de la concordança, si escau, dels números amb el substantiu que acompanyen. Ordinals: reconeixement de 21^é a 100^é. Formes de les unitats i de les desenes en composició (*μονο-, δι-, τρι-, τετρα-..., δεκα-, εικοσα-, τριαντα-, σαραντα-..., εκατοντα-*). Multiplicadors: amb el sufix *-πλός, -πλή, -πλό* (*διπλό παράθυρο, τριπλή κλειδαριά*) i *-πλάσιος, -πλάσια, -πλάσιο*. Ús comparatiu, amb segon terme introduït per *από* (*Η χώρα μας εισάγει τα διπλάσια από αυτά που εξάγει*). Fraccionaris: compostos de cardinal i ordinal (*2/5 δύο πέμπτα*). Compostos: *μονόκλινο, δίκλινο, τρίμηνο, τετραήμερο...*
- Adjectius indefinits: *καθένας, καθεμία, καθένα, όλος, όλη, όλο + article, οποιοσδήποτε, οποιαδήποτε, οποιοδήποτε*.
- Adjectius relatius indefinits: *οποιοσδήποτε, οποιαδήποτε, οποιοδήποτε*.

Verb

- Flexió: consolidació de les formes regulars i irregulars conegudes.
- Ampliació de la veu activa i, si escau, passiva amb verbs de la 1a conjugació A acabats en *-αίνω* (*παθαίνω, σωπαίνω, αρρωσταίνω, παχαίνω, ρυπαίνω, ζεσταίνω*), *-άνω* (*αυξάνω*), *-ύνω* (*απομακρύνω*), *-έω* (*συνδέω*), *-ύω* (*ισχύω, απολύω*), *-άρω* (*παρκάρω, μακιγιάρω*) i *-ίρω* (*σερβίρω*); amb verbs de la 2a conjugació B1 (*αποκτώ*) i formes arcaïtzants en el present de la veu passiva (*αποκτώμαι*). Introducció a formes verbals compostes d'un o més prefixos i arrel verbal (*λαμβάνω, βάλλω*). Formes dobles amb especialització lèxica (*καταλαβαίνω/καταλαμβάνω, προλαβαίνω/προλαμβάνω*).
- Ampliació del pretèrit indefinit/aorist de la veu activa i, si escau, passiva amb verbs de la 1a conjugació A en *-αίνω* (*έπαθα, σώπασα, αρρώστησα, πάχυνα, ρύπανα / ρυπάνθηκα, ζέστανα / ζεστάθηκα*), *-άνω* (*αύξησα / αυξήθηκα*), *-ύνω* (*απομάκρυνα / απομακρύνθηκα*), *-έω* (*συνέδεσα / συνδέθηκα*), *-ύω* (*ίσχυσα, απέλυσα / απολύθηκα*), *-άρω* (*πάρκαρα / παρκάρισα, μακιγιαρίσα / μακιγιαρίστηκα*) i *-ίρω* (*σέρβιρα / σερβίρισα / σερβιρίστηκα*); amb verbs de la 2a conjugació B1 (*απέκτησα / αποκτήθηκα*). Consolidació de les formes de l'aorist de la veu passiva de la 2ª conjugació (B1 *ρωτήθηκα, βαρέθηκα, B2 θεωρήθηκα*) i ampliació (B1 *γελάστηκα, τραβήχθηκα, πετάχθηκα, B2 τελέστηκα*). Formes irregulars (*έλαβα, έβαλα*) i els seus compostos (*κατέλαβα / κατάλαβα, πρόλαβα*). Formes irregulars amb canvi de vocalisme (*βράχηκα, δόθηκα, καταστράφηκα, ντράπηκα*). Equivalències d'ús en la llengua de l'alumne. Valor factitiu (*Άλλα πέντε λεπτά και φτάσαμε!*).
- Ampliació del pretèrit imperfecte d'indicatiu de la veu activa dels verbs de la 2ª conjugació B1, formes paral·leles a les conegudes i pròpies de la llengua oral (*ρώταγα, μίλαγα*). Consolidació de les formes passives de la 1a conjugació A i de la 2a B1 (*πληρωνόμουν, σηκωνόμουν, εργαζόμουν, ερχόμουν, χρειαζόμουν, κοιμόμουν*). Ampliació del pretèrit imperfecte dels verbs de la 2a conjugació B1 i B2 (*ρωτιόμουν, βαριόμουν, θεωρούμουν*). Formes paral·leles en *-ούμουν / -ιόμουν* en el mateix verb (*ασχολούνταν / ασχολιόταν*). Repàs i ampliació dels usos d'aquest temps, especialment en el període condicional. Ús de l'imperfecte amb valor de cortesia (*Ήθελα να ρωτήσω κάτι*).
- Consolidació dels temps compostos del passat: pretèrit perfecte i plusquamperfet de la veu activa de la 1a conjugació A, de la 2a B1 i B2. De la veu passiva de la 1a conjugació A amb sentit reflexiu, de verbs deponentes i de la 2a conjugació B1 i B2. Ampliació amb els verbs nous esmentats.
- Consolidació de les formes actives i passives de futur imperfecte (duratiu i puntual) i de futur perfecte conegudes. Ampliació amb les formes dels verbs nous esmentats.
- Consolidació de les formes actives i passives de subjuntiu (duratiu i puntual) conegudes. Ampliació amb les formes dels verbs nous esmentats.
- Formes passives duratives / puntuals d'imperatiu: de la 1a conjugació A (*κοιτάξετε / κοιτάξου, κοιταχτείτε; πλένεστε / πλύσου, πλυθείτε*), de la 2a (B1 *αναρωτιέστε / αναρωτήσου, αναρωτηθείτε* i B2 *αρνείστε / αρνήσου, αρνηθείτε*). Anomalies en la

formació de l'imperatiu puntual (σήκω). Partícules d'ús emfàtic amb l'imperatiu: *για, έλα, άι* (*Για δεσ. Έλα πες μου. Άι χάσου!*).

- Consolidació de les formes i ús del gerundi simple. Formes del gerundi compost (*τρώγοντας / έχοντας φάει*). Valor temporal de simultaneïtat (*Ξεκουράζεται βλέποντας τηλεόρηση και πίνοντας τσάι*) i anterioritat (*Έχοντας αποκτήσει παιδί, καταλαβαίνω τι σημαίνει να είσαι γονιός*). Ús amb pronom personal. Accent d'enclisi amb les formes simples de la 1a conjugació A (*Μιλάει για την περιπέτεια της ζωής της κοιτάζοντάς σε κατάματα*). Ús amb negació (*Περιπλανώνται στην πόλη, μην ξέροντας πού να πάνε*).
- Participi de perfecte passiu: consolidació de les formes regulars. Reconeixement de formes reduplicades i amb augment (*δεδομένος, συνημμένος*). Flexió del participi de present actiu en *-ων, -ουσα, -ον* i el seu ús com a determinant (*Υπάρχει ένας λανθάνων ρατσισμός στη συμπεριφορά τους*). Flexió del participi de present passiu de la 1a conjugació A en *-όμενος, -όμενη, -όμενο* i el seu ús com a determinant (*Πόσο με λυπεί καθημερινά να αποχαιρετώ απολυόμενους συναδέλφους μου*). Equivalència del participi de present de forma passiva dels verbs deponents amb un gerundi actiu, amb valor adverbial (*Σκεπτόμενοι την οικονομική κρίση, θεωρούμε αβέβαιη την κάλυψη των κενών θέσεων*) o amb una frase de relatiu (*Γοητεύεται ο ταξιδιώτης ερχόμενος από Στερεά Ελλάδα*). Formes substantivades (*ο ενδιαφερόμενος, οι λουόμενοι*). Formes amb negació (*ως μη εργαζόμενος πολίτης*). Formes que introdueixen oracions substantivades (*δεδομένου ότι, προκειμένου να*).
- Consolidació dels usos del present d'indicatiu: històric (*Ο δήμος Μυκόνου ιδρύεται το 1834*). Actualització del passat en registre no formal (*Τον βλέπω χθες, λοιπόν, στη Σχολή και του λέω αν θέλει να φάμε μαζί*).
- Consolidació dels usos dels temps del passat: contraste aorist / pretèrit imperfecte / pretèrit perfecte / pretèrit plusquamperfet. Preferència pel pretèrit perfecte per a expressar una experiència personal (*Έχεις επισκεφτεί ποτέ τον ζωολογικό κήπο;*).
- Consolidació dels usos dels temps del futur: contrast futur continu / futur puntual / futur perfecte.
- Usos reflexius. Marcadors de reflexivitat que acompanyen les formes verbals: prefix *αυτο-* (*αυτοθυσιάζομαι, αυτοκτονώ*).
- Aspecte: Duratiu o d'acció habitual, contínua o repetida: present, imperfecte, futur duratiu, subjuntiu duratiu, condicional simple, imperatiu duratiu. Duratiu com a forma no marcada de l'oposició amb l'aspecte puntual. Puntual o del moment o a manera de resum: aorist, futur puntual, subjuntiu puntual, condicional compost, imperatiu puntual. Aspecte perfectiu: pretèrit perfecte, aorist, pretèrit plusquamperfet, futur perfecte, condicional compost.
- Modalitat. Diferents perífrasis que indiquen: Necessitat (*Έχω ανάγκη να...*). Petició de permís (*Να...; -Να καπνίσω;*). Capacitat (*Είμαι ικανός να...*). Possibilitat (*Λες να...*). Hipòtesi (*Φαίνεται ότι...*). Intenció (*Έχω στο νου να...*). Desig (*Να, ας, αχ και να... Ας ερχόσουν*).

Adverbi

- De manera (άδικα, αδιάφορα, ακουστά, αλλιώς, ασφαλώς, εγwissτικά, εθελοντικά, εξάλλου, έξαφνα, κάπως, μεμιάς, μονομιάς, τυχόν). Alternança amb altres categories: adjectius (Σήμερα Σάββατο βράδυ θα είμαστε κλειστά λόγω ασθeneίας./Θα είμαστε κλειστοί από την Δευτέρα 15 Αυγούστου μέχρι και την Δευτέρα 22 Αυγούστου).
- De lloc (ανατολικά, απέναντι, βόρεια, δυτικά, μεταξύ, νότια, πέρα, πλάι, χαμηλά). Construcció amb un substantiu en genitiu (Ζει στην πόλη Τακασάκι, 100 χλμ. Βόρεια του Τόκιο); amb un pronom personal feble en genitiu (Απέναντί μας ο ήλιος έλαμπε. Πλάι μου κάθεται ένας Δανός).
- De temps (ήδη, κάπου, κάποτε, κιόλας, μεθαύριο, ξαφνικά, όλο, παλιότερα, πρόπερσι, προχτές, σύντομα, ταυτόχρονα, τελευταία).
- De freqüència temporal (διαρκώς, καθημερινά).
- De quantitat (διπλάσια, εντελώς, κάπου, μέτρια, μόλις, ολότελα, περίπου, πλήρως, σημαντικά, συνολικά, σχεδόν, τελείως, τριπλάσια, υπερβολικά).
- Afirmatiu / negatiu (ασφαλώς, οπωσδήποτε / ούτε καν).
- De dubte / certesa / probabilitat (ίσως, τάχα / πράγματι / μάλλον).
- Adverbis oracionals d'acte de parla (πραγματικά, προσωπικά, συγκεκριμένα); d'enunciat: avaluatiu (δυστυχώς, ευτυχώς, κακώς, καλώς), modals (ίσως, μάλλον, μήπως, τάχα) i evidencials (βέβαια, βεβαίως, πράγματι, σίγουρα).
- Relatiu (οπωσδήποτε, εκεί που, τότε που).
- Interrogatiu, precedits de preposició (για πότε, για πού, ως πότε).
- Locucions adverbials de lloc (αμέσως μετά, εδώ μπροστά, εδώ πέρα, (ε)κεί πέρα, πέρα δώθε), de freqüència temporal (κάπου κάπου, σχεδόν πάντα, σχεδόν ποτέ), de quantitat (λίγο λίγο).
- Consolidació de l'ús d'adverbis d'una sola terminació (-α/-ως) i de dues terminacions (-α i -ως) sense/amb diferència de significat. Ampliació d'adverbis amb dues terminacions i diferent significat (άμεσα/αμέσως, ευχάριστα/ευχαρίστως).
- Formació d'adverbis a partir de substantius del nivell en -ης, -ης, -ες (ευγενής > ευγενώς, ευτυχής > ευτυχώς; excepció: ελικρινά). Adverbis de temps compostos amb prefixos (μετ(ά) > μεθαύριο; προ > προχθές, πρόπερσι).
- Consolidació de l'ús del grau comparatiu de superioritat perifràstic i monolèctic. Ampliació amb els tipus del nivell (ακριβέστερα, ευγενέστερα, κατώτερα). Grau comparatiu d'inferioritat (Όσοι θυμώνουν λιγότερο εύκολα ζουν περισσότερο). Formes monolèctiques irregulars d'ús freqüent (αρχύτερα). Grau superlatiu absolut, forma perifràstica (πάρα πολύ ευγενώς) i monolèctica (ευγενέστατα, κατώτατα) i formes irregulars més habituals (ελάχιστα).
- Ús d'adverbis substantivats (το αύριο). Ús d'adverbis amb valor d'adjectiu (ο κάτω κόσμος).

Preposició

- Sistematització de l'ús de les preposicions conegudes amb acusatiu (*από, για, (έ)ως, κατά, με, μετά, μέχρι, παρά, πριν, σε, χωρίς*). Ampliació, amb les preposicions de tradició culta *δίχως, παρά, προς*. Algunes només en expressions fossilitzades: *εις (εις υγείαν)*.
- Reforç i ampliació de preposicions més comunes amb genitiu: *εκτός, εναντίον, εντός, εξαιτίας, κατά, λόγω, μέσω, περί, προ, υπέρ*.
- Ampliació de preposicions regides pel verb: *ενδιαφέρομαι για, ενθουσιάζομαι για, ευθύνομαι για, προβληματίζομαι για...*
- Locucions preposicionals *αντί για, εκτός από, ενάντια σε, μετά από, σε σχέση με, χάρη σε, ως προς* que regeixen acusatiu.
- Construccions de preposició + predicatiu (*Δουλέψτε ανά ζεύγη. Τον πέρασα για Έλληνα*). Ús de preposicions en estructures el·líptiques (*Μένει στο εξωτερικό από μικρός*).

2. DISCURS

Adequació

- Identificació de la funció comunicativa del text i selecció del tipus de text.
- Consolidació de l'ús del registre informal i estàndard en les situacions comunicatives del nivell. Ampliació del registre formal. Adequació a la situació de comunicació.
- Llengua oral/llengua escrita.

Coherència i cohesió

- Marcadors del discurs per a dirigir-se a algú (*Κύριε διευθυντά... Βρε αδελφέ...*), saludar (*Καλημέρα... Καλησπέρα...*), iniciar una conversa (*Ήθελα να σας μιλήσω για...*), emfatitzar un comentari (*κοιτάξτε να δείτε*), plantejar una pregunta (*να ρωτήσω;*), ponderar el valor del propi discurs (*Καταλάβετε τι σας λέω;*), interpellar l'interlocutor sobre el seu discurs (*Είστε σίγουρος;*), per a anar a l'essència de la qüestió (*Για να μην τα πολυλογώ*), acomiadar-se (*Λοιπόν, χάρηκα πολύ!*), demanar el torn (*Ποιος έχει σειρά;*) expressar coneixement (*Τα ξέρω αυτά από πρώτο χέρι!*), desconeixement (*Ξέρω γώ;*), felicitar per un èxit laboral (*Και εις ανώτερα!*), felicitar per una compra (*Με γεια!*), expressar desitjos (*Καλές διακοπές! Καλές γιορτές! Ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος! Γρήγορα καλά!*) i reaccionar davant ells (*Επίσης!*).
- Fórmules per a saludar (*Αξιότιμε/-η κύριε/-ία Χ, Αξιότιμοι κύριοι*) i acomiadar-se (*Με εκτίμηση*) en els missatges i cartes personals formals.
- Marcadors per a organitzar el discurs. Ordenadors d'obertura (*Απευθύνομαι σ' εσάς..., Αναφορικά με..., Σχετικά με...*). Enumeradors (*πρώτον, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον...*). Ordenadors de tancament (*Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων..., Περιμένουμε απάντησή σας το συντομότερο δυνατόν*).
- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs: present, passat, futur. Transmissió d'informació («*Φεύγω αμέσως*») en l'estil indirecte amb el Compromís de l'emissor

amb la veracitat del discurs (*Είπε ότι θα φύγει αμέσως*); sense el compromís de l'emissor (*Είπε ότι θα έφρευγε αμέσως. Είπε ότι ήταν να φύγει αμέσως*).

- Organització del text: format, funció i ordre dels paràgrafs d'un text.
- Signes de puntuació en suport de l'estructuració d'idees: coma, en la frase; punt, en el paràgraf.
- Manteniment del tema. Procediments gramaticals de correferència: ús del pronoms personals, demostratius, possessius, quantificadors i adverbis o expressions adverbials amb valor anafòric o catafòric. Ús de les formes neutres de demostratiu: *αυτό, εκείνο, αυτό που...* (*Τον αγνόησα, και αυτό το πλήρωσα ακριβά*). Nominalització (*Με κοιτούσε επίμονα... Το βλέμμα της ήταν επίμονο*). Ús de proformes lèxiques (*το θέμα, το πρόβλημα, το ζήτημα, το γεγονός, το ενδεχόμενο*). Expressions referencials (*Ο πιο πάνω, ο παραπάνω, ο πιο κάτω, ο παρακάτω*). El·lipsi del nom nucli del grup nominal en els casos en què el context és suficient per a entendre la referència.
- Ús de l'article determinat amb noms esmentats anteriorment.
- Concordança dels temps verbals en el discurs d'acord amb les relacions discursives. Progressió en el temps, successió d'esdeveniments, regressió. Desplaçament ocasional dels valors verbals (present per passat per a actualitzar la informació; futur continu i perfecte per a conjecturar). Formes de transmissió de la informació i cita: correlacions de temps i modes verbals segons la situació enunciativa, el tipus d'informació i la intenció de l'emissor (*Λέει ότι πρόκειται να περάσει / Λέει ότι θα περάσει / Λέει ότι πάντα περνάει χωρίς δυσκολία*).
- El·lipsi dels elements coneguts: del subjecte/complement directe o del verb i de tots dos en les respostes (*-Πήρες το γράμμα; -Ναι. Εσύ; -Επίσης*).
- Conjuncions coordinants (*ούτε... ούτε..., δεν... και δεν, και δεν, και... δεν, και μη, δεν... και, είτε... είτε..., παρά, ενώ, μόνο, μόνο που, αλλά και, αλλά όχι και, δεν... παρά, ώστε, επομένως, τώρα, τότε*) i subordinants substantives (*ότι, πως, να, που* –en l'estil indirecte *αν, τι, ποιος, -α, -ο, πώς, πού, πότε...–*), adjectives (*ο οποίος, -α, -ο, όποιος, -α, -ο, όσοι, -ες, -α, όπου, ό,τι, οτιδήποτε, οποιοσδήποτε, οποιαδήποτε, οποιοδήποτε*) i adverbials (*διότι, μια και, μιας και, με στόχο να; negativa για να μη, να μη, μη, αν και, ενώ, παρόλο που, παρ' ό,τι, negació δεν, και αν, negació δεν; και να, και... να, που να, να, ας... και, negació μη, αν, εάν, άμα, ως που να, προτού (να), εκεί που, όσο, όποτε*) d'ús freqüent.
- Entonació i puntuació discursives bàsiques.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Exponents freqüents orals i escrits en situacions formals i informals relacionades amb les funcions comunicatives del nivell (*Χρειάζομαι χρήματα και το μηχάνημα αυτόματης ανάληψης μου έχει κρατήσει την κάρτα. Πώς να αποκτήσετε ευχέρεια σε μια γλώσσα σε τρεις μήνες. Οποιοσδήποτε μπορεί να πάει να ρωτήσει; Είμαι απολύτως πεπεισμένη ότι είναι πολύ πιο εύκολο απ' ό,τι νομίζετε*).

- Vocabulari usual de les situacions i temes del nivell: medi ambient (άγρια είδη, ανακύκλωση, εκστρατεία, μόλυνση, οικοσύστημα, προστασία, ρύπανση), economia/treball (απολύσεις, έλλειμμα, οικονομική κρίση, παγκοσμιοποίηση, παραίτηση, προσλήψεις, σύμβαση εργασίας), salut (αντιμετώπιση, διατροφή), societat (βία, κακοποίηση, καταφύγιο, φιλοζωική εταιρεία), etc.
- Modismes o expressions idiomàtiques més usades (βάζω τα γυαλιά (σε κάποιον), δίνω τόπο στην οργή, έφαγα τον τόπο, κλέβω την παράσταση, τον θέλει/τον πάει το γυαλί).
- Comparacions estereotipades molt freqüents (χλωμός σαν το φεγγάρι).
- Refranys (Στερνή μου γνώση να σε είχα πρώτα).

Significat

- Sinònims (αγρότης = γεωργός, ήσυχος = ήρεμος = γαλήνιος = πράος), antònims (έλλειμμα / πλεόνασμα, δανείζω / δανείζομαι) i paraules polisèmiques (ανάπτυξη, αντίδραση, περιφέρεια) d'ús freqüent.
- Hipònims → hiperònims de vocabulari freqüent (βιολί, κιθάρα, λαούτο, μπαγλαμάς, μπουζούκι, ούτι → έγχορδα → μουσικά όργανα; άλογο, γάτα, πρόβατο, σκυλί → θηλαστικά → ζώα).
- Parònims (γέρος/γερός, συμβουλή/συμβολή).
- Camps associatius dels temes treballats.

Formació de paraules

- Etimologia: família de paraules (οίκος, οικιακός, -ή, -ό, οικιακά, οικείος, -α, -ο, οικουμένη, κατοικίω, κάτοικος, κατοικία, μονοκατοικία, πολυκατοικία, ενοικιάζω, ενοικιαζόμενος, -η, -ο, ενοίκιο, νοίκι, νοικοκύρης, -α, ένοικος, ακατοίκητος, -η, -ο, συγκατοικίω, συγκάτοικος, μέτοικος, αποικία, άποικος, αποικίω, οικοδομώ, οικοδόμος, οικοδόμηση, οικοδόμημα, ανοικοδομώ, ανοικοδόμηση, διοικίω, διοίκηση, διοικητής, διοικητικός, -ή, -ό, παροικία, πάροικος, συνοικία, οικογένεια, οικογενειακώς, οικογενειάρχης, οικοδεσπότης, οικοδέσποινα, οικολογία, οικολογικός, -ή, -ό, οικονομία, οικονομολόγος, οικονομικός, -ή, -ό, οικονομώ, οικόπεδο, οικοσελίδα, οικόσημο, οικοσύστημα, etc.).
- Neologismes. Convivència de diversos termes, transcrits o adaptats: informàtica (χάκερ: κυβερνοπειρατής / δικτυοπειρατής; ιμέιλ: ηλεμήνυμα / ηλεκτρονικό μήνυμα, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο; μπλογκ: ιστολόγιο; σάιτ: ιστότοπος / ιστοχώρος). Monedes (δεκάευρο/ω / δεκάρικο; εικοσάευρο/ω / εικοσάρικο; πενηντάευρο/ω / πενηντάρικο...).
- Derivació. Sufixos de formació de noms masculins -τήρας (ανεμίζω > ανεμιστήρας, κινώ > κινητήρας); -άτορας (μαγαζί > μαγαζάτορας, βάρδια > βαρδιάτορας). De noms femenins -ού (καφετζής > καφετζού, ταξιτζής > ταξιτζού, υπναράς > υπναρού); instrument per a realitzar una acció -τρα (άπλωσα > απλώστρα, ξάπλωσα > ξαπλώστρα, σιδέρωσα > σιδερώστρα). Sufixos de formació de noms neutres: instrument -τήρι (κλαδεύω > κλαδευτήρι, ξυπνώ > ξυπνητήρι); lloc -τήρι

(εργάζομαι > εργαστήρι, πατώ > πατητήρι); aparell -τήριο (πλύνω > πλυντήριο, στεγνώνω > στεγνωτήριο); Ιλος -τήριο (γυμναστής > γυμναστήριο, λογιστής > λογιστήριο). Sufixos de formació d'adjectius: de matèria -ένιος, -ένια, -ένιο, (ασήμι > ασημένιος, -α, -ο, μάλαμα > μαλαματένιος, -α, -ο); d'origen d'aliment -ίσιος, -ίσια, -ίσιο, (αρνί > αρνίσιος, -α, -ο, μοσχάρι > μοσχαρίσιος, -α, -ο). Sufixos de formació de verbs en -αίνω (άρρωστος > αρρωσταίνω, ζεστός > ζεσταίνω, θερμός > θερμαίνω), en -ύνω (εύκολος > ευκολύνω, διευκολύνω, οξύς > οξύνω, ταχύς > ταχύνω, επιταχύνω).

- Diminutius freqüents en -άκης (κόσμος > κοσμάκης); en -άκος (άνθρωπος > ανθρωπάκος); en -ούδι amb canvi de gènere (άγγελος > αγγελούδι); en -ίτσα (μαϊμού > μαϊμουδίτσα, φούστα > φουστίτσα); en -ούλι (μικρό > μικρούλι, amb canvi de gènere σάκος > σακούλι).
- Augmentatius freqüents en -αρος (σκύλος > σκύλαρος, παιδί > παιδαρος, ποντικός > ποντίκαρος); en -άς (δόντι > δοντάς); en -ας (κεφάλι > κεφάλας); en -άρα (φωνή > φωνάρα, amb canvi de gènere αυτοκίνητο > αυτοκινητάρα); en -αρόνα amb canvi de gènere (σπίτι > σπιταρόνα).
- Apel·latius familiars masculins (Αθανάσιος > Θανάσης > Θάνος, Μιχαήλ > Μιχάλης > Μίκης) i femenins (Αθανασία > Σούλα, Ελένη > Ελενίτσα, Ελένη > Λενιώ, Ευαγγελία > Βαγγελίτσα > Λίτσα).
- Composició amb prefixos: λαμβάνω, verbs compostos d'un prefix: αναλαμβάνω, αντιλαμβάνομαι, απολαμβάνω, διαλαμβάνω, εκλαμβάνω, καταλαμβάνω, καταλαβαίνω, μεταλαβαίνω, παραλαμβάνω, περιλαμβάνω, περιλαβαίνω, προλαμβάνω, προλαβαίνω, προσλαμβάνω, συλλαμβάνω, υπολαμβάνω; de dos prefixos: ανακαταλαμβάνω, επαναλαμβάνω, προκαταλαμβάνω, συμπεριλαμβάνω; de tres prefixos: επαναπροσλαμβάνω. Substantius compostos de lήψη i un prefix: ανάληψη, αντίληψη, κατάληψη, μετάληψη, περίληψη, πρόληψη, πρόσληψη, σύλληψη, υπόληψη; de λαβή: παραλαβή. Amb dos prefixos: ανακατάληψη, επανάληψη, προκατάληψη, συμπερίληψη. Amb tres prefixos: επαναπρόσληψη.
- Composició amb dues paraules. Paratàctica (γιδοπρόβατα). Modificant (αγριόχοιρος, συντομογραφία). Possessiva (καλόκαρδος, -η, -ο). Completiva: noms de professions amb el lexema -γράφος (γεωγράφος, δημοσιογράφος, μυθιστοριογράφος, ωκεανογράφος), -ίατρος (κτηνίατρος, οδοντίατρος, οφθαλμίατρος, ψυχίατρος), -λόγος (αρχαιολόγος, ενδυματολόγος, μετεωρολόγος, περιβαλλοντολόγος), -ουργός (μελισσοουργός, ξυλουργός, υπουργός, χειρουργός), -ποιος (αρτοποιός, επιπλοποιός, πιλοποιός, φαρμακοποιός). Substàncies amb el sufix -γόνος (καρκινογόνος, παθογόνος, ρυπογόνος).
- Onomatopeies (αψού, γαβ, γκουχ γκουχ, νιάου). Derivats d'onomatopeies amb el sufix -ίζω (γαβγίζω, νιαουρίζω, σφυρίζω, φταρνίζομαι).
- Abreviatures més freqüents: αρ. (αριθμός), δηλ. (δηλαδή), κ. (κύριος), κ.τ.λ./κ.λπ. (και [τα] λοιπά), μ.Χ. (μετά Χριστόν), π.Χ. (προ Χριστού), π.χ. (παραδείγματος χάριν), χλμ. (χιλιόμετρο), Δ/νση (Διεύθυνση), etc.

- Sigles més freqüents: política empresarial (*AE, ΔΣ*), seguretat social (*IKA*), trànsit (*IX, MMM*), partits polítics (*KKE*), voluntariat (*MKO*), comunicació (*MME*), etc.
- Acrònims més freqüents: policia (*ΕΛΑΣ*), ministeris (*ΥΠΕΞ*), sanitat (*ωριλά*), etc.

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Consolidació del reconeixement i insistència en la correcta producció dels fonemes vocàlics i consonàntics, diftongs i agrupacions consonàntiques.
- Consolidació del reconeixement i insistència en la correcta producció de les oposicions fonològiques de major dificultat entre consonants: /s/ i /z/, /t/ i /d/, /b/ i /v/, /d/ i /ð/, /g/ i /ɣ/ i correcta realització d'al·lòfons palatals de les consonants velars /k/ i [c], /ɣ/ i [j], /g/ i [j], /x/ i [ç]. Especial insistència en el cas de sons representats per més d'una lletra (/b/, /g/, /d/, /v/, /f/ i /z/). Sistematització de la correcta realització de nasal + sonora /b/, /d/, /g/, [j] i reconeixement de la seua realització prenasalitzada en interior de paraula o sintagma, per contraposició als casos en què no es pronuncia la nasal: assimilació (*μπιμπερό*) i préstecs no adaptats a la fonètica grega (*καμπάνια, κοντέινερ*). Sistematització de la neutralització de l'oposició /s/ /z/ en posició travada i assimilació amb la consonant que segueix *ασβός* (/azvós/), *αγορασμένος* (/agorazménos/), *αστός* (/astós/). Manteniment de l'oposició en entorns morfològicament significatius (*να αγοράζω/να αγοράσω, αγόρασα/αγόραζα*).
- Atenció a les seqüències de fonemes vocàlics menys habituals per a l'alumne: hiats de tres vocals /*ιοα*/ (*βορειοανατολικός*), /*ιοε*/ (*νοτιοευρωπαϊός*), especialment quan se segueixen dues vocals del mateix timbre (*ευφυΐα = /efíia/*) i, a més, una d'elles es un dígraf (*επιπλοποιία = /epiplotiía/*). Atenció al reconeixement de signes diacrítics i la seua correcta interpretació (*άυπνος, αϋπνία/αύρα*). Interferències amb la pronunciació de l'espanyol (*ευκάλυπτος, Ευφράτης, Ευγένιος*).
- Insistència en el reconeixement i la correcta producció de diftongs impropis (sinizesi) i consegüent palatalització de les consonants que els precedeixen. Estratègies de reconeixement. Sufixos que no es pronuncien amb sinizesi: *-ποιος* (*ηθοποιός*), *-ποιώ* (*απλοποιώ*), *-ιο* (*δωμάτιο, δωμάτια*), *-τήριο* (*διαβατήριο, εισιτήριο*), etc.
- Reconeixement de la síl·laba tònica. Interferències amb la pronunciació de l'espanyol.
- Sistematització dels patrons accentuals de la conjugació de verbs regulars (1ª conjugació A: veu activa: temps simples de passat esdrúixols / present, futurs i subjuntius plans; veu passiva: present i aorist esdrúixols / imperfecte pla / futurs i subjuntius aguts (i 1a i 2a p. p. planes) i de la declinació nominal.
- Accent i atonicitat en el sintagma. Paraules proclíiques: accents i preposicions. Categories gramaticals àtones i tòniques.

- Accentuació de les sigles més comunes: agudes (*KKE*), planes (*IKA*). Lectura de sigles com a paraules: (*IKA*), desenvolupant vocals de timbre *o* (*KKE* = [kukué]) o com a lletres per separat (*IX*).
- Lectura de lletres de l'alfabet llatí incorporades al vocabulari grec (*βιταμίνη C, το pH, ml.*).
- Sistematització de les corbes d'entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell. Reconeixement i correcta realització de patrons corresponents a l'entonació enunciativa, interrogativa, imperativa i exclamativa.
- Correspondència entre les unitats melòdiques i la puntuació: entonació corresponent al punt, la coma, els dos punts, el punt alt, els punts suspensius.

Ortografia

- Consolidació de la correcta lectura i escriptura de l'alfabet grec.
- Consolidació de la correspondència entre fonemes i lletres/signes amb què es representen. Consolidació de l'ús correcte de dígrafs vocàlics i consonàntics.
- Notació de fenòmens fonològics a través de la grafia: inicial *ι-* davant de vocal (manteniment del hiat) enfront d'inicial *γι-* (diftongació) *ιατρικός, ιατρική, ιατρείο / γιατρός; Ιαπωνία, Ιάπωνας, ιαπωνικά / Γιαπωνέζος, γιαπωνέζικα*. Ús correcte de l'apòstrof en els casos d'elisió, afèresi i apòcope.
- Ortografia de les paraules d'origen estranger: restes de la tendència a adequar-la a fenòmens estrangers utilitzant grafies no etimològiques (*καρρώ, μπύρα, ντοκυμανταίρ, ρωμαντισμός, τραίνο*) que actualment es tendeix a simplificar (*καρό, μπίρα, ντοκιμαντέρ, ρομαντισμός, τρένο*).
- Consolidació de l'ús de majúscula inicial.
- Escripció de quantitats: en xifres i en lletres. Els 27 signes ortogràfics i la seua equivalència en números. Ús de lletres majúscules (*Ερρίκος Η' της Αγγλίας*). Ús de lletres minúscules (*α' συζυγία*).
- Consolidació de l'aplicació de les regles d'accentuació gràfica. Accentuació de dígrafs. Accentuació de diftongs. Ús correcte de la dièresi. Combinació de dièresi i titlla (*είμαι, σπρέι, τρόλεϊ, σεΐχης*).
- Usos particulars dels signes de puntuació més comuns: presència/absència de punt en titulars, títols, quantitats, dates, etc.; coma davant aclariments, incisos i elipsis; dos punts davant cites textuales i esquemes. Usos elementals d'altres signes de puntuació: punt alt, punts suspensius, interrogació, exclamació, guió, parèntesi.
- Usos discursius dels diferents tipus de lletra (normal, cursiva, negreta, subratllat).

3 UNITATS DIDÀCTIQUES: DISTRIBUCIÓ TEMPORAL

3.1 UNITATS DIDÀCTIQUES NIVELL BÀSIC 1 A2

Llibre de text principal: *Ελληνικά Α'*. Llibre de suport: *Επικοινωνήστε Ελληνικά 1*.

PRIMER TRIMESTRE: fins al 21.12.2023. Examen: 28 i 30.11.2023.

Unitat didàctica 0. (Ενότητα 0). L'alfabeto. Els sons que representa cadascuna de les lletres per separat. Sons resultants de la combinació de dues lletres. Dígrafs. Els grups *αυ, ευ*. Els diftongs i la consegüent palatalització. Atribució de gènere amb l'article i reconeixement de les terminacions dels substantius.

Unitat didàctica 1. (Ενότητα 1). Oració declarativa afirmativa i negativa. Oració interrogativa amb pronom interrogatiu (*ποιος, -α, -ο*). Pronoms personals en nominatiu. Substantius masculins (en *-ος, -ης, -ας*), femenins (en *-α, -η*). Usos del nominatiu. Introducció a l'acusatiu CD. Introducció a l'acusatiu règim de preposició (amb *από*). Números cardinals: unitats. Present del verb *είμαι*. Concordància entre el pronom i el verb (persona: *Εσύ είσαι ο Λεωνίδας*). Concordància entre el subjecte i l'atribut en 3a p.s. en gènere, número i cas (*Αυτή είναι η Εύα*). Adverbis afirmatius/negatius. Introducció a la transcripció cap al grec. Insistència en els grups *αυ, ευ*. L'accent. Funcions: saludar a un, saludar a varis, presentar-se, presentar a un altre (context informal/formal).

Unitat didàctica 2. (Ενότητα 2). Oració interrogativa amb adverbi interrogatiu (*Πώς σε λένε;*) precedit de preposició (*Από πού είσαι;*). Pronoms personals febles en acusatiu, introducció. Introducció al pronom fort en singular. Números cardinals: desenes. Substantius neutres (en *-ο, -ι, -μα*). Introducció als casos: preposició + acusatiu, vocatiu sense article. Reforç en l'ús (o absència) de l'article determinat. Present de la 1a conjugació (*μένω, έχω, ξέρω*). La *-ν* final (*δεν, την, τον, έναν*) en la cadena parlada i en l'escriptura. Adverbis de manera (*καλά, χάλια*). Formació de paraules: gentilicis, derivats del nom del país. Insistència en la grafia dels dígrafs/diftongs: ús de l'accent/dièresi. El seu ús en majúscules. Fenomen de doble accentuació de paraules esdrúixoles seguides de possessiu (*Το τηλέφωνό σας*). Vocabulari: noms de països, de ciutats. Funcions: transmetre l'estat d'ànim propi, reconèixer l'estat d'ànim d'un tercer. Intercanvi d'informació personal bàsica. Demanar/donar el telèfon. Emplenar les dades personals.

Unitat didàctica 3. (Ενότητα 3). Oració interrogativa amb adverbi interrogatiu, reforç en l'ús o no de preposició (*Από πού είσαι; / Πού μένεις; Πού είσαι;*) i en la preposició en la resposta (*Είμαι από την Κίνα. Μένω στην Αθήνα*). Pronoms personals febles en genitiu = possessius (*μου, σου, του, της...*). Valor i usos. Pronoms demostratius *αυτός, -ή, -ό*. Sistematització de l'ús del nominatiu (subjecte) i acusatiu (CD). Noms en aposició. Ampliació de verbs de la primera conjugació A' (*βλέπω, φωνάζω, δουλεύω, κάνω, σπουδάζω, μαθαίνω*). Preposicions bàsiques (*από, σε, με, για*). Insistència en l'oposició sorda/sonora

de les consonants sibilants: *σ/ζ* i oclusiva/fricativa de les consonants dentals: *τ/θ, ντ/δ*.
Vocabulari bàsic de la família. Les professions. Noms amb forma només masculina. Noms amb forma masculina i femenina. Sufixos per a la formació de femenins: *-τρια, -ισσα*.
Funcions: Intercanvi d'informació familiar bàsica. Identificar les persones d'una fotografia. Intercanvi bàsic d'informació sobre la professió.

Unitat didàctica 4. (Ενότητες 4 +5). Oració interrogativa total afirmativa i negativa. Numerals cardinals: centenes. Reforç de l'oposició nominatiu-subjecte/acusatiu-CD, reforç dels noms masculins (en *-ος, -ης, -ας*) i femenins (en *-α, -η*). Substitució de noms en acusatiu en funció de CD per pronoms febles en acusatiu (*με, σε, τον, την...*). El pronom indefinit *κανένας, καμιά, κανένα* i el seu valor en les interrogacions. Ampliació de verbs de la primera conjugació A' (*ξέρω, ψάχνω, καταλαβαίνω, φωνάζω*). Verbs de la segona conjugació B' 1-contractes (*μιλάω*). Adverbis de lloc (*εδώ, εκεί, δίπλα*) i de manera i la seua gradació (*καλά / πολύ καλά*). Introducció de l'oració impersonal amb *έχει* + acusatiu i la seua equivalència amb nominatiu + *υπάρχει*. Insistència en la palatalització de les guturals: *κ, γ, χ, γκ* + */e/, /i/*. Formació de paraules: idiomes a partir del neutre plural de l'adjectiu comú (*ελληνικός > Ελληνικά*). Formes de neutre plural dels idiomes (*τα Ελληνικά*) i les seues concordances en la frase. Alternatives en singular. Funcions: preguntar per una direcció, indicar bàsicament com arribar a un lloc. Primer intercanvi bàsic d'informació amb un desconegut. Intercanviar informació bàsica sobre un tercer.

SEGON TRIMESTRE: fins al 05.03.2024. Examen: 27 i 29.02.2024.

Unitat didàctica 5. (Ενότητα 6). Ús de l'adverbi interrogatiu *πού* sense preposició amb verbs de moviment (*Πού πάει το λεωφορείο;*). Contestació amb preposició (*Στην Κυψέλη*). Reforç en l'ús dels neutres. Neutres invariables (*το μετρό, το τρόλεϊ*). Introducció a l'acusatiu plural femení de l'article per a dir les hores (*τις*). Formes femenines dels numerals cardinals amb flexió. Ampliació de verbs en present de la segona conjugació B' 1-contractes (*πάω, περνάω, σταματάω*) i B' 2 (*οδηγώ, κυκλοφορώ, αργώ*). Ampliació de l'ús de les preposicions: amb verbs de moviment, règimen del verb (*φεύγω για, πάω σε, περνάω από, ταξιδεύω με, περπατάω σε...*). Ús de *πάω σε* + substantiu (on se sobreentén un verb: *Πάμε για μια μπίρα;*). Distinció de consonants fricatives pel punt d'articulació: labials/dentals (*φ/θ*), sordes/sonores (*θ/δ*). Sufixos en *-είο*: *λεωφορείο, σχολείο, ξενοδοχείο*. Vocabulari dels mitjans de transport, de viatges. L'expressió de les hores. Funcions: Preguntar pel trajecte d'un mitjà de transport. Preguntar/informar sobre l' horari de pas. Descriure/preguntar sobre la rutina de trasllats. Preguntar/Interpretar la informació sobre un viatge.

Unitat didàctica 6. (Ενότητα 7). Expressió de paraules que indiquen temps en acusatiu sense preposició (*Την Κυριακή δε δουλεύω, Τον Ιούλιο κάνω διακοπές, Το χειμώνα κάνει κρύο*) en funció de CC. Excepcion (les hores -sense preposició en la pregunta-, els dies del mes). La declinació dels numerals cardinals (*έννας, μία, ένα, τρεις, τρία, τέσσερις, τέσσερα*) i les centenes (*διακόσιοι, -ες, -α*). Introducció a la forma de plural dels noms. Introducció del verb valoratiu *αρέσει* i la seua construcció precedit de pronom en genitiu i seguit de nom (subjecte-nominatiu) / verb (subjuntiu duratiu = να + present). Adverbis de freqüència temporal (gradació de *πάντα* a *ποτέ*), adverbis de temps, CC de temps (*το πρωί, το βράδυ*). Vocabulari referit a activitats de la nostra rutina (*ξυπνάω, τρώω το πρωινό...*). Ampliació del vocabulari de les professions. Funcions: descriure / narrar / preguntar sobre l'activitat diària. Descriure / narrar / preguntar sobre els hàbits generals de un país.

TERCER TRIMESTRE fins al 22.05.2024. Examen: 6 i 8.05.2024.

Unitat didàctica 7. (Ενότητα 8). Oracions interrogatives parcials amb el pronom/adjectiu quantitatiu *πόσο, πόση, πόσο*: concordança amb el substantiu. Insistència en els adjectius/pronoms quantitatius en plural (*πολλοί / μερικοί / αρκετοί άνθρωποι*). Sistematització de l'ús de la forma de plural dels noms (masculins en *-οι, -ες, -ες*, femenins en *-ες, -ες*, neutres en *-α, -ια, -ματα*) en nominatiu/acusatiu. Introducció del singular de masculins en *-ές* (*καφές*) i del singular de neutres irregulars molt freqüents, en nominatiu/acusatiu (*κρέας, γάλα*). Numerals cardinals: unitats de miler. Introducció a les formes de plural de l'adjectiu. Sistematització de l'ús de *μου* *αρέσει* amb substantiu i la concordança amb aquest. Contrast amb la construcció de *προτιμώ* + acusatiu. Formació de diminutiu (*-άκι*) i el seu ús amb valor afectiu. Vocabulari de les compres en el (super)mercat. Funcions: ús de números, quantitats, preus, monedes. Preguntar per un producte. Preguntar el preu. Reaccionar a un preu. Pagar un producte.

Unitat didàctica 8. (Ενότητα 9). Oració interrogativa amb pronom/adjectiu interrogatiu (*Πόσα μίλα θέλετε;*). Oració interrogativa total encapçalada pel pronom personal CI (*Σας αρέσουν αυτά τα παπούτσια;*) Introducció a l'oració composta: subordinades relatives amb *που* (*Αυτά που είναι αριστερά*). Pronoms d'íctics reforçats amb adverbis de lloc (*αυτός, -ή, -ό εδώ, εκείνος, -η, -ο εκεί*). Reforç de l'ús de les formes de plural del substantiu. Sistematització de l'ús d'adjectiu demostratiu + article determinat + substantiu; de les formes del plural dels adjectius en *-ος, -η, -ο; -ος, -α, -ο; -ός, -ή/ιά, -ό; -ός, -ιά, -ό* acompanyant substantius en nominatiu / acusatiu en singular i plural. Repàs dels adjectius en *-ής, -ιά, -ί*. Sistematització de l'ús de verbs amb CI i la seua substitució pel pronom àton genitiu (*μου, σου, του, της...*). Especial atenció a no confondre amb la fonètica del castellà

su (es tradueix per *του*) i *tu* (es tradueix per *σου*). Concordança del pronom amb el gènere de la persona CI (*Στη Μαρία πάνε πολύ τα γκρι > Της πάνε πολύ τα γκρι*). Restriccions a l'ús del CI i del pronom simultàniament. Adverbis de manera (*καλά, φανταστικά, καταπληκτικά*). Formació de paraules: derivats neutres amb el sufix *-τήριο*: *δοκιμαστήριο*. Dissimilació en la formació del femení dels adjectius amb /i/ davant de la terminació: *παλιός > παλιά*. Vocabulari de compres (roba i accessoris), botigues, regals, activitats comercials. Ús de numerals, quantitats, preus, monedes. Expressions valoratives construïdes amb pronom en genitiu OI. Funcions: expressar la valoració d'un objecte a comprar/comprat per un tercer. Participar en transaccions econòmiques simples. Participar/opinar en la compra d'un regal. Expressar/comprendre valoracions positives/negatives sobre l'abillament.

Unitat didàctica 9. (*Επικοινωνήστε Ελληνικά 1: Μάθημα 20*). Introducció al passat simple/indefinit (*αόριστος*). Adverbis temporals compatibles amb l'ús de l'indefinit (*χθες, πέρσι...*). Adverbis de seqüenciació temporal (*πρώτα, μετά, στο τέλος*). Vocabulari de rutina diària, oci. Funcions: narrar brevement en passat.

Unitat didàctica 10. (*Επικοινωνήστε Ελληνικά 1: Μάθημα 19*). Introducció al subjuntiu (aspecte puntual/duratiu).

3.2 UNITATS DIDÀCTIQUES NIVELL BÀSIC 2 A2

Llibre de text principal: *Ελληνικά Α'*. Llibre de suport: *Επικοινωνήστε Ελληνικά 2*.

PRIMER TRIMESTRE: fins al 21.12.2023. Examen: 28 i 30.11.2023.

Unidad didáctica 1. (Ενότητα 12). Oració declarativa afirmativa i negativa en el passat. Oració interrogativa en el passat. Sistematització de l'ús dels pronoms/adjectius (*τι/τι ώρα, πόσοι, -ες, -α*) i dels adverbis (*πού, πώς*) interrogatius. Reforç dels substantius masculins (en *-ος, -ης, -ας*), femenins (en *-α, -η*) i neutres (en *-ι, -ο, -μα*) acompanyats d'adjectius. Insistència en les formes regulars de passat simple/indefinit (*αόριστος*) dels verbs de la 1a conjugació A' (*γράφω*) i de la 2a B' (*μιλάω/ζω*) adequades al nivell i de les formes irregulars més usades. Introducció a l'ús del pretèrit imperfecte. Introducció a l'aspecte puntual/duratiu en el passat. Verbs valoratius amb CD en acusatiu (*με ενθουσίασε*). Sistematització de l'ús de verbs transitius amb CD i la seua substitució pel pronom àton acusatiu (*με, σε, τον, την...*). Adverbis de temps compatibles amb aspecte puntual (*χθες, τον περασμένο μήνα, πέρσι...*) o duratiu (*κάθε μέρα, κάθε εβδομάδα...*) en el passat. Fenòmens d'assimilació fonològica en la formació del passat (*-ν, -ζ + -σα > -σα, -γ, -(σ)κ, -*

$\chi(\nu)$, $-\zeta + -\sigma > -\xi\alpha$, $-\pi$, $-\beta$, $-\epsilon\acute{\upsilon}$, $-\alpha\acute{\upsilon}$, $-\varphi$, $-\pi\tau + -\sigma > -\psi\alpha$). Adaptació al grec de noms de ciutats occidentals. Transcripció de topònims. Vocabulari d'excursions, vacances i oci. Funcions: narració / seqüenciació d'esdeveniments passats. Intercanvi d'informació / opinió sobre viatges.

Unitat didàctica 2. (Ενότητα 16). Oració composta: principal amb verb valoratiu/volitiu i subordinada amb subjuntiu equivalent a infinitiu (*Μου αρέσει να διαβάζω / Θέλω να ταξιδέψω στην Ελλάδα*). Introducció de les formes del singular de femenins en $-\sigma\eta$ ($\pi\tau\eta\sigma\eta$). Formes de subjuntiu duratiu i puntual de verbs regulars de la primera conjugació A' i de la segona B' 1-2 i dels irregulars coneguts. Sistematització de l'ús de preposicions bàsiques (*από, σε, με, για*) amb verbs de moviment. Ampliació amb locucions d'adverbi de lloc + preposició: *κοντά σε, μακριά από*. Insistència en l'oposició sonora/sorda de les consonants sibilants: ζ/σ (aspecte duratiu/puntual). Ampliació de vocabulari de viatge: agència de viatges, hotel, vacances, diversió i oci. Funcions: Expressió de preferències / suggeriments a l'hora de realitzar un viatge. Expressió de preferències / suggeriments per a ocupar el temps de l'esbarjo / cap de setmana.

Unitat didàctica 3. (Ενότητα 11). Reforç d'oracions interrogatives introduïdes per preposició (*Ξε ποιον όροφο μένεις;*) en funció de CC. Ús de l'interrogatiu *ποιος, ποια, ποιο* amb valor adjectiu. Forma de genitiu dels numerals cardinals (*ένας, μία, ένα, τρεις, τρία, τέσσερις, τέσσερα*). Reforç de les formes de genitiu singular vistes. Ampliació amb les formes de genitiu plural d'aquests noms. Reforç de l'ús impersonal (*έχει*) + acusatiu o de *υπάρχει* + nominatiu en la descripció d'habitatges, barris. Adverbis de lloc (*πάνω, κάτω, πίσω, μπροστά...*). Locucions adverbials (*πάνω από, πάνω σε, κάτω από, πίσω από, μπροστά από, μπροστά σε...*). Vocabulari de l'habitatge i entorn. Funcions: Explicar/comprendre com anar a una direcció/botiga. Descriure/preguntar com és un habitatge. Descriure/preguntar com és una habitació.

SEGON TRIMESTRE: fins al 05.03.2024. Examen: 27 i 29.02.2024.

Unitat didàctica 4. (Ενότητα 14, Ενότητα 15). Reforç de l'oració composta: principal amb verb volitiu i subordinada amb subjuntiu puntual equivalent a infinitiu (*Θέλω να ταξιδέψω στην Ελλάδα*) i la seua fàcil conversió en futur (*Θα ταξιδέψω στην Ελλάδα*). Formes de subjuntiu duratiu i puntual de verbs regulars de la primera conjugació A' i de la segona B' 1-2 i dels irregulars coneguts. Adverbis de temps compatibles amb l'ús de futur (*αύριο, μετά, απόψε...*). Locucions (*του χρόνου*). Formació de paraules: diminutius en $-\acute{\alpha}\kappa\iota$ (*κρασάκι*),

augmentatiu en -α (κουτάλα). Funcions: expressar preferències/suggeriments a l'hora de menjar. Triar plats d'un menú. Enumerar accions d'un pla futur.

Unitat didàctica 5. (Ελληνικά Α', Ενότητα 17. Ταξίδι στην Ελλάδα 2, Επίπεδα Β1 & Β2, Ενότητα 7). Oracions exhortatives. Introducció als masculins en -έας (plural en -είς): ο γραμματέας. Formes de femení η γραμματέας / γραμματέα. Formes de genitiu. Formes d'imperatiu puntual dels verbs de la veu activa de la 1a conjugació Α' regulars i irregulars (γράψε, δες) i de la 2a conjugació Β' 1 - 2 (πέρασε, οδήγησε). Equivalència del subjuntiu i del imperatiu (να κλείσεις την πόρτα). Forma negativa, exclusivament amb l'adverbi μη i les formes de subjuntiu. Desenvolupament d'un segon accent d'enclisi en les formes del singular de l'imperatiu puntual (κοίταξέ με). Vocabulari de treball i ocupacions. Funcions: expressar interès / disposició (per un treball). Donar consells / fer suggeriments a algú que busca treball. Comprendre / contestar a anuncis que ofereixen treball. Redactar un currículum vitae senzill.

Unitat didàctica 6. (Ελληνικά Α', Ενότητα 18, Από το κείμενο στη λέξη, Ενότητα 5. Βήματα μπροστά 2, Ενότητα 4). Introducció a les condicionals eventuais, amb futur (= subjuntiu) puntual. Femenins en -ος (η φαρμακοποιός). Consolidació de la distinció entre aspecte puntual i duratiu en el subjuntiu i futur de verbs regulars de la primera conjugació Α' i de la segona Β' 1-2 i dels irregulars coneguts, així com dels verbs passius amb valor reflexiu (ξεκουράζομαι) i recíproc (βλεπόμαστε) coneguts. Adjectius: consolidació de la distinció entre grau positiu i comparatiu perifràstic (ψηλός, πιο ψηλός); introducció a la forma monolèctica (ψηλότερος). Adverbis: distinció entre grau positiu i comparatiu perifràstic (πολύ, πιο πολύ); introducció a la forma monolèctica (περισσότερο). Formació de paraules compostes: segon terme en -λόγος (γυναικολόγος) per a professions mèdiques. Vocabulari relatiu al cos humà, la salut, les medicines. Funcions: comunicar/expressar/aconsellar sobre problemes de salut. Expressar el dolor/l'alleujament. Narrar l'evolució d'una malaltia, amb successives visites al doctor/hospital.

TERCER TRIMESTRE fins al 22.05.2024. Examen: 6 i 8.05.2024.

Unitat didàctica 7. (Επικοινωνήστε Ελληνικά 2, Ενότητα 7). Oracions interrogatives parcials amb l'adjectiu quantitatiu πόσος, πόση, πόσο per a preguntar per la durada temporal: curt període (Πόση ώρα...;) / llarg període (Πόσον καιρό...;). Numerals cardinals: forma de genitiu de les centenes (διακοσίων μέτρων). Consolidació de l'ús dels adjectius en -ος, -η, -ο; -ος, -α, -ο; -ός, -ή/ιά, -ό; -ός, -ιά, -ό en tots els seus casos, gèneres i números. Reforç dels adjectius en -ής, -ιά, -ί. Introducció dels adjectius en -ης, -α, -ικο (σγουρομάλλης, -α, -

ικο). Verbs intransitius (τρέχω). Formes de present de la veu passiva amb valor reflexiu que indiquen activitats diàries (σηκώνομαι). Verbs transitius + CD en acusatiu (πλένω τα χέρια μου) / formes passives amb valor reflexiu (πλένομαι) en contrast amb la construcció pronominal en espanyol. Verbs deponents transitius (χρειάζομαι) i intransitius (έρχομαι). Vocabulari de les activitats de la vida diària: rutina matutina, tasques de la casa. Descripció física. Funcions: enumerar/descriure/preguntar sobre activitats de la vida diària, rutines; sobre tasques de la casa. Descriure físicament a algú.

Unitat didàctica 8. (Επικοινωνήστε Ελληνικά 2, Ενότητα 9). Formes de pretèrit simple/indefinit (αόριστος) de la veu passiva amb valor reflexiu que indiquen activitats diàries (σηκώθηκα). Verbs transitius + CD en acusatiu (έπλυνα τα χέρια μου) / formes passives amb valor reflexiu (πλύθηκα) en contrast amb la construcció pronominal en espanyol. Verbs deponents transitius (χρειάστηκα) i intransitius (ήρθα). Vocabulari de les activitats de la vida diària: rutina matutina, tasques de la casa. Esdeveniments del passat. Funcions: narrar / descriure / preguntar sobre activitats / esdeveniments ocorreguts en el passat.

Unitat didàctica 9. (Επικοινωνήστε Ελληνικά 2, Ενότητα 8). Formes de futur imperfect puntual de la veu passiva amb valor reflexiu que indiquen activitats diàries (θα σηκωθώ). Verbs transitius + CD en acusatiu (θα πλύνω τα χέρια μου) / formes passives amb valor reflexiu (θα πλυθώ) en contrast amb la construcció pronominal en espanyol. Verbs deponents transitius (θα χρειαστώ) i intransitius (θα έρθω). Vocabulari de les activitats de la vida diària: rutina matutina, tasques de la casa. Esdeveniments del futur. Funcions: narrar / descriure / preguntar sobre activitats / esdeveniments futurs.

3.3 UNITATS DIDÀCTIQUES NIVELL INTERMEDI 1 B1

Llibre de text principal: *Ελληνικά Α' i Ελληνικά Β'*. Altres: *Επικοινωνήστε Ελληνικά 2. Ελληνικά με την παρέα μου 2. Ταξίδι στην Ελλάδα 2, Επίπεδα Β1 & Β2. Κλικ στα Ελληνικά Β1. Από το κείμενο στη λέξη. Βήματα μπροστά 2.*

PRIMER QUADRIMESTRE: fins al 14.02.2024. Examen: 12 i 14.02.2024.

Unitat didàctica 1. (*Ελληνικά Α', Ενότητα 13. Ελληνικά με την παρέα μου 2, Ενότητα 4*). Unitat temàtica: emigració, raons per a emigrar, emigrants. La lluita per la vida: cerca d'ocupació, subocupació, condicions laborals. Història d'emigrants. Historia d'escriptors cèlebres. Consolidació de la formació de l'aorist regular i irregular de la veu activa de les tres conjugacions A, B1 i B2. Sistematització de l'esquema accentual de l'aorist segons la

persona gramatical. Atenció a la triple accentuació de la 3a p. p. de l'aorist actiu. Consolidació de les formes de l'aorist passiu de la conjugació A. Introducció de les formes corresponents de B1 i B2 adequades al context. Narració d'esdeveniments en un passat llunyà. Vocabulari propi del camp semàntic.

Unitat didàctica 2. (*Ελληνικά Α', Ενότητα 17. Ταξίδι στην Ελλάδα 2, Επίπεδα Β1 & Β2, Ενότητα 7*). Oracions exhortatives. Introducció als masculins en -έας (plural en -είς): ο γραμματέας. Formes de femení η γραμματέας / γραμματέα. Formes de genitiu. Formes d'imperatiu puntual dels verbs de la veu activa de la 1a conjugació A' regulars i irregulars (γράψε, δες) i de la 2a conjugació B' 1 - 2 (πέρασε, οδήγησε). Equivalència del subjuntiu i del imperatiu (να κλείσεις την πόρτα). Forma negativa, exclusivament amb l'adverbi μη i les formes de subjuntiu. Desenvolupament d'un segon accent d'enclisi en les formes del singular de l'imperatiu puntual (κοίταξέ με). Vocabulari de treball i ocupacions. Funcions: expressar interès / disposició (per un treball). Donar consells / fer suggeriments a algú que busca treball. Comprendre / contestar a anuncis que ofereixen treball. Redactar un currículum vitae senzill.

Unitat didàctica 3. (*Ελληνικά Α', Ενότητα 18, Από το κείμενο στη λέξη, Ενότητα 5. Βήματα μπροστά 2, Ενότητα 4*). Introducció a les condicionals eventuais, amb futur (= subjuntiu) puntual. Femenins en -ος (η φαρμακοποιός). Consolidació de la distinció entre aspecte puntual i duratiu en el subjuntiu i futur de verbs regulars de la primera conjugació A' i de la segona B' 1-2 i dels irregulars coneguts, així com dels verbs passius amb valor reflexiu (ξεκουράζομαι) i recíproc (βλεπόμαστε) coneguts. Adjectius: consolidació de la distinció entre grau positiu i comparatiu perifràstic (ψηλός, πιο ψηλός); introducció a la forma monolèctica (ψηλότερος). Adverbis: distinció entre grau positiu i comparatiu perifràstic (πολύ, πιο πολύ); introducció a la forma monolèctica (περισσότερο). Formació de paraules compostes: segon terme en -λόγος (γυναικολόγος) per a professions mèdiques. Vocabulari relatiu al cos humà, la salut, les medicines. Funcions: comunicar/expressar/aconsellar sobre problemes de salut. Expressar el dolor/l'alleujament. Narrar l'evolució d'una malaltia, amb successives visites al doctor/hospital.

Unitat didàctica 4. (*Ελληνικά Β', Ενότητα 1. Επικοινωνήστε Ελληνικά 2, Ενότητα 1*). Formes fortes del pronom personal en acusatiu (εμένα) en funció de CD usades de forma absoluta per a fer èmfasi en la persona (a diferència de les formes febles: Εμένα ζητησες;) o acompanyant el pronom feble per a reforçar-lo (Εμένα δε με κάλεσαν!). Pronoms forts complements de preposició. Femenins en -ός: οδός i els seus compostos (είσοδος), noms de professions (η γιατρός) i noms d'illes (η Πάρος). Sistematització de la grafia

corresponent al so /i/ en les terminacions del substantiu i article: η φίλη/οι φίλοι; en el verb σπουδάξεις, -ει. Importància d'aprendre el substantiu acompanyat d'article. Reforç del vocabulari de relacions socials, família. Funcions: Mantindre una conversa telefònica. Deixar un missatge en el contestador. Suggestir. Transmetre/rebre l'enhorabona. Convidar/rebre una invitació a una celebració.

Unitat didàctica 5. (Ελληνικά Β', Ενότητα 3. Επικοινωνήστε Ελληνικά 1, Ενότητα 11). Oracions exclamatives (Είχε τέτοια κίνηση!). Usos i formes dels adjectius pronominals demostratius τέτοιος, τέτοια, τέτοιο; τόσοσ, τόσοσ, τόσοσ. Usos i formes dels pronoms indefinits ο ίδιος, η ίδια, το ίδιο; (ο) άλλος, (η) άλλη, (το) άλλο; (ο) μόνος, (η) μόνη, (το) μόνο. Ús adjectival. Reforç del subjecte amb el pronom μόνος afegint el pronom feble corresponent en genitiu (Ηρθα μόνη μου). Correlació άλλος... άλλος... Diferència entre Θέλω ένα άλλο παγωτό i Θέλω άλλο ένα παγωτό. Consolidació de l'ús del pronom / adjectiu κανένας, καμία, κανένα (ningun / ningú) amb valor positiu en oracions interrogatives. Valor negatiu en oracions declaratives. Necessitat sempre de la presència en la oració de la negació δεν, independentment de la seua posició. Ús de present d'indicatiu en frases exhortatives. Fenòmens de palatalització en la flexió nominal per diftong impropi d'una consonant oclusiva / fricativa sorda (κάποια, αλήθεια), oclusiva / fricativa sonora (κάμπια, άδεια), lateral (παλιά), nasal (γειτονιά, μια) o de conservació de l'hiat (δωμάτι-ο). Atenció a la distinció gràfica de les formes de περνάω i les de παίρνω. Vocabulari relacionat amb el transport, els trasllats a la ciutat. Funcions: Donar instruccions / indicar com arribar a un lloc. Preguntar sobre com arribar a un lloc. Triar / convindre amb una altra persona l'itinerari per a arribar a un lloc.

SEGON QUADRIMESTRE: fins al 20.05.2024. Examen: 13 i 15.05.2024.

Unitat didàctica 6. (Ελληνικά Β', Ενότητα 4. Κλικ στα Ελληνικά Β1, Ενότητα 6). Consolidació d'oració interrogativa total encapçalada per pronom personal CI (Μου πάει αυτό το πουλόβερ;) Consolidació de l'ús d'adjectiu demostratiu + article determinat + (adjectiu) + substantiu; de l'ús dels adjectius en -ος, -η, -ο; -ος, -α, -ο; -ός, -ή/ιά, -ό; -ός, -ιά, -ό acompanyant substantius en nominatiu / acusatiu / genitiu en singular o plural. Repàs dels adjectius en -ής, -ιά, -ί. Introducció a les formes i ús dels adjectius en -ύς, -ιά, -ύ (φαρδύς, φαρδιά, φαρδύ). Consolidació de les formes perifràstiques de comparatiu de superioritat dels adjectius (πιο ψηλός, πιο ωραία, πιο γλυκό, πιο φαρδιά). Formació de les corresponents formes monolèctiques i les seues restriccions. Consolidació d'estructures valoratives (Σας κάνει το παντελόνι);. Atenció i insistència en els fenòmens fonològics de palatalització: ωδείο / φαρδιά, παλαιά / παλιά, διαβατήρια / ποτήρια. Ampliació del

vocabulari de compres, roba i activitats comercials. Funcions: expressar el gust/disgust per un objecte a comprar/comprat per un tercer. Participar en transaccions econòmiques simples. Demanar/respondre a un descompte.

Unitat didàctica 7. (*Ελληνικά Β', Ενότητα 6. Κλικ στα Ελληνικά Β1, ενότητα 7*). Oracions interrogatives el·líptiques introduïdes directament per la partícula *να* de subjuntiu (*Να παραγγείλουμε κι εμείς;*). Consolidació dels noms masculins imparisíl·labs en *-ας* (plural en *-άδες*), *-ης* (plural en *-ηδες*), *-ής* (plural en *-ήδες*), en *-ές* (plural en *-έδες*), com a *μουσακάς, καφετζής, μανάβης, κεφτές*. Femenins en *-ά* (plural en *-άδες*), *-ού* (plural en *-ούδες*), com a *γιαγιά, καφετζού*. Consolidació de la declinació de neutres irregulars molt freqüents (*κρέας, γάλα, φως*). Consolidació de les formes d'aorist i de subjuntiu puntual derivades de les primeres de la veu activa i passiva dels verbs coneguts. Consolidació de les formes puntuals de l'imperatiu de la veu activa. Introducció de les formes duratives. Ampliació del vocabulari de l'alimentació i restauració, útils de cuina, receptes, maneres de cuinar, ingredients, nocions de nutrició, alimentació saludable. Funcions: Llegir una carta d'un restaurant. Mostrar preferència / acordar una comanda. Reservar una taula. Explicar/preguntar sobre els passos d'una recepta.

Unitat didàctica 8. (*Ελληνικά Β', Ενότητα 7*). Oració declarativa afirmativa/negativa en el passat. Oració interrogativa total/parcial en el passat. Oració composta: oració principal en passat amb una subordinada temporal de simultaneïtat en pretèrit perfet simple/indefinit o imperfet. Consolidació de les formes i ús dels substantius masculins (en *-ος, -ης, -ας*), femenins (en *-α, -η*) i neutres (en *-ι, -ο, -μα*) acompanyats o no d'adjectius. Consolidació de les formes i ús del pretèrit imperfet dels verbs de la 1a conjugació A' i B' 1-2. Introducció a les formes corresponents de la veu passiva de verbs amb sentit reflexiu (*σηκωνόμουν*) o deponents (*χρειαζόμουν, ερχόμουν*). Insistència en l'oposició d'aspecte puntual/duratiu en el passat. Formes apocopades dels pronoms febles en acusatiu singular (*με, σε, τον, την...*) davant de paraules que comencen per vocal (*μ' άκουγε*). Caiguda de l'augment de verbs en passat precedits de pronom feble en genitiu singular (*μου, σου, του*) o en acusatiu neutre singular o plural (*το ξερα*), sobre el què acaba recaient l'accent (*μου λεγε*), no la titlla. Expressions de temps compatibles amb aspecte duratiu (*όταν ήμουν 10 χρονών, εκείνα τα χρόνια, πολλές φορές...*) en el passat. Vocabulari d'activitats de la vida diària, d'excursions, vacances i oci. Funcions: narració / descripció de formes de vida en el passat. Intercanvi d'informació / opinió sobre el passat. Expressió de records, nostàlgia.

3.4 UNITATS DIDÀCTIQUES NIVELL INTERMEDI 2 B1

Llibre de text principal: *Ελληνικά Β'*. Altres: *Κλικ στα Ελληνικά Β1. Επικοινωνήστε Ελληνικά 3. Βήματα μπροστά 2.*

PRIMER QUADRIMESTRE: fins al 14.02.2024. Examen: 12 i 14.02.2024.

Unitat didàctica 1. (*Ελληνικά Α'*, Ενότητα 19). Reforç de les oracions completives amb *ότι/πως*. Reforç dels substantius femenins en *-ση* (plural en *-σεις*). Reforç del camp semàntic de documents oficials (*δελτίο ταυτότητας, διαβατήριο, άδεια οδήγησης...*). Introducció al camp semàntic de les operacions bancàries. Reforç de l'ús de les sigles (*ΔΕΗ, ΕΛΤΑ...*). Funcions: Expressió de la petició d'informació/dubta/possibilitat: dubtes en el banc. Renovació d'un permís (de residència/de conducció...). Expressió de la voluntat/relat d'esdeveniments: denunciar una pèrdua/robe de documentació.

Unitat didàctica 2. (*Ελληνικά Β'*, Ενότητα 2). Oracions coordinades adversatives. Formes fortes del pronom personal en funció de CI reforçant el pronom feble (*Εμένα δε μου έδωσε το τηλέφωνό της. Εσένα;*) i usades en forma absoluta per a fer èmfasi en la persona. Usos adjectius i pronominals del possessiu compost *δικός μου, δική μου, δικό μου*. Ús predicatiu de *δικός μου* amb article / sense article. Reforç de les segones formes de genitiu del pronom interrogatiu *ποιος*: *ποιανού, ποιανής, ποιανού*. Ús de l'article determinat / indeterminat / absència d'article i el seu significat. Reforç de les formes de genitiu dels substantius coneguts. Femenins en *-ση*: reforç del singular i introducció del plural. Ampliació del vocabulari de l'habitatge, avaries, queixes. Funcions: Expressió del desacord / acord. Comunicació de problemes. Petició / oferiment de consells. Narració de problemes / esdeveniments en el passat.

Unitat didàctica 3. (*Ελληνικά Β'*, Ενότητα 8). Oracions impersonals de fenòmens atmosfèrics (*βρέχει, χιονίζει, φυσάει*). Oracions completives: introducció a l'estil indirecte. Oracions subordinades. Reforç de les oracions condicionals eventuais: subordinada amb *αν* + futur puntual sense *θα* (= subjuntiu puntual), principal en futur puntual (*Αν βρέξει αύριο, δεν θα πάμε για περπάτημα στο βουνό*). Reforç de l'ús de les formes de plural dels substantius femenins en *-ση* (*πιέσεις, χιονοπτώσεις*). Ús ocasional de formes puristes en registre formal (*εντάσεως*). Reforç de l'ús dels adjectius en *-ης, -α, -ικο* (*γκρινιάρης, -α, -ικο*). Verbs intransitius (*τρέχω*). Consolidació de l'ús de les formes del futur imperfect puntual (*απλός μέλλοντας*) dels verbs de la 1a conjugació (A') i de la 2a (B' 1 - 2) de la veu activa i passiva coneguts. Ús de present amb valor de futur. Consolidació de l'ús del pretèrit imperfecte dels verbs ja coneguts i dels nous relacionats amb el camp semàntic. Distinció dels al·lòfons palatals de les consonants velars que precedeixen vocal palatal: *κακός / καιρός*,

μετεωρολόγος / γυμναστική, χάλια / χιόνι, γκαράζ / παραγγελία. Vocabulari del clima i l'entorn natural. Funcions: comprendre la previsió del temps. Comentar la previsió meteorològica. Referir-se a accions futures que poden veure's afectades pels fenòmens meteorològics. Recordar com era el temps en determinat moment del passat.

Unidad didáctica 4. (Ελληνικά Β', Ενότητα 9. Βήματα μπροστά 2, Ενότητα 10). Oracions subordinades completives: ampliació de l'estil indirecte amb oracions subordinades interrogatives parcials o totals. Consolidació de l'ús de les formes del futur imperfectiu duratiu (εξακολουθητικός μέλλοντας) dels verbs de la 1a conjugació (Α') i de la 2a (Β' 1 - 2) de la veu activa i passiva coneguts. Naturalesa dels verbs amb què es construeix l'estil indirecte. Consolidació de les formes monolèctiques del comparatiu de superioritat dels adverbis quantitatius (περισσότερο, λιγότερο). Expressions adverbials compatibles amb la repetició en el futur (από αύριο..., από 'δώ και πέρα..., από 'δώ και στο εξής...). Formació de paraules: sigles (ΔΕΗ). Vocabulari de les activitats de la vida diària: tasques de la casa. Reciclatge. Entorn natural. Esdeveniments del futur. Funcions: narrar / descriure / preguntar sobre activitats / esdeveniments que ens fan prendre consciència de l'impacte per al entorn. Narrar / descriure / preguntar sobre activitats que es faran rutinàriament en el futur. Familiaritat en l'ús de les sigles més conegudes.

Unitat didàctica 5. (Ελληνικά Β', Ενότητα 11). Consolidació de les formes del subjuntiu puntual (απλή υποτακτική) dels verbs de la 1a conjugació (Α') i de la 2a (Β' 1 - 2) de la veu activa i passiva coneguts, fent especial èmfasi en les formes irregulars. Aspecte verbal: oracions subordinades introduïdes per να (+ subjuntiu puntual) complementant verbs, substantius, adjectius i adverbis (Είναι ανάγκη να σε δω σήμερα). Frases introduïdes directament per να (Να κλείσω το παράθυρο;), per ας (Ας πάμε, παιδιά!). Formació de paraules: compostos en -ήμερο (τριήμερο, δεκαπενθήμερο) que expressen el nombre de dies que dura un determinat període. Ampliació del vocabulari de viatges, guies, hotels, prestacions... Funcions: comentar opcions de viatges / preus / prestacions sobre trasllats propis o de tercers. Expressar una queixa / problema. Expressar satisfacció.

SEGON QUADRIMESTRE: fins al 20.05.2024. Examen: 13 i 15.05.2024.

Unitat didàctica 6. (Ελληνικά Β', Ενότητα 12). Consolidació de les oracions completives. Recapitulació de completives introduïdes per πως/ότι (ειδικές), per να (βουλευτικές). Estil indirecte. Introducció de les oracions de temor / dubta (ενδοιαστικές). Conjuncions μήπως / μη. Úsos de ότι. Consolidació de l'ús del subjuntiu puntual i del duratiu de tots els verbs vistos atenent les circumstàncies/naturalesa de l'acció o la gramàtica. Funcions: narrar /

descriure un accident (cotxe/moto, etc.) propi o d'un tercer. Vocabulari relatiu a la conducció i els conductors, accidents automobilístics, seguretat en la conducció. Narrar / descriure a un metge (a un conegut/veí, etc.) els danys patits en un accident propi o d'un tercer.

Unitat didàctica 7. (*Ελληνικά Β'*, Ενότητα 14). Oracions de relatiu: amb antecedent exprés i pronom relatiu invariable *που*; introduïdes per preposició i el pronom relatiu complex *ο οποίος, η οποία, το οποίο* (ús formal/informal). Introducció a les oracions de relatiu sense antecedent exprés amb els pronoms *όποιος, όποια, όποιο; όσος, όση, όσο, ό,τι*. Sintaxi dels relatius complexos *αυτός που* i *εκείνος που*. Diferenciació ortogràfica i sintàctica entre *ό,τι* i *ότι* i *που* i *πού*. Sistematització dels numerals ordinals. Ús dels ordinals per a referir-se als dies del mes. Atenció al canvi de l'accent respecte al seu ús ordinari. Revisió de preposicions que es construeixen amb acusatiu ja conegudes (*από, σε, με, για, μέχρι, ως, παρά, κατά, μετά, χωρίς*). Introducció d'algunes noves (*προς, αντί*); de locucions (*αντί για, εκτός από*). Preposicions que es construeixen amb genitiu (*κατά, εναντίον, υπέρ, μεταξύ*); locucions (*λόγω, εξαιτίας*). Festes assenyalades de la tradició grega: *τα Χριστούγεννα, η Πρωτοχρονιά, το καρναβάλι, η Σαρακοστή, η Καθαρά Δευτέρα*. Vocabulari de les activitats de temps lliure i oci: les festes. Funcions: descriure una festa. Proposar / suggerir acudir a una (en el futur). Narrar activitats en una festa passada. Comentar / discutir a quina festa acudir.

Unitat didàctica 8. (*Ελληνικά Β'*, Ενότητα 16. *Επικοινωνήστε Ελληνικά 2*, Ενότητα 23). Oracions subordinades: sistematització de les oracions subordinades completives. Introducció a la substantivació de frases mitjançant l'ús de l'article determinat neutre *το*. L'adjectiu pronominal / el determinant *κανένας, καμιά, κανένα* en frase declarativa afirmativa amb valor positiu d' *algun*: *Θα καθίσω στο σπίτι να δω καμιά ταινία στην τηλεόραση*. Introducció de les formes dels substantius neutres en *-ος* (*έτος, μέγεθος*). Introducció a les formes de present de la veu passiva amb sentit reflexiu (*κουνιέμαι, οδηγούμαι*) o passiu (*κτυπιέμαι, πληροφορούμαι*) *ο*, en el cas de verbs deponents, actiu (*βαριέμαι, ασχολούμαι*) dels verbs de la 2a conjugació B' 1-2. Reforç de les formes corresponents dels verbs de la 1a conjugació A': *ενημερώνομαι, διαβάζομαι, χρειάζομαι*. Ús modal d'uns certs verbs i la seua repercussió en la subordinació completiva (*λέω ότι / λέω να; ξέρω ότι / ξέρω να; μαθαίνω ότι / μαθαίνω να;...*). Expressions de temps compatibles amb aspecte duratiu (*όταν ήμουν 10 χρονών, εκείνα τα χρόνια, πολλές φορές...*) en el passat. Formació de paraules: sufix *-ιαίος* amb una paraula de temps (*εβδομαδιαίος, -α, ο*) indica freqüència. Vocabulari d'activitats del temps lliure i oci i de les

tecnologies de la informació i de la comunicació. Funcions: Informar / preguntar sobre la manera d'informar-se. Expressió de grat/records/desplaer respecte a programes de televisió/ràdio/Internet. Narració/resumen/crítica d'un capítol d'una sèrie.

3.5 UNITATS DIDÀCTIQUES NIVELL INTERMEDI 1 B2

Llibre de text principal: *Ελληνικά Β' i Κλικ στα ελληνικά Β2*. Altres: *Ταξίδι στην Ελλάδα 2, Επίπεδα Β1 & Β2, Επικοινωνήστε Ελληνικά 3, Βήματα μπροστά 3*.

PRIMER TRIMESTRE: fins al 21.12.2023. Examen: 28 i 30.11.2023.

Unitat didàctica 1. (*Ελληνικά Β'*, Ενότητα 12). Consolidació de les oracions completives. Recapitulació de completives introduïdes per *πως/ότι* (ειδικές), per *να* (βουλευτικές). Estil indirecte. Introducció de les oracions de temor / dubta (ενδοιαστικές). Conjuncions *μήπως / μη*. Úsos de *ότι*. Consolidació de l'ús del subjuntiu puntual i del duratiu de tots els verbs vistos atenent les circumstàncies/naturalesa de l'acció o la gramàtica. Funcions: narrar / descriure un accident (cotxe/moto, etc.) propi o d'un tercer. Vocabulari relatiu a la conducció i els conductors, accidents automobilístics, seguretat en la conducció. Narrar / descriure a un metge (a un conegut/veí, etc.) els danys patits en un accident propi o d'un tercer.

Unitat didàctica 2. (*Ελληνικά Β'*, Ενότητα 16). Oracions subordinades: sistematització de les oracions subordinades completives. Introducció a la substantivació de frases mitjançant l'ús de l'article determinat neutre *το*. L'adjectiu pronominal / el determinant *κανένα, καμιά, κανένα* en frase declarativa afirmativa amb valor positiu d' *algun*: *Θα καθίσω στο σπίτι να δω καμιά ταινία στην τηλεόραση*. Introducció de les formes dels substantius neutres en - *ος (έτος, μέγεθος)*. Introducció a les formes de present de la veu passiva amb sentit reflexiu (*κουνιέμαι, οδηγούμαι*) o passiu (*κτυπιέμαι, πληροφορούμαι*) o, en el cas de verbs deponents, actiu (*βαριέμαι, ασχολούμαι*) dels verbs de la 2a conjugació Β' 1-2. Reforç de les formes corresponents dels verbs de la 1a conjugació Α': *ενημερώνομαι, διαβάζομαι, χρειάζομαι*. Ús modal d'uns certs verbs i la seua repercussió en la subordinació completiva (*λέω ότι / λέω να; ξέρω ότι / ξέρω να; μαθαίνω ότι / μαθαίνω να;...*). Expressions de temps compatibles amb aspecte duratiu (*όταν ήμουν 10 χρονών, εκείνα τα χρόνια, πολλές φορές...*) en el passat. Formació de paraules: sufix *-ιαίος* amb una paraula de temps (*εβδομαδιαίος, -α, ο*) indica freqüència. Vocabulari d'activitats del temps lliure i oci i de les tecnologies de la informació i de la comunicació. Funcions: Informar / preguntar sobre la

manera d'informar-se. Expressió de grat/records/desplaer respecte a programes de televisió/ràdio/Internet. Narració/resumen/crítica d'un capítol d'una sèrie.

Unitat didàctica 3. (*Ελληνικά Β'*, Ενότητα 18. *Επικοινωνήστε Ελληνικά 3*, Ενότητα 4). Consolidació de l'ús i construcció de les oracions completives (ειδικές / βουλευτικές) i de la naturalesa dels verbs, substantius, adjectius i adverbis dels què depenen. Introducció a les oracions subordinades adverbials finals i consecutives. Consolidació dels substantius masculins en -έας (plural -είς), femenins en -ση (plural -σεις): (*η πρόσληψη*). Introducció al pretèrit perfet de la veu activa dels verbs de la 1a conjugació A' regulars i irregulars i de la 2a B' 1 - 2 coneguts. Usos: distinció del pretèrit indefinit / perfet simple (*αόριστος*). Formes d'imperatiu puntual dels verbs de la veu passiva de la 1a conjugació A' regulars i irregulars (*ετοιμάσου, πλύσου*) i de la 2a conjugació B' 1 - 2 (*πέρασε, πληροφορήσου*). Equivalència del subjuntiu i de l'imperatiu (*Και να ντυθείς ζεστά!*). Forma negativa, exclusivament amb l'adverbi *μη* i les formes de subjuntiu. Vocabulari de treball y ocupacions. Formació de paraules: introducció a las sèries de substantius formats sobre un substantiu i una alternança de prefixos -preposicions- (*πρόσληψη, πρόληψη, παραλαβή, επανάληψη*), d'acord amb els verbs corresponents (*προσλαμβάνω, προλαβαίνω, παραλαμβάνω, επαναλαμβάνω*). Funcions: expressar satisfacció / insatisfacció (per un treball). Donar consells / fer suggeriments a algú que té problemes en el treball. Comprendre/analitzar/comentar anuncis que ofereixen treball. Redactar una carta formal senzilla (sol·licitant/oferint-se per a un treball).

Unitat didàctica 4. (*Ελληνικά Β'*, Ενότητα 14). Oracions de relatiu: amb antecedent exprés i pronom relatiu invariable *που*; introduïdes per preposició i el pronom relatiu complex *ο οποίος, η οποία, το οποίο* (ús formal/informal). Introducció a les oracions de relatiu sense antecedent exprés amb els pronoms *όποιος, όποια, όποιο; όσος, όση, όσο, ό,τι*. Sintaxi dels relatius complexos *αυτός που* i *εκείνος που*. Diferenciació ortogràfica i sintàctica entre *ό,τι* i *ότι* i *που* i *πού*. Sistematització dels numerals ordinals. Ús dels ordinals per a referir-se als dies del mes. Atenció al canvi de l'accent respecte al seu ús ordinari. Revisió de preposicions que es construeixen amb acusatiu ja conegudes (*από, σε, με, για, μέχρι, ως, παρά, κατά, μετά, χωρίς*). Introducció d'algunes noves (*προς, αντί*); de locucions (*αντί για, εκτός από*). Preposicions que es construeixen amb genitiu (*κατά, εναντίον, υπέρ, μεταξύ*); locucions (*λόγω, εξαιτίας*). Festes assenyalades de la tradició grega: *τα Χριστούγεννα, η Πρωτοχρονιά, το καρναβάλι, η Σαρακοστή, η Καθαρά Δευτέρα*. Vocabulari de les activitats de temps lliure i oci: les festes. Funcions: descriure una festa. Proposar / suggerir acudir a una (en el futur). Narrar activitats en una festa passada. Comentar / discutir a quina

festa acudir.

SEGON TRIMESTRE: 05.03.2024. Examen: 27 i 29.02.2024.

Unitat didàctica 5. (Κλικ στα Ελληνικά Β2, Ενότητα 1). Unitat temàtica: pobles, tribus, races, civilitzacions. Tradicions culturals. Reforç de l'aorist actiu i passiu de les tres conjugacions. Consolidació de formes d'aorist passiu irregulars per canvi de vocalisme (βρέχομαι > βράχηκα, ντρέπομαι > ντράπηκα). Ús sistemàtic de formes d'aorist (i uns altres temps) passives en textos de gènere periodístic. Consolidació dels substantius femenins en -ση (plural -σεις) i de l'esquema accentual de les paraules esdrúixoles (άσκηση/ασκήσεις) en contrast amb les planes (Δύση/Δύσης). Atenció a formes arcaïtzants (Δύσεως) i el seu context d'ús. Introducció dels adjectius en -ης, -ης, -ες (ιθαγενής, -ής, -ές). Narració d'esdeveniments en un passat llunyà. Vocabulari propi del camp semàntic.

Unidad didáctica 6. (Κλικ στα Ελληνικά Β2, Ενότητα 1). Unitat temàtica: pobles, tribus, races, civilitzacions. Formes de vida. Hàbits. Estereotips culturals. Consolidació de les formes d'imperfet d'indicatiu de la veu activa de les tres conjugacions i de la veu passiva de la conjugació A. Introducció de l'imperfet de la veu passiva dels verbs contracts B1 i B2. Consolidació dels adjectius vistos en els nivells anteriors. Sistematització dels adjectius en -ης, -ης, -ες. Ús freqüent de formes substantivades dels adjectius en -ης, -ης, -ες: ο ιθαγενής, ο συγγενής. Descripció d'esdeveniments en passat. Descripció de viatges i de pobles coneguts. Descripció de trets i persones. Vocabulari propi del camp semàntic.

Unitat didàctica 7. (Κλικ στα Ελληνικά Β2, Ενότητα 2). Unitat temàtica: L'habitatge: tipus de construcció. L'habitatge i els sense sostre. Compartir habitatge/viure en un col·legi major. Consolidació de substantius masculins en -έας (προβολέας) i neutres en -ος (έθνος), -ιμο (πλύσιμο) e irregulars en -ς (φως, κρέας). Introducció dels substantius comuns femenins en -ω (πειθώ) —recordant els noms propis en -ω (Ηρώ)— i dels neutres en -ν (σύμπαν, συμβάν, φωνήεν, προϊόν). Consolidació de l'ús del futur imperfet i de les seues formes puntuals i duratives. Introducció de les formes passives corresponents de la 2a conjugació B1 i B2. Introducció del condicional simple. Introducció de les oracions condicionals de mera possibilitat. Introducció a la composició lèxica (l'exemple d'οίκος). Funcions: Descripció d'un habitatge, de diferents tipus d'edificis. Argumentació sobre avantatges i desavantatges de viure amb la família / emancipar-se; viure a soles / compartir casa; quedar-se en la seua pròpia casa / anar a una residència. Vocabulari propi del camp semàntic.

TERCER TRIMESTRE fins al 22.05.2024. Examen: 6 i 8.05.2024.

Unitat didàctica 8. (*Ταξίδι στην Ελλάδα 2, Επίπεδα B1 & B2, Ενότητα 3*). Unitat temàtica: Vida en el camp / vida a la ciutat. La naturalesa a les nostres ciutats. Ciutats més habitables. Problemes a les ciutats modernes: contaminació, especulació, absència d'espais verds. Sistematització de l'ús de l'imperfecte de tots els verbs coneguts. Introducció de les formes passives de l'imperfecte de la 2a conjugació B1 i B2. Descripció d'un barri, d'una ciutat en el passat i en els nostres dies. Argumentació sobre avantatges i desavantatges de la vida en el camp/ciutat. Vocabulari propi del camp semàntic.

Unitat didàctica 9. (*Ελληνικά Τώρα 2 + 2, Ενότητα 8*). Unitat temàtica: urbanisme. Especulació urbanística. Autoritats municipals. Presa de decisions en el nivell municipal. Consolidació del condicional simple (*θα + imperfecte d'indicatiu*). Introducció de les oracions condicionals de mera possibilitat. Funcions: argumentació sobre avantatges i desavantatges de la construcció d'un aparcament / parc / hotel / biblioteca... en el nostre barri/poble/ciutat. Vocabulari propi del camp semàntic.

Unitat didàctica 10. (*Κλικ στα Ελληνικά, Ενότητα 3. Επικοινωνήστε Ελληνικά 3, Ενότητα 2*). Vídeos: *Ο μαγικός κόσμος των ζώων* της Disney. Llibre de lectura *Η μοναχική φώκια*. El món animal i la naturalesa. La seua protecció. Activitats d'ONG en defensa de la naturalesa. Recapitulació de pronoms i determinants interrogatius (*τι/ποιος, -α, -ο, πόσο/πόσοι, -ες, -α, πού, πότε, πώς*) i el seu ús amb preposició. Reforç dels casos oblics dels substantius neutres en *-ος*. Insistència en les formes neutres plurals dels adjectius en *-ης, -ης, -ες* (*τα Αιλουροειδή, τα Κητώδη*). Aparició d'adjectius compostos amb dues terminacions: *σαρκοφάγος, -ος, -ο, καρποφάγος, -ος, -ο, εντομοφάγος, -ος, -ο* i també *ψυμφάγος, -α, -ο*. Consolidació del condicional simple i de les oracions condicionals de mera possibilitat. Composició de verbs: compostos de *-στρέφω*. Característiques dels textos periodístics de divulgació: freqüència d'ús del relatiu complex *ο οποίος, η οποία, το οποίο* i de la veu passiva. Introducció de fórmules amb participis de present de la veu passiva (*απειλούμενος*). Consolidació del condicional simple i de les oracions condicionals de mera possibilitat. Introducció de verbs compostos. Descripció del treball d'una ONG. Exposició de problemes causats per l'ésser humà a la fauna salvatge i la naturalesa en general i les seues conseqüències per a l'ecosistema. Descripció d'un animal i de la seua forma de vida. Vocabulari propi del camp semàntic.

Unitat didàctica 11. (*Κλικ στα Ελληνικά B2, Ενότητα 3. Βήματα μπροστά 3, Ενότητα 1*). Els animals domèstics. Sintaxi dels verbs deponents (forma passiva i significat actiu): amb CD (substantiu en acusatiu) o seguits de les conjuncions *ότι ο να;* amb substantiu en acusatiu precedit de *για* o seguits de la conjunció *που*. Funcions: Expressió dels sentiments:

substantius i la gradació del seu significat (*χαρά / ευτυχία*); verbs més CD (*αισθάνομαι, νιώθω, εκφράζω, εκδηλώνω, δείχνω...*). Ocultació dels sentiments (*κρύβω...*). Descripció del treball en una protectora. Oferir/demanar consells sobre l'educació/cuidat/alimentació d'una mascota. Vocabulari propi del camp semàntic.

3.6 UNITATS DIDÀCTIQUES NIVELL INTERMEDI 2 B2

Llibre de text principal: *Κλικ στα Ελληνικά Β2*. Altres: *Επικοινωνήστε Ελληνικά 3. Ταξίδι στην Ελλάδα 2, Επίπεδα Β1 & Β2. Ελληνικά Β'. Βήματα μπροστά 3. Ελληνικά & Επιστήμη*. Vídeos: *Ο μαγικός κόσμος των ζώων (Disney)*, etc.

PRIMER TRIMESTRE: fins al 20.12.2023. Examen: 27 y 29.11.2023.

Unitat didàctica 1. (*Κλικ στα Ελληνικά, Ενότητα 3. Επικοινωνήστε Ελληνικά 3, Ενότητα 2*. Vídeos: *Ο μαγικός κόσμος των ζώων* της Disney. Llibre de lectura *Η μοναχική φώκια*). El món animal i la naturalesa. La seua protecció. Activitats d'ONG en defensa de la naturalesa. Recapitulació de pronoms i determinants interrogatius (*τι/ποιος, -α, -ο, πόσο/πόσοι, -ες, -α, πού, πότε, πώς*) i el seu ús amb preposició. Reforç dels casos oblics dels substantius neutres en *-ος*. Insistència en les formes neutres plurals dels adjectius en *-ης, -ης, -ες* (*τα Αιλουροειδή, τα Κητώδη*). Aparició d'adjectius compostos amb dues terminacions: *σαρκοφάγος, -ος, -ο, καρποφάγος, -ος, -ο, εντομοφάγος, -ος, -ο* i també *ψιμφάγος, -α, -ο*. Consolidació del condicional simple i de les oracions condicionals de mera possibilitat. Composició de verbs: compostos de *-στρέφω*. Característiques dels textos periodístics de divulgació: freqüència d'ús del relatiu complex *ο οποίος, η οποία, το οποίο* i de la veu passiva. Introducció de fórmules amb participis de present de la veu passiva (*απειλούμενος*). Consolidació del condicional simple i de les oracions condicionals de mera possibilitat. Introducció de verbs compostos. Descripció del treball d'una ONG. Exposició de problemes causats per l'ésser humà a la fauna salvatge i la naturalesa en general i les seues conseqüències per a l'ecosistema. Descripció d'un animal i de la seua forma de vida. Vocabulari propi del camp semàntic.

Unitat didàctica 2. (*Κλικ στα Ελληνικά Β2, Ενότητα 3. Βήματα μπροστά 3, Ενότητα 1*). Els animals domèstics. Sintaxi dels verbs deponents (forma passiva i significat actiu): amb CD (substantiu en acusatiu) o seguits de les conjuncions *ότι ο να;* amb substantiu en acusatiu precedit de *για* o seguits de la conjunció *που*. Funcions: Expressió dels sentiments: substantius i la gradació del seu significat (*χαρά / ευτυχία*); verbs més CD (*αισθάνομαι, νιώθω, εκφράζω, εκδηλώνω, δείχνω...*). Ocultació dels sentiments (*κρύβω...*). Descripció

del treball en una protectora. Oferir/demanar consells sobre l'educació/cuidat/alimentació d'una mascota. Vocabulari propi del camp semàntic.

Unitat didàctica 3. (Κλικ στα Ελληνικά Β2, Ενότητα 3. Επικοινωνήστε Ελληνικά 3, Ενότητα 2. Ελληνικά & Επιστήμη, Ενότητα 9). Problemes relacionats amb el medi ambient: contaminació, pol·lució, reescalfament, gasos d'efecte d'hivernacle, canvi climàtic, desforestació, desertització, etc. Consolidació de les formes neutres de participi substantivades, acabades en -ον, -αν, -εν, com ara όζον, συμβάν, φωνήεν. Sistematització de les relacions de concordança dels adjectius en -ης, -ης, -ες. Sistematització de les formes irregulars d'aorist dels verbs en -αίνω/-αίνομαι i -άνω/-άνομαι (μαθαίνω, χορταίνω, αρρωσταίνω, βυζαίνω, αυξανώ, αισθάνομαι, βαθαίνω, ανασαίνω, ανεβαίνω, συμβαίνει > έμαθα, χόρτασα, αρρώστησα, βύζαξα, αύξησα, αισθάνθηκα, βάθυνα, ανάσανα ανέβηκα, συνέβη) i dels verbs en -ύνω/-ύνομαι (απομακρύνω > απομάκρυνα). Derivació: compostos derivats de δρω / δράση / δράμα: δραστήριος, δράστης, δραστηριότητα, δραστικός, δραματικός, αντιδρώ, αντίδραση, αντιδραστήρας, αντιδραστικός... Escoltar, entendre i ser capaç de reproduir els aspectes més destacats d'una notícia d'actualitat (accidents de gran magnitud). Narrar en passat una successió d'esdeveniments. Vocabulari propi del camp semàntic.

SEGON TRIMESTRE: fins al 06.03.2024. Examen: 26 i 28.02.2024.

Unitat didàctica 4. (Κλικ στα Ελληνικά Β2, Ενότητα 3. Επικοινωνήστε Ελληνικά 3, Ενότητα 8. Llibre de lectura Τρόφιμα). La naturalesa i els diferents medis físics: el sòl, l'aigua. La producció agrícola. Tradicions agrícoles. Oracions subordinades: oracions condicionals irrealis de passat. Recapitulació dels diferents tipus de períodes condicionals. Verbs compostos: παράγω i altres compostos de l'antic -άγω (εισάγω, εξαγω...), -τηρώ (διατηρώ, συντηρώ...). Derivació nominal: παραγωγή, εισαγωγή, εξαγωγή... Descripció de l'activitat econòmica d'una regió/poble/país... Explicació de la concatenació de fets relacionats amb la producció agrícola. Vocabulari propi del camp semàntic.

Unitat didàctica 5. (Επικοινωνήστε Ελληνικά 3, Ενότητα 8. Ταξίδι στην Ελλάδα, Επίπεδα Β1 & Β2, Ενότητα 5). Operacions bancàries. Economia. La incidència de l'economia en la vida del ciutadà. La crisi econòmica. La globalització. Oracions subordinades: consolidació de les oracions condicionals irrealis de passat. Descripció d'operacions bancàries. Explicació simple de fenòmens econòmics que afecten la vida del ciutadà. Argumentació sobre avantatges i desavantatges de fenòmens de la vida econòmica: globalització. Vocabulari propi del camp semàntic.

Unitat didàctica 6. (Κλικ στα Ελληνικά Β2, Ενότητα 4. Ταξίδι στην Ελλάδα 2, Επίπεδα Β1 & Β2. Ενότητα 14). Notícies relacionades amb la tecnologia. Mitjans tecnològics. Evolució tecnològica. El futur del planeta terra. Ciència. Espai. Consolidació dels temps compostos —pretèrit perfet, pretèrit plusquamperfet i futur perfet— de la veu activa. Sistematització dels temps compostos de la veu passiva. Sistematització de les formes del condicional simple. Exposar els mitjans que són útils en la nostra vida professional i personal i per què. Descriure la vida en els viatges espacials. Vocabulari propi del camp semàntic.

TERCER TRIMESTRE fins al 22.05.2024. Examen: 06 i 08.05.2024.

Unitat didàctica 7. (Κλικ στα Ελληνικά Β2, Ενότητα 5. Βήματα μπροστά 3, Ενότητα 6. Ελληνικά & Επιστήμη, Ενότητα 7). Obres d'art. Formes d'art. Teatre. Grafitis. Artistes. Pintors. Artistes de carrer. Músics. Sistematització de les oracions subordinades temporals (d'anterioritat, posterioritat i simultaneïtat). Sistematització de la concordança dels adjectius en -άς, -ού, -άδικο (υπναράς, υπναρού, υπναράδικο/υπναρούδικο). Adjectius en -ύς més pròxims a les formes clàssiques (ταχύς, ταχεία, ταχύ, gen. ταχέος, ταχείας, ταχέος). Consolidació dels participis de present (= gerundi) de la veu activa dels verbs coneguts. Oracions subordinades integrades per un gerundi i els seus valors. Negació del gerundi. Iniciació a les formes, valors i ús dels participis de present passiu: formes corresponents a la 1a conjugació A' i a la 2a B1 i B2. Sistematització dels participis de perfecte de la veu passiva. Algunes particularitats en la seua formació: reduplicació. Presentar/exposar la valoració personal d'una obra d'art. Debatre/argumentar sobre què es considera obra d'art (grafiti). Resumir una obra de teatre/pel·lícula. Descriure una obra plàstica. Vocabulari propi del camp semàntic.

Unitat didàctica 8. (Κλικ στα Ελληνικά Β2, Ενότητα 7. Επικοινωνήστε Ελληνικά 2, Ενότητα 4). Redes sociales e Internet. Realidad virtual. Peligros en la red. Relaciones humanas. Amistad. Trabajo voluntario. Consolidación de las formas perifrásticas y monoléticas de todos los adjetivos conocidos (incluidos los terminados en -ης, -ης, -ες) y de los adverbios para formar correctamente el grado comparativo, el superlativo relativo y el superlativo absoluto. Formas con particularidades. Formas defectivas. Proponer/rechazar participar en una actividad. Redactar/interpretar una entrada en una red social. Vocabulario propio del campo semántico.

4 METODOLOGIA. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES

4.1 METODOLOGIA GENERAL I ESPECÍFICA DE L'IDIOMA

Es pretén oferir a l'alumne de l'assignatura de Grec Modern un conjunt de tasques integrades, en las què es reflectisca i avalue el progressiu grau d'adquisició de les diferents competències lingüístiques que el procés d'aprenentatge d'un idioma porta implícites, de manera que ell mateix siga protagonista d'aquest procés.

I, ja que entenem l'idioma como un mitjà de comunicació que es desenvolupa en diferents tipus d'interacció social, en l'ensenyament a l'aula s'haurà de posar l'accent precisament en les destreses de producció i comprensió de l'alumne en la seua interacció amb els altres, en el desenvolupament per la seua part de les destreses de comunicació. Fonamentalment, haurà de desenvolupar tasques relacionades amb destreses de comprensió, expressió, interacció o mediació o diferents combinacions d'aquestes. El treball a l'aula s'orientarà al fet que aquestes tasques ocupen la major part del temps d'una classe.

L'elecció i la realització de les tasques a desenvolupar per l'alumne estarà encaminada a afavorir i estimular el procés d'aprenentatge iniciat, subratllant el seus encerts i no els errors que, indefectiblement, es produeixen en tota "interlingua".

Les experiències d'aprenentatge que potencien l'ús adequat de l'idioma per part de l'alumne seran aquelles que:

- estimulen l'interés i la sensibilitat cap a les cultures on es parla l'idioma que s'estudia,
- fomenten la confiança de l'alumne en si mateix en facilitar-li el procés de comunicació,
- augmenten la motivació de l'alumne per aprendre dins de l'aula i
- desenvolupen la capacitat per a aprendre de manera autònoma.

Objectiu essencial de l'ensenyament de l'idioma serà convertir l'alumne en centre d'aquest procés, dotar-li de les eines que li permeten continuar desenvolupant-ho fora de l'aula, amb l'adequat assessorament i avaluació del professor.

És responsabilitat del professor fomentar i estimular l'interés de l'alumne per la llengua meta mitjançant la realització de tasques i proves adequades i motivadores, de l'adequada valoració de l'actuació de l'alumne, de l'anàlisi de les necessitats específiques de cada alumne, de l'orientació a l'alumne en relació amb la manera de desenvolupar estratègies generals d'aprenentatge i específiques de cada destresa.

En línies generals, el procés d'aprenentatge es desenvoluparà a l'aula d'acord amb els següents criteris:

- Estarà centrat en l'alumne, en el desenvolupament per la seua part de tasques que li permeten interactuar, produir i comprendre textos orals o escrits, és a dir, aquelles a les què haurà d'enfrontar-se en situacions de comunicació real.
- Les tasques que es duguen a terme vindran determinades pels objectius específics del nivell.
- El desenvolupament d'aquestes tasques afavorirà que la llengua vehicular siga eminentment la llengua meta, en el nivell corresponent a cada curs.
- Per a una major eficàcia en la realització de les tasques i una millor comunicació entre l'alumnat, haurà de desenvolupar-se a l'aula un clima que afavorisca l'empatia i el respecte.
- En el disseny de tasques haurà de tindre's en compte per damunt de tot els interessos quotidians dels alumnes, de manera que els resulte assequible i motivadora la seua realització.

En el procés d'aprenentatge l'alumne haurà d'anar adquirint gradualment una certa autonomia, de manera que se senta corresponsable en aquest procés, per a què es garantisca que no s'interrompa a la finalització dels cursos.

L'alumne haurà de ser conscient que seguirà el procés d'aprenentatge de manera autònoma si és capaç d'aplicar una sèrie d'estratègies generals relacionades amb aquest i altres específiques relacionades amb les destreses.

El professor haurà d'estar en situació de proporcionar al seus alumnes orientació i assessorament en l'adquisició de noves estratègies d'aprenentatge i en el reconeixement de les què ell ja aplica.

4.2 ACTIVITATS I ESTRATÈGIES D'ENSENYAMENT I APRENTATGE

Estratègies d'expressió oral i escrita

Planificació

- Determinar els requeriments de la tasca i avaluar els propis coneixements i recursos lingüístics per al seu desenvolupament.
- Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de realitzar eficaçment la tasca (repassar què sabem sobre el tema, què podem o volem dir, etc.).

- Planificar el missatge amb claredat, distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar de forma bàsica el text (oral o escrit) al destinatari, context i canal, planificant el registre, estructura de discurs, etc. apropiats en cada cas.
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

- Expressar el missatge amb claredat i coherència, estructurant-lo de forma bàsica però adequada i ajustant-se, si és el cas, als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (mamprendre una versió més modesta o més ambiciosa), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Aprofitar els coneixements previs (utilitzar llenguatge 'prefabricat' o del qual l'usuari se sent molt segur, etc.).
- Provar noves expressions i, en general, ser capaç d'adoptar uns certs riscos sense bloquejar la comunicació.
- Enfrontar-se de forma elemental a interrupcions de la comunicació (per factors com a bloquejos de memòria, no saber què dir o escriure, etc.) per mitjà de tècniques com ara guanyar temps, canviar de tema, etc.
- Compensar les carències lingüístiques per mitjà de procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals. Entre estos procediments figuren els següents:

Lingüístics

- Realitzar hipòtesis basades en els coneixements previs, semblances entre llengües, etc.
- 'Estrangeritzar' paraules de la seua llengua materna.
- Modificar paraules de significat paregut.
- Definir o parafrasejar un terme o expressió.
- Usar sinònims, quasi-sinònims o antònims.
- Ajustar o aproximar el missatge (fent-ho més simple o menys precís, etc.).

Paralingüístics (textos orals)

- Demanar ajuda.
- Assenyalar objectes, usar díctics o realitzar accions que aclareixen el significat.
- Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).
- Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Seguiment, (auto)avaluació i correcció

- Realitzar (per als textos orals) de forma bàsica un seguiment de l'efecte o èxit de la comunicació, basant-se en la reacció de l'interlocutor o audiència, i efectuant, si fa falta, modificacions bàsiques en el text.
- Corregir el text durant l'execució i, per als textos escrits, en acabar esta.
- En l'expressió oral, enregistrar-se per tal de verificar després, amb l'ajuda dels companys i del professor, la transmissió del missatge i prendre consciència de les dificultats.
- En l'expressió escrita, rellegir per a valorar amb l'ajuda de les notes d'un mateix, de materials de consulta, dels companys i del professor, la pertinença del que s'ha escrit i els errors.
- Corregir i reescriure o enregistrar de nou el text, tractant de superar les dificultats observades.

Estratègies de comprensió oral i escrita

Planificació

- Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de realitzar eficaçment la tasca (repassar què sabem sobre el tema, etc.).
- Identificar el tipus de text o discurs oral o escrit, adaptant la seua comprensió a eixa tipologia.
- Decidir per avançat prestar atenció a distints aspectes de comprensió oral o escrita (comprendre el sentit general, buscar informació específica, etc.).
- Predir i realitzar hipòtesis sobre el contingut d'un text oral o escrit basant-se en el seu coneixement del tema i en el context (emissor i destinatari, situació, elements paralingüístics, etc.) i cotext (resta del text, etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Desenvolupar la capacitat d'entendre globalment, sense necessitat d'entendre cada un dels elements.

Execució

- Deducir, inferir i fer hipòtesis a partir de la comprensió d'elements aïllats significatius a fi de reconstruir el significat global del text, recolzant-se en elements lingüístics, paralingüístics i paratextuals, i compensant d'esta manera possibles carències lingüístiques.

- Deducir i fer hipòtesis sobre el significat de paraules o frases per mitjà del context, l'anàlisi de l'estructura i forma o el coneixement d'altres llengües.
- Distingir de forma elemental entre idees principals i secundàries d'un text.
- Distingir de forma bàsica l'estructura del text, valent-se dels elements lingüístics, paralingüístics i paratextuals que assenyalen tal estructura i servint-se d'ella per a facilitar la comprensió.
- Utilitzar eines com ara el subratllat o la presa de notes per a aconseguir una millor comprensió del contingut i estructura del text.

Seguiment, (auto)avaluació i correcció

- Reformular les hipòtesis i comprensió aconseguida a partir de la comprensió de nous elements o de la comprensió global.
- Contrastar i verificar si s'ha comprés bé.
- Assenyalar allò que no s'ha comprés.
- Demanar o intentar, de diferents formes, aclarir el missatge.

Estratègies d'interacció oral i escrita

Moltes activitats comunicatives, com la conversa i la correspondència, són *interactives*, és a dir, els participants s'alternen com a productors i receptors molt sovint amb diversos torns. En altres casos, com quan s'enregistra o es transmet la parla o quan s'envien textos per a la seua publicació, els emissors estan allunyats dels receptors, als quals inclús poden no conèixer i no poden respondre-les. En estos casos l'acte comunicatiu es pot considerar com el fet de parlar, escriure, escoltar o llegir un text.

Planificació

- Seleccionar l'esquema d'interacció oral (model de diàleg situacional, etc.) o tipus de text escrit (carta informal, formal bàsica, etc.) adequats a la tasca.
- Anticipar el que els interlocutors coneixen o no per a ajustar la tasca.

Execució

- Fer ús de procediments senzills per a començar, continuar o acabar una conversació.
- Resoldre de forma bàsica dubtes o bloquejos en la comunicació, guanyant temps per a pensar, dirigint la comunicació cap a un altre tema, etc. (interacció oral).
- Referir-se amb claredat al missatge emés per l'altra persona i assenyalar clarament les característiques del missatge que s'espera (interacció escrita).
- Cooperar amb l'interlocutor per a facilitar la comprensió mútua, demanant o facilitant ajuda o aclariment quan siga precís.

- Invitar una altra persona a participar en l'intercanvi comunicatiu.

Seguiment, (auto-)avaluació i correcció

- Efectuar, de forma elemental, les repeticions, aclariments i correccions necessàries per a compensar les dificultats, ruptures i malentesos en la comunicació.

4.3 AUTOAVALUACIÓ DE L'ALUMNAT

Els mètodes d'aprenentatge usats en classe inclouen un apartat amb les solucions de les tasques proposades en les cinc activitats de llengua. Això permet a l'alumne de treballar de manera autònoma i valorar per si mateix el seus resultats. En molts mètodes i en la legislació s'expliciten els objectius que l'alumne ha d'aconseguir, expressant les capacitats que l'alumne haurà aconseguit per nivell i activitat de llengua, la qual cosa li permet autoavaluar el seu grau d'adquisició de l'idioma. En classe s'informa a l'alumne d'aquests aspectes, així com d'aquelles pàgines web on podran trobar tasques i proves per activitat de llengua per a la seua autoevaluació per nivells.

5 CRITERIS D'AVAUACIÓ

5.1 EN CURSOS NO CONDUENTS A PROVA DE CERTIFICACIÓ

Es recolliran les dades d'evolució i seguiment de l'alumnat corresponents a cadascuna de les cinc destreses en tres dates diferents, distribuïdes periòdicament al llarg del curs acadèmic, sent una d'elles una prova global que formarà part de l'avaluació contínua. Les tres dates apareixen en la distribució temporal d'unitats didàctiques.

A més d'aquesta recollida puntual de dades, per a l'avaluació del progrés de l'alumnat es tindrà també en compte tota valoració derivada de la seua intervenció a l'aula (presentacions breus escrites o orals, comentaris sobre altres intervencions, participació, etc.).

Per a promocionar del primer curs al segon curs d'aquest nivell, l'alumne haurà d'obtenir un percentatge del 60% en cadascuna de les destreses.

En cada recollida de dades/proves l'alumne haurà de realitzar diferents tasques (exercicis de V/F, elecció múltiple, relacionar, completar) en les destreses de comprensió, una o dues composicions en la d'expressió escrita, un monòleg i un diàleg en la d'expressió oral i una tasca de resumir i presentar en la de mediació.

5.2 EN PROVA DE CERTIFICACIÓ

El Departament de Grec prepararà les proves de certificació del Nivell B1 corresponents a la convocatòria de juny i setembre de 2021. L'alumne podrà demostrar el seu domini de la llengua en les cinc destreses: comprensió escrita (tasques de V/F, elecció múltiple i relacionar), comprensió oral (tasques de V/F, elecció múltiple i relacionar), expressió escrita (dues tasques: una de creació i una altra d'interacció), expressió oral (monòleg i diàleg) i una tasca de mediació (oral i escrita).

5.3 PROVES DE NIVELL

S'ofereix a l'alumne la possibilitat d'ajustar la seua matrícula al seu nivell de coneixements mitjançant una prova de nivell que li permet accedir al segon curs d'A2, al primer o segon curs de B1 o al primer curs de B2, i que es realitza el mes de setembre. Si hi ha candidats, també es realitzarà amb posterioritat una prova de nivell extraordinària.

La prova consisteix en una tasca d'expressió escrita, dues tasques (monòleg i diàleg) d'expressió oral i una prova de gramàtica graduada.

La persona interessada a fer prova de nivell haurà de consignar-ho el mes de juliol en la preinscripció.

5.4 CRITERIS DE CORRECCIÓ

En les proves objectives (comprensió de textos escrits i orals) la correcció s'entén a partir del propi contingut del text i, segons la tasca de què es tracte, el criteri per a la seua correcció resideix en la coincidència de la resposta amb el criteri de veritat (en les tasques de V/F i de resposta múltiple) o en la coincidència de contingut de dos fragments o d'un títol i un fragment (en les tasques de relacionar).

En les proves de producció i coproducció de textos orals i escrits, a més del criteri de correcció gramatical del text escrit i oral produït, es tenen en compte criteris com ara l'adequació, la cohesió, la coherència, la riquesa i, en els textos orals, la fluïdesa i la correcta pronunciació.

En les proves de mediació, que també consisteixen en una producció oral i una altra escrita, a més dels criteris exposats més amunt, es tenen en compte a més la pertinència, la rellevància i la suficiència de la informació transmesa.

5.5 AVALUACIÓ DEL PROCÉS D'ENSENYAMENT I APRENTATGE

L'avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge es veu reflectida directament en la programació didàctica del Departament, que és fruit de la reflexió a la qual porta el procés d'ensenyament i els resultats de l'avaluació del procés d'aprenentatge de l'alumnat.

En qualsevol cas, en cada curs i nivell es procedirà a realitzar una prova inicial de diagnòstic per a corroborar l'adequació de l'alumne al curs/nivell. Sempre, no obstant això, es tindrà en compte el seu parer en cas de preferir assentar coneixements o avançar de manera escalonada.

6 MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS

Quando les necessitats educatives procedeixen del camp de l'audició, es procura que l'alumne ocupe una posició a l'aula pròxima al professor. Es procura pujar el to de veu i articular amb atenció.

Quan les necessitats educatives procedeixen del camp de la visió i consisteixen en unes certes dificultats, es procura imprimir fotocòpies en una escala major. Els exàmens se subministren en grandària DINA-3 i s'augmenten també les fonts tipogràfiques d'aquests.

Les dificultats de mobilitat, que no són educatives però que poden ser un obstacle per a l'accés de l'interessat al centre, se solucionen amb l'accés dels interessats a l'ús de l'ascensor i la localització de l'aula en un pis de fàcil accés.

7 FOMENT DE LA UTILITZACIÓ DE LA BIBLIOTECA O MEDIATECA LINGÜÍSTICA

Els professors del Departament hauran de fer una adequada selecció de material amb què dotar l'apartat de l'idioma qu'ensenyen perquè resulte pràctic el pas de l'alumne per eixa institució. En ser un Departament de recent creació, encara s'està desenvolupant el procés de selecció de material adequat i la canalització més convenient.

L'aula i les activitats desenvolupades en ella pot ser un primer esglaó per a donar continuïtat a les mateixes en els tallers i xarrades culturals que es desenvoluparan en la Mediateca.

8 UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGÍES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ

El desenvolupament del curs 2019-2020, especialment en el període entre març i maig, va exigir del professorat i de l'alumnat l'aprofitament exhaustiu dels recursos tècnics a la nostra disposició.

Ja amb anterioritat al període de pandèmia s'emprava el correu electrònic per a enviar fotocòpies o material a utilitzar a l'aula o en les tasques per a casa o, simplement, per a comunicar-se en general. Actualment els grups d'alumnes del Departament es comuniquen amb el seu professor per WhatsApp.

Moltes audicions complementàries del material per a l'aula consisteixen en vídeos disponibles en YouTube, amb el fàcil accés implícit per a l'alumnat.

En la pandèmia es va aprofitar la tecnologia de videoconferència (Webex, Skype, Zoom, Google Meet, etc.), per la qual l'ensenyament d'idiomes en els casos de grups no gaire nombrosos va poder dur-se a terme sense molts inconvenients.

9 RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS

Els recursos didàctics que el Departament ha seleccionat per als alumnes consisteixen en una sèrie de mètodes, llibres de lectura i llibres de consulta.

9.1 MATERIAL DIDÀCTIC NIVEL BÀSIC 1 A2

9.1.1 MÈTODES

Llibre de text

Γ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, Ει. ΠΑΘΙΑΚΗ, κ.ά.: *Ελληνικά Α'*. 1η έκδ. Εκδ. Πατάκη, Αθήνα 2010. [+ 2 CD]. ISBN: 978-960-16-2815-8.

Altres llibres recomanats:

- Κ. & Φ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ: *Επικοινωνήστε Ελληνικά, 1*. Νέα έκδ. Εκδ. Δέλτος, Αθήνα 2002. [+ CD]. (www.deltos.gr / info@deltos.gr). ISBN: 978-960-8464-13-1.
- Μ. ΚΑΡΑΚΥΡΓΙΟΥ, Β. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ: *Κλικ στα Ελληνικά. Μέθοδος εκμάθησης της Ελληνικής ως δεύτερης/ξένης γλώσσας. Επίπεδο Α1*. Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, Θεσσαλονίκη 2014. [+ 2 CD]. ISBN: 978-960-7779-64-9.
- Δ. ΔΗΜΗΤΡΑ, Μ. ΠΑΠΑΧΕΙΜΩΝΑ: *Ελληνικά τώρα, 1+1*. 5η έκδ. Εκδ. Νόστος, Αθήνα 2002. [+ 2 CD's].
- Φ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ, Λ. ΠΑΝΤΕΛΟΓΛΟΥ: *Άκου να δεις 1*. [+ CD]. Νέα έκδ. Εκδ. Δέλτος, Αθήνα 2006. (www.deltos.gr / info@deltos.gr)
- ΓΚΑΡΕΛΗ, ΚΑΠΟΥΛΑ, ΝΕΣΤΟΡΑΤΟΥ, ΠΡΙΤΣΗ, ΡΟΥΜΠΗΣ, ΣΥΚΑΡΑ: *Ταξίδι στην Ελλάδα 1*. Νέα Ελληνικά για ξένους. Επίπεδα Α1 & Α2. [+ CD] Εκδ. Γρηγόρη. Αθήνα 2012. (www.grigorisbooks.gr). ISBN: 978-960-333-754-6.

- Μ. ΜΠΡΑΪΛΑ, Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ. ΣΤΟΪΜΕΝΙΔΟΥ: *Φύγαμε για Ελληνικά*. [+ CD] Εκδ. Οσελότος. Αθήνα 2013. (www.fygamegiaellhnika.com). ISBN: 978-960-564-029-3.
- Διδακτικό Προσωπικό του Σ.Ν.Ε.Γ.: *Τα νέα ελληνικά για ξένους*. 3η έκδ. αναθεωρημένη. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη), Θεσσαλονίκη 1998.
- Σ. ΒΟΓΙΑΤΖΙΔΟΥ κ.ά.: *Ξέρετε Ελληνικά; Γραμματική – ασκήσεις*. 2η έκδ. University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2000. (www.universitystudiopress.gr)
- Σ. ΤΛΟΥΠΑ, Α. ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ: *Νέα Ελληνικά, 1*. Εκδ. Παπαζήση, Αθήνα 1992.
- Ε. ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΗ: *Αστερίας. Ελληνική Γλώσσα. Επίπεδο 3*. Εκδ. ΝΕΟΗΕΛ. Αθήνα 2006. (www.asteriasbooks.com / asterias@qualco.gr)
- Σ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΑ, Ε. ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΗ: *Τα Νέα Ελληνικά για ξενόγλωσσους, βιβλίο 1*. Αθήνα 1985.
- Δ. ΜΟΣΧΟΥ, ΕΛ. ΝΙΚΕΖΗ, Γ. ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ: *Μαθήματα Ελληνικών. Μέθοδος εντατικής διδασκαλίας*. 1η έκδ. University Studio Press, Θεσσαλονίκη 1999. (www.universitystudiopress.gr)

9.1.2 LLIBRES DE LECTURA

- Ε. ΚΑΡΑΝΤΖΟΛΑ, Κ. ΚΥΡΔΗ, Τ. ΣΠΑΝΕΛΛΗ, Θ. ΤΣΙΑΓΚΑΝΗ: *Γλώσσα Α' Δημοτικού. Γράμματα. Λέξεις. Ιστορίες*. Β' τεύχος. Ινστιτούτο Τεχνολογίας Υπολογιστών και Εκδόσεων «Διόφαντος», Αθήνα, 2017. ISBN: Set 978-960-06-2451-9. Τ. Β': 978-960-06-2455-7. Fragmentos.
- Ζ. ΣΑΡΡΗ: *Ο Τότος και η Τοτίνα*. Εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 2014. 64 σελίδες. ISBN: 978-960-16-2405-1. Fragmentos.
- Ν. ΚΟΛΕΘΡΑ: *Το περίπτερο στην Αριστοτέλους*. Εκδ. Δέλτος, Αθήνα, 2007. ISBN: 978-960-7914-34-7.
- Ντε ΓΚΙΟΥΛΙ, Α. ΝΑΝΤΕΟ: *Ποιος είναι ο ΑΜ;* Εκδ. Δέλτος, Αθήνα, 2000. ISBN: 978-960-7914-08-8.

9.1.3 LLIBRES DE CONSULTA

9.1.3.1 Diccionaris

- Αλέξανδρος ΜΑΓΚΡΙΔΗΣ, Pedro OLALLA: *Το νέο ελληνο-ισπανικό λεξικό*. Εκδόσεις Texto, Αθήνα, 2011. ISBN: 978-960-8923-50-8.
- VV.AA.: *Το νέο ισπανο-ελληνικό λεξικό*. Εκδόσεις Larousse Texto, Αθήνα, 2011. ISBN: 978-960-8923-53-9.
- BUZULAKU, LONGUEIRA, REDONDO, SEMPERE, STAVRIANOPOULOU: *Diccionario griego-español español-griego*. Ediciones GRAM, Madrid 2002. (Agotado)

- *Diccionario griego moderno, español-griego, griego-español*. Ediciones Librería Universitaria, S.L. Barcelona (Aribau, 17 – 93.453.20.27), 873 pp. ISBN: 978-84-92736-59-1.

9.1.3.2 Gramàtiques

- Μ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: *(Αναπροσαρμογή της) Μικρής Νεοελληνικής Γραμματικής*. Υπ. Εθν. Παιδείας, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, ΟΕΔΒ, Αθήνα. http://www.greek-language.gr/greekLang/files/document/modern_greek/grammatiki.triantafyllidi.pdf.
- Μ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: *Pequeña Gramática Neogriega*. Υπ. Εθν. Παιδείας, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών, Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη, Θεσσαλονίκη, 1994. ISBN: 978-960-231-071-5.

9.1.3.3 Llibres de conjugació verbal:

- Άννα ΙΟΡΔΑΝΙΔΟΥ: *Τα ρήματα της Νέας Ελληνικής*. Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα 1992. ISBN: 978-960-2936-70-2.

9.2 MATERIAL DIDÀCTIC NIVELL BÀSIC 2 A2

9.2.1 ΜΕΤΟΔΕΣ

Llibre de text

Γ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, Ει. ΠΑΘΙΑΚΗ, κ.ά.: *Ελληνικά Α'*. 1η έκδ. Εκδ. Πατάκη, Αθήνα 2010. [+ 2 CD]. ISBN: 978-960-16-2815-8.

Altres llibres recomanats:

- Κ. & Φ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ: *Επικοινωνήστε Ελληνικά, 2*. Νέα έκδ. Εκδ. Δέλτος, Αθήνα 2002. [+ CD]. (www.deltos.gr / info@deltos.gr). ISBN: 978-960-8464-14-8.
- Μ. ΚΑΡΑΚΥΡΓΙΟΥ, Β. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ: *Κλικ στα Ελληνικά. Μέθοδος εκμάθησης της Ελληνικής ως δεύτερης/ξένης γλώσσας. Επίπεδο Α2*. Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, Θεσσαλονίκη 2014. [+ CD]. ISBN: 978-960-7779-65-6.
- Δ. ΔΗΜΗΤΡΑ, Μ. ΠΑΠΑΧΕΙΜΩΝΑ: *Ελληνικά τώρα, 1+1*. 5η έκδ. Εκδ. Νόστος, Αθήνα 2002. [+ 2 CD's].
- Φ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ, Γ. ΚΑΡΑΔΗΜΟΣ, Γ. ΝΕΛΛΑ: *Άκου να δεις 2*. [+ CD]. Νέα έκδ. Εκδ. Δέλτος. Αθήνα 2006. (www.deltos.gr / info@deltos.gr). ISBN: 978-960-7914-27-9.
- Λ. ΠΑΝΤΕΛΟΓΛΟΥ: *Άκου να δεις 3*. [+ CD]. Νέα έκδ. Εκδ. Δέλτος. Αθήνα 2009. (www.deltos.gr / info@deltos.gr). ISBN: 978-960-7914-28-6.
- ΓΚΑΡΕΛΗ, ΚΑΠΟΥΛΑ, ΝΕΣΤΟΡΑΤΟΥ, ΠΡΙΤΣΗ, ΡΟΥΜΠΗΣ, ΣΥΚΑΡΑ: *Ταξίδι στην Ελλάδα 1. Νέα Ελληνικά για ξένους. Επίπεδα Α1 & Α2*. [+ CD] Εκδ. Γρηγόρη. Αθήνα 2012. (www.grigorisbooks.gr). ISBN: 978-960-333-754-6.

- Μ. ΜΠΡΑΪΛΑ, Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ. ΣΤΟΪΜΕΝΙΔΟΥ: *Φύγαμε για Ελληνικά*. [+ CD] Εκδ. Οσελότος. Αθήνα 2013. (www.fygamegiaellhnika.com). ISBN: 978-960-564-029-3.
- Γ. ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗΣ και άλλοι: *Ελληνική γλώσσα*. 2η έκδ., Ίδρυμα Μελετών Λαμπράκη, Αθήνα 1995.
- Π. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ, Έ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ: *Η ελληνική γλώσσα*, 1η έκδ., Εκδ. Μεταίχμιο, Αθήνα 1999.
- Διδακτικό Προσωπικό του Σ.Ν.Ε.Γ.: *Τα νέα ελληνικά για ξένους*. 3η έκδ. αναθεωρημένη. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη), Θεσσαλονίκη 1998.
- Σ. ΒΟΓΙΑΤΖΙΔΟΥ κ.ά.: *Ξέρετε Ελληνικά; Γραμματική – ασκήσεις*. 2η έκδ. University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2000. (www.universitystudiopress.gr)
- Σ. ΤΛΟΥΠΑ, Α. ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ: *Νέα Ελληνικά, 1*. Εκδ. Παπαζήση, Αθήνα 1992.
- Ε. ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΗ: *Αστερίας. Ελληνική Γλώσσα. Επίπεδο 3*. Εκδ. ΝΕΟΗΕΛ. Αθήνα 2006. (www.asteriasbooks.com / asterias@qualco.gr)
- Σ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΑ, Ε. ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΗ: *Τα Νέα Ελληνικά για ξενόγλωσσους, βιβλίο 1*. Αθήνα 1985.
- Δ. ΜΟΣΧΟΥ, ΕΛ. ΝΙΚΕΖΗ, Γ. ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ: *Μαθήματα Ελληνικών. Μέθοδος εντατικής διδασκαλίας*. 1η έκδ. University Studio Press, Θεσσαλονίκη 1999. (www.universitystudiopress.gr)

9.2.2 LLIBRES DE LECTURA

- Ζ. ΣΑΡΡΗ: *Ο Τότος και η Τοτίνα*. Εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 2014. 64 σελίδες. ISBN: 978-960-16-2405-1. Fragmentos.
- Τ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ: *Ο πειρατής με τα αλλιώτικα μάτια*. Εκδ. Ελληνικά γράμματα. Αθήνα, 1999. ISBN: 978-960-34-4348-4
- Ν. ΚΟΛΕΘΡΑ: *Ξενοδοχείο Ατλαντίς, παρακαλώ*. Εκδ. Δέλτος, Αθήνα, 2001. ISBN: 978-960-7914-14-7. ISBN: 13-978-960-7914-14-9.

9.2.3 LLIBRES DE CONSULTA

9.2.3.1 Diccionaris

- Αλέξανδρος ΜΑΓΚΡΙΔΗΣ, Pedro OLALLA: *Το νέο ελληνο-ισπανικό λεξικό*. Εκδόσεις Texto, Αθήνα, 2011. ISBN: 978-960-8923-50-8.
- VV.AA.: *Το νέο ισπανο-ελληνικό λεξικό*. Εκδόσεις Larousse Texto, Αθήνα, 2011. ISBN: 978-960-8923-53-9.
- BUZULAKU, LONGUEIRA, REDONDO, SEMPERE, STAVRIANOPOULOU: *Diccionario griego-español español-griego*. Ediciones GRAM, Madrid 2002. (Agotado)

- *Diccionario griego moderno, español-griego, griego-español*. Ediciones Librería Universitaria, S.L. Barcelona (Aribau, 17 – 93.453.20.27), 873 pp. ISBN: 978-84-92736-59-1.

9.2.3.2 Gramàtiques

- Μ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: *(Αναπροσαρμογή της) Μικρής Νεοελληνικής Γραμματικής*. Υπ. Εθν. Παιδείας, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, ΟΕΔΒ, Αθήνα. http://www.greek-language.gr/greekLang/files/document/modern_greek/grammatiki.triantafyllidi.pdf.
- Μ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: *Pequeña Gramática Neogriega*. Υπ. Εθν. Παιδείας, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών, Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη, Θεσσαλονίκη, 1994. ISBN: 978-960-231-071-5.

9.2.3.3 Llibres de conjugació verbal:

- Άννα ΙΟΡΔΑΝΙΔΟΥ: *Τα ρήματα της Νέας Ελληνικής*. Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα 1992. ISBN: 978-960-2936-70-2.

9.3 MATERIAL DIDÀCTIC NIVELL INTERMEDI 1 B1 - 2 B1

9.3.1 ΜΕΤΟΔΕΣ

Llibres de text:

- Ει. ΠΑΘΙΑΚΗ, Γ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΤΟΥΡΛΗΣ: *Ελληνικά Β'*. 1η έκδ. Εκδ. Πατάκη, Αθήνα Φεβρουάριος 2012. [+ 3 CD]. ISBN: 9789601628165.
- Γ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Ει. ΠΑΘΙΑΚΗ, κ.ά.: *Ελληνικά Α'*. 1η έκδ. Εκδ. Πατάκη, Αθήνα 2010. [+ 2 CD]. ISBN: 978-960-16-2816-5.
- Κ. & Φ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ: *Επικοινωνήστε Ελληνικά, 2*. Νέα έκδ. Εκδ. Δέλτος, Αθήνα 2002. [+ CD] Lecciones 17-24. (info@deltos.gr)
- Κ. & Φ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ: *Επικοινωνήστε Ελληνικά, 3*. Βελτιωμένη έκδ. Εκδ. Δέλτος, Αθήνα 2002. Lecciones 1-6. [+ CD] (info@deltos.gr)
- Μ. ΚΑΡΑΚΥΡΓΙΟΥ, Β. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ: *Κλικ στα Ελληνικά. Μέθοδος εκμάθησης της Ελληνικής ως δεύτερης/ξένης γλώσσας. Επίπεδο Β1*. Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, Θεσσαλονίκη 2014. [+ 2 CD]. ISBN: 978-960-7779-62-5.
- ΓΚΑΡΕΛΗ, ΚΑΠΟΥΛΑ, ΚΟΝΤΟΚΩΣΤΑ, ΜΟΝΤΖΟΛΗ, ΝΕΣΤΟΡΑΤΟΥ, ΠΡΙΤΣΗ, ΡΟΥΜΠΗΣ, ΣΥΚΑΡΑ: *Ταξίδι στην Ελλάδα 2. Νέα Ελληνικά για ξένους. Επίπεδα Β1 & Β2*. [+ CD] Εκδ. Γρηγόρη. Αθήνα 2012. (www.grigorisbooks.gr). ISBN: 978-960-333-814-7.
- Κ. ΒΑΡΕΛΑ, Π. ΘΩΜΟΥ, Γ. ΜΑΥΡΟΜΑΝΩΛΑΚΗ, Γ. ΣΤΥΛΟΥ, Α. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ: *Βήματα μπροστά 2*. Εκδ. Ε.ΔΙΑ.Μ.ΜΕ. Πανεπιστήμιο Κρήτης. Ρέθυμνο 2004.

Altres llibres recomanats:

- Δ. ΔΗΜΗΤΡΑ, Μ. ΠΑΠΑΧΕΙΜΩΝΑ: *Ελληνικά τώρα, 2 + 2*. 4η έκδ. Εκδ. Νόστος, Αθήνα 2006. [+ 2 CD's]
- Φ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ, Γ. ΚΑΡΑΔΗΜΟΣ, Λ. ΠΑΝΤΕΛΟΓΛΟΥ: *Άκου να δεις 2*. [+ CD]. Νέα έκδ. Εκδ. Δέλτος. Αθήνα 2006. (www.deltos.gr / info@deltos.gr)
- Ευ. ΓΙΩΡΓΑΝΤΖΗ: *Ελληνικά για σας. Δίγλωσση σειρά εκμάθησης της ελληνικής ως ξένης γλώσσας για εφήβους και ενηλίκους. Μεσαίοι Β1*. 1η έκδ. Εκδ. ΝΕΟHEL, Αθήνα 2019.
- Φ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ-ΤΖΕΚΑΚΗ, Ά. ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ: *Τα Ελληνικά ως δεύτερη γλώσσα. Β' κύκλος*. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη), Θεσσαλονίκη 1994.
- Π. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ, Έ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ: *Η ελληνική γλώσσα*, 1η έκδ., Εκδ. Μεταίχμιο, Αθήνα 1999.
- Γ. ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗΣ και άλλοι: *Ελληνική γλώσσα*. 2η έκδ., Ίδρυμα Μελετών Λαμπράκη, Αθήνα 1995.
- Διδακτικό Προσωπικό του Σ.Ν.Ε.Γ.: *Τα νέα ελληνικά για ξένους*. 3η έκδ. αναθεωρημένη. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη), Θεσσαλονίκη 1998.
- Σ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΑ, Ε. ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΗ: *Τα Νέα Ελληνικά για ξενόγλωσσους, βιβλίο 2*. Αθήνα 1985.

9.3.2 Llibres de lectura:

Nivell 1 B1

- Μαρία ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ: *Ελληνική μυθολογία. Από τους ανθρώπους στους ήρωες*. Εκδ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ. 2007, Αθήνα. ISBN: 978-960-412-752-8.
- Πότης ΣΤΡΑΤΙΚΗΣ: *Οι θεοί του Ολύμπου*. Εκδ. ΣΤΡΑΤΙΚΗ. 1989, Αθήνα. ISBN: 978-960-22-4419-7.
- Κώστας ΠΟΥΛΟΣ: *Είμαι η Αθηνά. Μυθολογικά παραμύθια*. Εκδ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ. 2017, Αθήνα. ISBN: 978-618-03-0829-7.
- Μαρία ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ: *Ο ταύρος της Κρήτης*. Εκδ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ. 2017, Αθήνα. ISBN: 978-618-03-0682-8.

Nivell 2 B1

- Ευγενία ΦΑΚΙΝΟΥ: *Μια μικρή καλοκαιρινή ιστορία*. Εκδ. Κέδρος. Αθήνα, 1986. 144 σελίδες. ISBN: 978-960-04-0107-3.
- Ανώνυμος (μεταφραστής: Δ. Ραβάνης-Ρεντής): *Η πεντάμορφη Βασίλισσα. Ρουσικά παραμύθια*. Εκδ. Σύγχρονη Εποχή. Αθήνα. ISBN: 978-960-22-4419-7.

- Ανώνυμος (μεταφραστής: Δ. Ραβάνης-Ρεντής): *Η τσαρίνα βατραχίνα. Ρουσικά παραμύθια*. Εκδ. Σύγχρονη Εποχή. Αθήνα. ISBN: 978-960-22-4417-3.
- Ανώνυμος (μεταφραστής: Δ. Ραβάνης-Ρεντής): *Το πουλί της φωτιάς. Ρουσικά παραμύθια*. Εκδ. Σύγχρονη Εποχή. Αθήνα. ISBN: 978-960-22-4415-9.
- Ανώνυμος (μεταφραστής: Δ. Ραβάνης-Ρεντής): *Τα δύο αδελφάκια. Η άσπρη πάπια*. Εκδ. Σύγχρονη Εποχή. Αθήνα. ISBN: 978-960-22-4420-3.

9.3.3 LLIBRES DE CONSULTA

9.3.3.1 Diccionaris

- Αλέξανδρος ΜΑΓΚΡΙΔΗΣ, Pedro OLALLA: *Το νέο ελληνο-ισπανικό λεξικό*. Εκδόσεις Texto, Αθήνα, 2011. ISBN: 978-960-8923-50-8.
- VV.AA.: *Το νέο ισπανο-ελληνικό λεξικό*. Εκδόσεις Larousse Texto, Αθήνα, 2011. ISBN: 978-960-8923-53-9.

9.3.3.1.1 Diccionaris monolingües

- Α. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ, Α. ΙΟΡΔΑΝΙΔΟΥ: *Το πρώτο μου λεξικό για το Δημοτικό*. Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, 2011. ISBN: 978-960-16-1420-5.

9.3.3.2 Gramàtiques

- Μ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: *(Αναπροσαρμογή της) Μικρής Νεοελληνικής Γραμματικής*. Υπ. Εθν. Παιδείας, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, ΟΕΔΒ, Αθήνα. http://www.greek-language.gr/greekLang/files/document/modern_greek/grammatiki.triantafyllidi.pdf.
- Μ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: *Pequeña Gramática Neogriega*. Υπ. Εθν. Παιδείας, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών, Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη, Θεσσαλονίκη, 1994. ISBN: 978-960-231-071-5.

9.3.3.3 Llibres de conjugació verbal:

- Άννα ΙΟΡΔΑΝΙΔΟΥ: *Τα ρήματα της Νέας Ελληνικής*. Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα 1992. ISBN: 978-960-2936-70-2.

9.4 MATERIAL DIDÀCTIC NIVELL INTERMEDI 1 B2 - 2 B2

9.4.1 MÈTODES

Llibre de text

Μ. ΚΑΡΑΚΥΡΓΙΟΥ, Β. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ: *Κλικ στα ελληνικά. Μέθοδος εκμάθησης της ελληνικής ως δεύτερης / ξένης γλώσσας. Επίπεδο Β2*. Υπ. Παιδείας. Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας. Θεσσαλονίκη 2016. [+ 2 CD]. ISBN: 978-960-7779-75-5.

Altres llibres recomanats:

- ΕΙ. ΠΑΘΙΑΚΗ, Γ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΤΟΥΡΛΗΣ: *Ελληνικά Β'*. 1η έκδ. Εκδ. Πατάκη, Αθήνα Φεβρουάριος 2012. [+ 3 CD]. ISBN: 9789601628165.
- Κ. & Φ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ: *Επικοινωνήστε Ελληνικά, 3*. Βελτιωμένη έκδ. Εκδ. Δέλτος, Αθήνα 2010. [+ CD]. (www.deltos.gr / info@deltos.gr). ISBN: 978-960-8464-13-1.
- Γ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΙ. ΠΑΘΙΑΚΗ, κ.ά.: *Ελληνικά Α'*. 1η έκδ. Εκδ. Πατάκη, Αθήνα 2010. [+ 2 CD]. ISBN: 978-960-16-2815-8.
- Ε. ΒΑΣΙΛΑΚΗ, Μ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ, Π. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Μ. ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ: *Ελληνικά. Από το κείμενο στη λέξη, Ε' επίπεδο*. Ε.ΔΙΑ.Μ.ΜΕ., Ρέθυμνο 2008.
- ΓΚΑΡΕΛΗ, ΚΑΠΟΥΛΑ, ΚΟΝΤΟΚΩΣΤΑ, ΜΟΝΤΖΟΛΗ, ΝΕΣΤΟΡΑΤΟΥ, ΠΡΙΤΣΗ, ΡΟΥΜΠΗΣ, ΣΥΚΑΡΑ: *Ταξίδι στην Ελλάδα 2. Νέα Ελληνικά για ξένους. Επίπεδα Β1 & Β2*. [+ CD] Εκδ. Γρηγόρη. Αθήνα 2012. (www.grigorisbooks.gr). ISBN: 978-960-333-754-6.

9.4.2 LLIBRES DE LECTURA

Nivell 1 B2

- Π. ΜΑΡΚΑΡΗΣ: *Αθήνα πρωτεύουσα των Βαλκανίων*. Εκδόσεις Γαβριηλίδης, Αθήνα, 2004. ISBN: 978-960-33-605-8. Fragmentos.
- Ομάδα συγγραφέων υπ. Παιδείας. Ελ. ΒΕΚΡΗΣ (συντονιστής): *«Εμείς και οι άλλοι...» Δίκτυο κειμένων. Φάκελος υλικού. Νεοελληνική γλώσσα Γ' Λυκείου*. Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Αθήνα, 2019. ISBN: 978-960-06-5989-4.
- Μ. ΧΑΚΚΑΣ: *Ο Μπιντές*. Εκδόσεις Κέδρος, Αθήνα, 1994. ISBN: 960-04-0919-6. ή
- Μ. ΧΑΚΚΑΣ: *Ο Μπιντές και άλλες ιστορίες*. Εκδόσεις Κέδρος, Αθήνα, 1970. ISBN: 978-960-04-0829-4. Fragmentos.
- ΤΖ. ΤΑΣΑΚΟΥ: *Η μοναχική φώκια και το παλτό της κυρίας προέδρου*. Εκδ. Κέδρος, Αθήνα 2001. ISBN: 978-960-04-2027-2.

Nivell 2 B2

- Α. ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΑΚΙΔΗΣ: *Το οικολογικό αλφαβητάρι*. 1η έκδ. Εκδ. Πατάκη, Αθήνα 2003. ISBN: 978-960-1607-32-0. Fragmentos.
- Μ. BRAMWELL: *Τρόφιμα. Ένας πρακτικός οδηγός για την προστασία του πλανήτη*. 1η έκδ. Εκδ. Ερευνητές, Αθήνα 2002. ISBN: 960-368-253-5. Fragmentos.

9.4.3 LLIBRES DE CONSULTA

9.4.3.1 Diccionaris monolingües

- Γεώργιος ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗΣ: *Λεξικό της Νέας Ελληνικής γλώσσας*. Κέντρο Λεξικολογίας, Αθήνα, 2002. ISBN: 960-86190-1-7.

9.4.3.1.1 Diccionaris monolingües electrònics

- M. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: *Λεξικό της Κοινής Νεοελληνικής*. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο, Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη, Θεσσαλονίκη 1998. https://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/index.html.

9.4.3.2 Gramàtiques

- Γεώργιος ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗΣ: *Σύγχρονη Ελληνική Γραμματική*. Κέντρο Λεξικολογίας, Αθήνα, 2017. ISBN: 978-960-9582-15-5.
- Ντ. ΧΟΛΤΟΝ, Π. ΜΑΚΡΙΤΖ, Ει. ΦΙΛΙΠΠΑΚΗ-ΒΑΡΜΠΟΥΡΤΟΝ: *Γραμματική της Ελληνικής Γλώσσας*. Εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 1999. ISBN: 978-960-3780-82-3.

9.4.3.3 Conjugador de verbos electrónico:

- <https://moderngreekverbs.com/>.

10 PROVES DE CERTIFICACIÓ

El Departament de Grec prepara actualment les proves de certificació del Nivell B1 corresponents a les convocatòries ordinària i extraordinària de 2022. L'alumne podrà demostrar el seu domini de la llengua en les cinc activitats de llengua: comprensió escrita (tasques de V/F, elecció múltiple i relacionar), comprensió oral (tasques de V/F, elecció múltiple i relacionar), expressió escrita (dues tasques: una de creació i una altra d'interacció), expressió oral (monòleg i diàleg) i una tasca escrita i una altra oral de mediació.

11 PROVES DELS CURSOS NO CONDUENTS A LA PROVA DE CERTIFICACIÓ

En aquests cursos, és a dir, en 1 A2, 1 B1 i 1 B2 es tenen en compte els resultats de proves o preses de dades que es realitzen tres vegades en el curs, al final de cada trimestre, en les cinc activitats de llengua —comprensió, producció i coproducció de textos orals; comprensió, producció i coproducció de textos escrits i mediació oral i escrita— i que es componen de tasques que són de la mateixa naturalesa que aquelles de la prova de certificació, perquè l'alumnat adequi les seues estratègies a la seua realització.

12 CURSOS DE FORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

El professorat dels Departaments didàctics de l'EOI s'encarrega de realitzar les proves de Certificació de cada any acadèmic. Pel fet que a la Comunitat Valenciana només s'ofereix Grec en aquesta Escola, el seu professorat —actualment en número de dos— ha de fer-se càrrec de la redacció de les proves corresponents i es veu beneficiat d'una reducció horària

de dues hores que li descarrega de les tasques didàctiques dels cursos de formació complementària per a atendre a la redacció de les proves.

13 ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Les activitats complementàries que el Departament de Grec contempla organitzar tenen per objecte posar els alumnes i qualsevol persona interessada en contacte directe amb la cultura hel·lènica actual, amb la finalitat de fomentar l'eficàcia de l'aprenentatge. Entre elles s'inclouen aquelles adequades als tres nivells que es cursen a l'Escola.

Alguns exemples d'activitats complementàries que podrien organitzar-se en aquest curs acadèmic serien els següents:

- ❖ Projectió de curtmetratges, sèries de televisió, documentals o, si es consideren adequades al nivell, pel·lícules. Assistència a projeccions en cinemes.
- ❖ Invitació ocasional a l'aula de protagonistes grecs, aprofitant també les connexions per Internet.
- ❖ Organització d'intercanvis lingüístics.
- ❖ Homenatges literaris, en els quals participen alumnes o grecs nadius recitant obres poètiques, llegint altres fragments o expressant la seua opinió.
- ❖ Organització de recitals amb cançons populars gregues (neo kyma, rebétiko, dimotiká tragudia, éntejni musikí, kálanda, etc.).
- ❖ Curs de balls tradicionals grecs. Exhibició de balls tradicionals grecs.
- ❖ Organització d'"olimpíades culturals".
- ❖ Familiarització amb la gastronomia grega i el camp semàntic dels aliments i la seua preparació fent una celebració en un restaurant grec.
- ❖ Organització d'un viatge de fi de curs.

14 PLA DE MILLORA DEL PROFESSORAT

El Pla de Millora del professorat del Departament de Grec té dos eixos fonamentals:

1 Els cursos de formació contínua per al professorat i programats pel Coordinador de Formació del centre.

2 Cursos de formació contínua per al professorat de Grec com a Llengua Estrangera al país meta o a uns altres.

15 PLAN DIGITAL DEL CENTRE

Actualment l'Escola Oficial d'Idiomes està posant en marxa el seu pla digital.